

Sammendrag

Det er behov for å forstå mer om den alvorlige problematikken rundt pedofili og seksuelle overgrep på barn. Denne oppgaven har fokusert på å finne virkelighetsoppfatningen som presenteres på nettsiden www.pedofili.info, som er laget av og for pedofile. Datamaterialet er sett som narrativer, og er blitt analysert ved hjelp av den kvalitative tekstanalysen induktiv tematisk analyse. Teorien på området dreier seg i hovedsak om hvordan samfunnet ser på pedofile, hva som kommuniseres på nettsider for pedofile (Goode, 2010; de Young, 1988; Durkin & Bryant, 1999; O'Halloran & Qayle, 2010; Lambert & O'Halloran, 2008; Holt, Blevins, & Burkert, 2010) og kognitiv forvrengning (Ward & Keenan, 1999).

Resultatene består av fem hovedtema, som idreier seg rundt hva pedofili og seksualitet er, hva pedofile kan bidra med i samfunnet, samfunnets skadelige syn på seksualitet, hvordan samfunnet undertrykker barn og pedofile, og pedofiles kamp for anerkjennelse. Nettsiden bygger opp et bilde av pedofile som innehavere av det rette synet på seksualitet og barns beste, mens samfunnet blir beskrevet som innehavere av det gale synet på seksualitet og som er de virkelige overgriperne på barn. Det ble funnet mange kognitive forvreininger og rettfærdiggjøringer av en overgrepstøttende virkelighetsforståelse.

Nettsiden kommuniserer et klart gap mellom pedofile og samfunnet, noe som kan føre til at det blir vanskeligere for pedofile å søke hjelp eller snakke åpent med støtteapparat utenfor det pedofile miljøet. Det kan også gjøre behovet for sosial støtte og beskyttelse av selvbilde så sterkt at pedofile danner egne samfunn på internett for å få bekreftelser. Det er viktig å ta virkelighetsoppfatningen presentert på Pedofili.info på alvor, slik at vi bedre kan forstå pedofile, utvikle forebyggende tiltak og forbedre behandlingen. Det er behov for å kunne tilby pedofile en motvekt til et overgrepstøttende syn, og tilby hjelp og støtte til å leve et godt og overgrepsfritt liv.

Forord

Seksuelle overgrep av barn er blant de mest alvorlige kriminelle handlingene i vårt samfunn, og fører med seg alvorlige konsekvenser for barn som blir utsatt for dette. Mange som forgriper seg på barn eller er i risikozonen for å bli en overgriper, opplever seksuelle fantasier om barn, og kan også bære identiteten og diagnosen pedofil. Denne oppgaven ønsker å gi en bedre forståelse av pedofiles virkelighetsoppfatning, hva de med seksuelle følelser for barn kan møte av budskap på internett og være et bidrag til å finne nyttige og forebyggende tiltak for å bedre kunne beskytte barn.

I forbindelse med en forelesning i samfunnspsykologi av Oddfrid Tennfjord, fikk jeg høre om nettsider der pedofile legitimerer seksuelle overgrep på barn. Selv skrev jeg på en oppgave på denne tiden, omhandlende pedofiles grooming av barn. I groomingteorien er selvgrooming en viktig komponent, der den pedofile bearbeider egne tanker og virkelighetsforståelse for å kunne bevege seg fra fantasier til handling. Jeg ble interessert i å finne ut hvordan den pedofiles virkelighetsoppfatning kom til uttrykk på nettsider om pedofili, og om dette kan være en form for å groome seg selv og andre. Reaksjonene på denne masteroppgaven har hittill vært svært blandet, men alltid sterke. Selv om de fleste mente at det var viktig å ha kunnskap om temaet, gav mange uttrykk for ubehag og vegret seg for emnet. Andre ble svært interesserte og nyskjerrige. Mange reagerte også med overraskelse på at det i det hele tatt eksisterer nettsider der pedofile legitimerer sitt syn.

Det er viktig å ta samfunnets avvikere på alvor, og bruke internett som en ressurs for å bedre kunne forstå og følge med på hva som kommuniseres blant avvikere. Etter å ha fordypet meg i sosialkonstruktivismen og narrativ teori, er det særlig et poeng som står sterkt, altså at virkelighetsoppfatningen hos mennesker blir til virkelighet gjennom dens konsekvenser (Miller & Brewer, 2003; Thomas & Thomas, 1928). Altså er individets oppfatning av verden virkelig for denne personen, og ved å handle på grunnlag av den blir den også gjeldende for mennesker som blir berørt av disse handlingene. Derfor er det viktig å ta de pedofiles virkelighetsoppfatning på alvor, uansett hvor langt fra sannheten vi mener den er.

Takk til

Veileder Ingunn Hagen, som har vært positiv og støttende;
Biveileder Thomas Wold, som har vært engasjert, og hatt tro på meg og på oppgaven;
Kuno Sørensen, psykolog for Red Barnet i Danmark, som har vært en stor inspirasjon og forbilde, og som har hjulpet meg via mail og tatt godt imot meg på møte i København;
Kaja Hegg, rådgiver i Redd Barna, som jeg har hatt hjelpsomme og spennende samtaler med, både via mail, telefon og møte i Oslo;
Oddfrid S. Tennfjord, psykolog fra Traumesenteret i Trondheim, som satte meg på ideen om tema for denne oppgaven og tok seg tid til å hjelpe meg i gang;
Bristow avd. Bergen, som har lånt meg kontor, og
Roger Kvammen Larsen, som har fotografert forsidebildet på denne oppgaven.

Jeg vil også gi en stor takk til familien min, Marit Ofstad, Jarl Victor Bjørgan, Jenny Dyrhaug og Dagfinn Stava som har støttet meg i denne lange prosessen. Videre vil jeg takke klassen min, KSS-kullet 2010, som har gjort tilværelsen på NTNU morsom og givende. I tillegg vil jeg takke Guro Sjøberg for støtte og hjelp med oppgaven. Jeg har også satt veldig pris på støtte fra mine venner Siri Ekholm, Hilde Svee, Line Holmen og Hilde Michelsen.

”A man is always a teller of tales;
He lives surrounded by his stories and
the stories of others; he sees everything
that happens to him through them
and he tries to live his life as
if he were recounting it.”
(Jean-Paul Sartre, Nausea).

Innhold

1. Innledning	1
1.1 Spesifisering	3
1.2 Oppbygging av oppgaven	4
2. Teori	5
2.1 Seksuelt overgrep og misbruk av barn	5
2.1.1 Hva er seksuelt misbruk eller overgrep på barn.....	5
2.1.2 Omfang.....	5
2.1.3 Følgene av seksuelt misbruk av barn.....	5
2.1.4 Hvorfor seksuell kontakt mellom voksne og barn er galt.....	6
2.2 Pedofili	7
2.2.1 Hva er parafili og pedofili.....	7
2.2.2 Hvordan utvikles pedofili.....	8
2.2.3 Hvordan behandles pedofili.....	9
2.2.4 Hvorfor det er vanskelig å forske på pedofile.....	10
2.2.5 Å forstå pedofile.....	11
2.2.6 Pedofiles identitet.....	12
2.3 Kontekst	13
2.3.1 Hva samfunnet mener om pedofili.....	13
2.3.2 Red Barnet og Bryd Cirklen.....	14
2.4 Grooming og kognisjon	16
2.4.1 Groomingteori og selvgrooming.....	16
2.4.2 Pathway-modellen.....	17
2.4.3 Forsvarsmekanismer.....	19
2.4.4 Kognitiv forvrengning (cognitive distortion).....	19
2.5 Internettbruk, støtte og nettsider for pedofile	26
2.5.1 Pedofiles bruk av internett.....	26
2.5.2 Sosial støtte for de pedofile.....	26
2.5.3 Internett-samfunn for pedofile.....	27
2.5.4 Påvirkning.....	28
2.6 Forskning på innhold i pedofile nettsider	29
2.6.1 Innhold i nettsider for pedofile fra studien til Goode (2010).....	30
2.6.2 Nøytraliserings-teknikker fra de Young (1988).....	30
2.6.3 Redegjørelser for avvik på internett.....	31
2.6.4 Forvrengte kognisjoner fra Boychat.....	33
2.6.5 Diskusjonsforum for kvinnelige pedofile.....	34
2.6.6 Kulturen i nettforum for pedofile.....	35
2.7 Beskrivelse av utvalgte vestlige informasjonsnettsider for og av pedofile	37
2.7.1 USA, Nambla.org.....	37
2.7.2 Nederland, Martijn.org.....	37
2.7.3 Sverige, Pedofil.se.....	38
3. Metode	39
3.1 Case	39
3.2 Materiale	39
3.3 Design	40

3.3.1 Epistemologi.....	40
3.3.2 Metodologi	40
3.3.3 Analysemetode.....	41
3.4 Prosedyre	42
3.5 Forskning på internett og etikk.....	44
3.6 Reliabilitet, validitet og generaliserbarhet.	44
3.6.1 Reliabilitet.....	44
3.6.2 Validitet.....	45
3.6.3 Generaliserbarhet	45
4. Resultat.....	47
4.1 Hovedtema 1. Pedofilt syn på seksualitet, barn og pedofili	47
4.1.A Seksualiteten er medfødt og formbar.....	47
4.1.B Barn er seksuelle vesen	48
4.1.C Hva er pedofili.....	48
4.1.C.1 Pedofili er en legning.	48
4.1.C.2 Pedofile er helt vanlige mennesker	49
4.1.C.3 Alle er litt pedofile.....	49
4.1.D Hvordan det oppleves å være pedofil.....	51
4.1.D.1 Pedofil kjærlighet er spesiell og inkluderer seksualitet.	51
4.1.D.2 Pedofile ønsker et seksuelt kjærlighetsforhold med barn.	52
4.1.D.3 Pedofile behøver ikke å være voldtektsmenn.	53
4.2 Hovedtema 2. Pedofiles samfunnsbidrag.....	55
4.2.1 Barn blir ikke skadet-, men får heller et positivt utbytte av sex med voksne.	55
4.2.2 Barn må sosialiseres med voksne.	56
4.3 Hovedtema 3. Samfunnets holdning til seksualitet og barn.....	58
4.3.A.1 Samfunnet objektiviserer seksualiteten.	58
4.3.A.2 Den vestlige kulturen setter vold og sex i sammenheng.....	59
4.3.A.3 Samfunnet skaper seksuelle egoister.	61
4.3.A.4 Det er samfunnet som er sykt.	62
4.3.A.5 Samfunnet ser all seksuell kontakt med barn som skadelig misbruk.	63
4.3.A.6 Forskning er ikke vitenskapelig når det gjelder seksualitet.	64
4.3.B Samfunnets undertrykkelse av seksualitet og barn	66
4.3.B.1 Samfunnet har konstruert barndommen og fremmedgjør barn.	66
4.3.B.2 Samfunnets makt og kontrollbehov hindrer barn i å bestemme over eget liv.	68
4.3.B.3 Samfunnet bruker seksualiteten som maktmiddel for å oppnå kontroll.	69
4.3.B.4 Samfunnet undertrykker barns seksualitet.	70
4.3.B.5 Samfunnet er de virkelige overgriperne på barn.	71
4.3.B.6 Samfunnet gjennomfører ikke god seksualopplæring for barn.....	72
4.4 Hovedtema 4. Samfunnets diskriminering og forfølgelse av pedofile	73
4.4.1 Samfunnet hater, sykeliggjør og misforstår pedofile.	73
4.4.2 Samfunnets moralske panikk.	74
4.4.3 Samfunnet diskriminerer og forfølger pedofile, og støter de ut av samfunnet.	75
4.4.4 Media er farget av samfunnets syn, og brukes for å henge ut pedofile.....	78
4.4.5 Samfunnet bruker pedofili til egen fordel.....	80
4.5 Hovedtema 5. Pedofiles kamp for rettigheter og anerkjennelse i samfunnet	81
4.5.1 Før i tiden var pedofili akseptert.	81
4.5.2 Pedofiles frigjøringskamp mot det diskriminerende samfunnet.....	82
4.5.3 Pedofile kjemper også for barns frigjøring og for et bedre samfunn.....	84

4.6 Oppsummering av resultat.	86
5. Diskusjon	87
5.1 Pedofilt syn på seksualitet, barn og pedofili.....	87
5.2 Pedofiles samfunnsbidrag.	90
5.3 Samfunnets holdning til seksualitet og barn.	91
5.4 Samfunnets diskriminering og forfølgelse av pedofile.....	93
5.5 Pedofiles kamp for rettigheter og anerkjennelse i samfunnet.....	95
5.6 Påvirkning.	97
5.7 Forslag til tiltak	99
5.8 Konklusjon.	101
5.9 Videre forskning.....	101
Referanser	103
Vedlegg	119
Vedlegg 1: Oversikt over kapitlene på www.pedofili.info	119
Vedlegg 2: Analyseeksempel	120
Vedlegg 3: Temaoversikt.....	121
Vedlegg 4: Bilder fra www.pedofili.info	124

1. Innledning

Seksuelle overgrep på barn er et stort, internasjonalt samfunnsproblem (Finkelhor, 1994), og skaper sterke følelser i befolkningen. Temaer om pedofili har fått økt interesse i media og i samfunnet, og har skapt mer bevisstgjøring, bekymring og strengere tiltak mot pedofile (Hall & Hall, 2007). Bekymringen for pedofile har eskalert etter internettets start (Goode, 2010) og samfunnets syn på pedofile betegnes som moralsk panikk (Angelides, 2004). Selv om oppmerksomhet rundt problematikken er positiv, kan måten samfunnet ser pedofile på virke fremmedgjørende (Goode, 2010). Hvis pedofile ikke kjenner seg igjen i det bildet samfunnet har på dem, kan det oppstå et ønske om å melde seg ut av samfunnet (Goode, 2010), og mulighet for dialog blir brutt. Dette styrker ikke forebygging av seksuelle overgrep. Samfunnet har behov for å forstå mer om pedofile, som blant annet hvorfor noen pedofile velger å begå seksuelle overgrep på barn mens andre pedofile velger å ikke begå overgrep, og hvordan pedofile opplever verden og egen virkelighet.

Gilgun mener at seksuelt misbruk av barn er ”et misbruk av makt, der en person som er eldre eller med mer makt, utnytter et barn med den hensikt å få seksuell tilfredsstillelse” (1994, s. 468, min oversettelse). Det er dokumentert en lang rekke somatiske, psykosomatiske og psykiatriske problemer hos barna, både som små og i voksenlivet (Briere & Elliott, 1994; Bendixen, Muus, & Schei, 1994). Omfanget på barn som er utsatt for seksuelle overgrep i Norge er mellom 1-14% gutter, og 8-19% jenter (Nasjonalt kunnskapssenter om vold og traumatisk stress [NKVTS], 2007). Termen ”barn” vil i denne oppgaven vise til et menneske under 16 år, grunnet den norske, seksuelle lavalderen.

Pedofile har lenge organisert seg for å forsøke å påvirke politikken, lover og samfunnet generelt til å legalisere og godta seksuelle forhold mellom barn og voksne, ofte gjennom tilhørende nettsider. Norge har ikke hatt en slik offentlig synlig organisasjon siden 1980-tallet. Norge har derimot en norsk nettside for pedofile kalt Pedofili.info (www.pedofili.info), som er laget for enveis informasjonsdistribuering. Nettsiden fremmer og kommuniserer et aksepterende og støttende syn på pedofili og på seksuelt forhold mellom voksne og barn. Den har store likhetstegn med nettsider fra større pedofile organisasjoner i den vestlige verden. Nettsiden er den eneste av sitt slag i Norge, har eksistert siden år 2006. Det er denne nettsiden som er i fokus i denne studien. På Pedofili.info, står slagordet ”Kjærlighet kjenner ingen grenser”, ved en animert, fargerik sommerfugl. Slagordet kan både representere den virkelighetsoppfatningen forfatterne av nettsiden ønsker å kommunisere

utad, og en ønsket virkelighetsoppfatning for mange som kjenner på seksuelle følelser rettet mot barn. Mange pedofile verden over leser, skriver og interagerer på nettsider for pedofile, og temaer som stigmatisering (Goode, 2010) og frigjøring fra undertrykkelse for barn og pedofile (Schmidt, 2002) er vanlige tema.

Pedofili er en underkategori til diagnosen parafili, som rommer ulike seksuelle avvik (Malt, Retterstøl, & Dahl, 2003). ICD-10 (F65.4) (World Health Organization, 2006) beskriver pedofili som at barn i førpubertetsalder eller tidlig pubertetsalder er det foretrukne seksualobjektet for personen. Betegnelsen pedofil blir også brukt i Pedofili.info, og vil derfor bli benyttet i denne oppgaven. Halvparten av de som blir tatt for å praktisere gjentatte, parafile handlinger, forteller om et mønster som starter allerede i ungdomsårene (Malt et al., 2003). Det ser ut til at de fleste pedofile er menn (Malt et al., 2003), selv om det fortsatt er lite forskning på kvinnelige pedofile (Lambert og O'Halloran, 2008). Det kan være mange som opplever seksuell tiltrekning til barn i samfunnet, noe som blant annet illustreres gjennom Becker-Blease, Friend og Freyd (2006) sin spørreundersøkelse av 531 mannlige studenter. 18% hadde seksuelle fantasier om misbruk av barn, 8% har masturbert til disse fantasiene, 4% mente det var sannsynlig at de ville begå overgrep i framtiden, og 2,5% hadde allerede begått overgrep mot barn. Seksuelle overgripere på barn har ingen enkelt profil som kan beskrive dem (Salter, 1995), og bare rundt halvparten av dem ser ut til å møte kriteriene for den kliniske diagnosen pedofil (Seto, 2008). Det er ikke vurdert som hensiktsmessig å forenkle synet på de pedofile som annerledes enn oss andre (Goode, 2010).

Forskning kan ofte omtale deltakere som seksuelle overgripere på barn, der ikke alle behøver å møte diagnoser pedofil. Derfor refererer denne oppgaven til overgripere som en blandet gruppe bestående av både pedofile overgripere og andre typer overgripere. Denne oppgaven understreker også viktigheten av å skille tydelig mellom pedofile som ikke handler på sin tiltrekning til barn (ikke-kontakt pedofile), og pedofile overgripere (Goode, 2010). Altså fremmer oppgaven er forståelse av at det er forskjell mellom tanker og seksuelle preferanser, og en kriminell handling. Overgrepsatferd styres og reguleres av psykiske reaksjoner, som har en indre logisk funksjonalitet, og kan sjelden sees på som noe tilfeldig (Douglas & Olshaker, 1997). Derfor ser denne oppgaven på overgrepshandlinger som et bevisst valg fra overgriperens side. Både pedofile overgripere og ikke-kontakt pedofile kan være forfattere og brukere av nettsider for og av pedofile.

Sett at en overgrepshandling er et bevisst valg, så må ofte overgriperen bearbeide sine egne tanker før personen kan utføre et overgrep på et barn (Craven, Brown, & Gilchrist, 2006) Dette kaller van Dam (2001) selvgrooming. Der det viktig å kartlegge blant annet hvilke

overgrepstøttende kognisjoner i form av kognitiv forvrengninger (Ward, Hudson, Johnson, & Marshall, 1997), underliggende implisitte teorier (Ward, 2000; Ward & Keenan, 1999) og miljøet rundt den pedofile (Ward & Casey, 2010), som kan være med i selvgroomingen (van Dam, 2001) før, imens og etter et overgrep. Ved å kartlegge de pedofiles virkelighetsoppfatning og hva som ligger bak denne, kan vi lettere forstå, forebygge og behandle.

Nettsider for pedofile kan ha en oppmuntrende og forsterkende effekt (Durkin, 2004; 2001; 1997; O'Halloran & Quayle, 2010), og kan bidra til at mennesker med seksuelle følelser for barn opplever forståelse, støtte, og hjelp til å ivareta et mer positivt selvbilde (Goode, 2010). Siden miljøet rundt overgriperen kan være en bidragsyter til de fordreide kognisjonene (Ward & Casey, 2010), som igjen kan spille en rolle i overgrepshandlinger (Malesky & Ennis, 2004; Ward & Siegert, 2002), kan det tenkes at Pedofili.info kan bidra negativt i kampen mot å forhindre overgrep mot barn. Men samtidig har samfunnet behov for kunnskap om hvordan pedofile tenker og tolker verden, og det vil derfor ikke være nyttig å stenge Pedofili.info. Vi må innhente kunnskap om innholdet i nettsider som Pedofili.info, for slik å styrke utviklingen av forebyggende tiltak som blant annet kan fungere som en motvekt og en alternativ forståelse til det som blir kommunisert. Ved å ta pedofile virkelighetsoppfatninger på alvor, kan vi beskytte barn, og hjelpe overgriperen og mennesker som er i faresonen fra å bli overgripere. Problemstillingen er som følger:

Hvordan kommer en pedofil virkelighetsoppfatning til uttrykk gjennom nettsiden www.pedofili.info, særlig med tanke på framstillingen av forholdet mellom pedofile og samfunnet?

1.1 Spesifisering. Problemstillingen tar utgangspunkt i et sosialkonstruktivistisk og narrativt syn på at menneskers virkelighetsoppfatning kan være ulik. Det betyr ikke i dette tilfelle at forfattere av Pedofili.info ikke har kunnskap om det øvrige samfunnets virkelighetsforståelse, men heller at de velger å forfekte en alternativ virkelighetsforståelse, og at denne representerer den korrekte "sannhet". Det vil være fokus på hva nettsiden Pedofili.info kommuniserer utad, heller enn hva forfatterne bak nettsiden egentlig mener om det de skriver. Bruken av ordet "samfunnet" vil her gjenspeile nettsidens egen forståelse av hva som menes med samfunnet, som særlig innebærer offentlige instanser. Dette spesifiseres nærmere i resultatdelen side 46. Det legges vekt på at nettsiden under analyse i denne oppgaven er den eneste av sitt slag i Norge, men den vil også bli sammenlignet med tilsvarende nettsider fra

andre vestlige land. I diskusjonsdelen blir virkelighetsoppfatningens mulige konsekvenser for enkeltindivider og for samfunnet vektlagt.

1.2 Oppbygging av oppgaven. Oppgaven vil først dreie seg om teori rundt seksuelle misbruk av barn og pedofili. Det vil videre bli fokus på hvordan det føles å være pedofil, samt hvordan samfunnet ser på pedofile. Groomingteorien, nærmere bestemt selvgrooming, og Ward og Siegerts (2002) Pathway modell vil bli brukt som en mulig forklaring på hvorfor noen velger å begå overgrep. Dette har igjen med overgriperens forsvarsmekanismer, og her vil særlig kognitiv forvrengning (Ward, 2000) framheves som mulig mekanisme bak overgrepsstøttende tanker og holdninger. Deretter beskriver oppgaven nettsider for pedofile og deres mulige påvirkningskraft, innhold og funksjon.

Metodedelen vil i hovedsak dreie seg om sosialkonstruktivisme, narrativ teori og tematisk analyse, der analyseprosessen vil bli gjennomgått trinn for trinn. I resultatdelen er 30 temaer organisert under fem over-temaer. Temaene omhandler nettsidens framstilling av pedofiles syn på seksualitet og hva det vil si å være pedofil, hvordan pedofile kan bidra positivt til samfunnet, samfunnets syn på barn og seksualiteten, hvordan samfunnet forfølger og diskriminerer pedofile, og hvordan pedofile forsvarer sitt syn for å oppnå anerkjennelse og ivareta sine interesser. Deretter vil diskusjonsdelen sette resultatene i sammenheng med forskningen på feltet, der hvert over-tema blir diskutert hver for seg. Det vil etter dette komme diskusjon rundt påvirkning og tiltak, før oppgaven avsluttes med en konklusjon og forslag til videre forskning.

2. Teori

2.1 Seksuelt overgrep og misbruk av barn

2.1.1 Hva er seksuelt misbruk eller overgrep på barn. Misbruk og overgrep er begreper som blir brukt om hverandre i litteraturen på området. Sosial-og helsedirektoratet (2003) har sammenfattet definisjoner på seksuelle misbruk av barn fra faglitteraturen. De skriver at det er en handling som dreier seg om den voksnes behov, som krenker integriteten til barnet, er en handling barnet ikke er moden for eller forstår og derfor ikke kan samtykke til. Det er også en utnyttelse av maktposisjon og barnets avhengighet, og/eller at handlingen skjer innenfor familien (incest). van Dam (2001) mener også at grunnen til at barn ikke kan gi fritt samtykke, er grunnet deres maktesløse posisjon og mangel på forståelse av sex. Seksuelt misbruk av barn er en straffbar handling.

2.1.2 Omfang. Barlow og Durand (2012) skriver at 17% av kvinner og 12% av menn rapporterer upassende berøring fra voksne, når de selv var barn. Det er i norske prevalensundersøkelser funnet et omfang som varierer mellom 1-14% gutter, og 8-19% jenter (NKVTS, 2007). Tennfjord (2006) viser at seksuelt misbruk direkte eller indirekte påvirker mange mennesker, der hele 50% av et tilfeldig utvalg voksne i Norge kjenner noen som har blitt seksuelt misbrukt.

2.1.3 Følgene av seksuelt misbruk av barn. Det er ingen tvil om at seksuelle overgrep i barndommen kan føre til alvorlige konsekvenser for barnet, og kan følge barnet gjennom hele livet (Bendixen et al., 1994; Malt et al., 2003). Undersøkelser på et stort psykiatrisk helsesenter for barn, viste at det var en stor andel av pasientene som har historie om seksuelt misbruk (Lanktree, Briere, & Zaide, 1991). Briere (1992) fant også en delt historie om seksuelt misbruk i barndommen hos voksne pasienter med varierte psykiatriske diagnoser. Hjemmen et al. (2002) fant at 40% av menn og kvinner som har vært utsatt for seksuell vold og seksuelt misbruk i barndommen, utviklet psykiske helseproblemer, sammenlignet med sitt totale utvalg som skåret 15%. Bendixen et al. (1994) fant både psykologiske, somatiske og psykosomatiske plager hos de forskningsobjektene som hadde blitt misbrukt som barn.

Noen av de kjente følgene av seksuelt misbruk av barn er: Depresjon, seksuelle problemer, frykt for det motsatte kjønn og problemer i parforhold (van Dam, 2001; Bendixen et al., 1994; Malt et al., 2003; Paolucci, Genuis, & Violato, 2001), angst, selvmordstanker (van Dam, 2001; Bendixen et al., 1994), rusmiddelbruk, personlighetsforstyrrelser (van Dam,

2001; Malt et al., 2003), spiseforstyrrelser (Malt et al., 2003; Bendixen et al., 1994), PTSD, selvmord (Van Dam, 2001; Paolucci et al., 2001), panikkanfall, OCD, selvskading, økt bruk av sosial- og helsetjenester (Van Dam, 2001), retraumatisering, lav selvfølelse (Malt et al., 2003), søvnforstyrrelser, følelser av skyld og skam, smerter eller infeksjonssymptomer i underlivet, det kan påvirke sosiale aktiviteter (Bendixen et al., 1994), og det kan skape dissosiasjon og relasjonstraumer (Anstorp, Benum, & Jakobsen, 2006). Det er også noen barn som viser mer resiliens, og har lite eller ingen negative utfall (Hall & Hall, 2007; Yancey & Hansen, 2010). Det er ingen forskere som enda kan forklare hvorfor barn får ulike utfall av overgrep, eller hvordan vi kan moderere de negative responsene hos barnet (Yancey & Hansen, 2010). Yancey & Hansen (2010) mener at forskningen på feltet viser at følgene av overgrep er avhengig av mange personlige- familiære og overgrepsspesifikke faktorer.

2.1.4 Hvorfor seksuell kontakt mellom voksne og barn er galt. Schmidt (2002) argumenterer for at seksuelt forhold mellom voksne og barn er galt fordi det ikke finnes likhet mellom partene i denne typen forhold. Det eksisterer en ubalanse i makt som setter kapasiteten for selvbestemmelsesrett hos barnet, i fare. Dette går direkte på moralen rundt samtykke, noe det generelle samfunnet uttrykker er svært viktig (Schmidt, 2002). En voksen og et barn handler ikke på samme nivå, og konsensus kan da ikke oppnås. Overgrep er skadelig for barnets utviklingsprosesser, og jo mer intim konteksten er og jo yngre barnet er, desto mer fundamental blir forvrengningen til barnets utviklingserfaringer (Goode, 2010). Barnets selvbestemmelsesrett og autonomi blir krenket, og barnet har enda ikke fått utviklet grenser for å kunne beskytte seg eller ord og konsept for å kunne beskrive deres syn på situasjonen (Goode, 2010). Behovet barn har for å utforske og lære om sin egen seksualitet under deres egen kontroll og tempo, blir også tatt i fra dem (Goode, 2010).

Gagnon og Simon (1973) skriver at barn ikke gjenkjenner de samme seksuelle meningene eller følger de samme seksuelle skriptene som voksne, og at voksne og barns seksualitet ikke er identiske. Dette står i kontrast til pedofiles påstand om at barn ikke får bruke sin fulle seksuelle kapasitet, og trenger frigjøring fra undertrykkelse av samfunnet (Schmidt, 2002). Goode (2010) argumenterer for at grunnen til at seksuelt overgrep på barn generelt blir sett på som uetisk, umoralsk, galt og ulovlig, er fordi det er skadelig for barnet. Det er ikke skadelig for barnet fordi overgrepet skjer i en kulturell kontekst der handlingen blir sett på som gal og ulovlig. Til tross for at denne oppgaven dreier seg om forståelse av en pedofil virkelighetsoppfatning, skal det ikke være tvil om at denne oppgavens utgangspunkt er at seksuelle forhold mellom voksne og barn er galt.

2.2 Pedofili

2.2.1 Hva er parafili og pedofili. I dagens vestlige samfunn ser mennesker ut til å være veldig tolerante i forhold til hva normal seksuell atferd innebærer (Barlow & Durand, 2012). Det er først når den seksuelle atferden resulterer i svekkelse av fungering eller involverer mennesker som ikke kan eller vil samtykke, at atferden blir sett på som ”unormal” (Barlow & Durand, 2012). Denne oppgaven bruker definisjonen på pedofili fra diagnosesystemet ICD-10 (World Health Organization, 2006, s. 218). ”Foretrukket seksualobjekt er barn i førpubertetsalder eller tidlig pubertetsalder: gutter, jenter eller begge kjønn” (F65.4). Pedofili er en underkategori av ”Forstyrrelser i seksuelle objektvalg”, også kalt parafili (F65) (World Health Organization, 2006, s. 216). Denne kategorien samler mange typer seksuelle avvik, som alle innebærer seksuell tiltrekning og tenningsmønster mot upassende objekter, situasjoner eller individer (Malt et al., 2003; Barlow & Durand, 2012). Det er ikke uvanlig at de som lider av parafili har flere underkategorier (Laws & O’Donohue, 2008; Raymond, Coleman, Ohlerking, Christenson, & Miner, 1999; Cohen & Galynker, 2002), som for eksempel blotting (F65.2). Det er også en høy forekomst av andre psykiske lidelser i denne gruppen, som personlighetsforstyrrelse (Cohen & Galynker, 2002), seksuell dysfunksjon, angstlidelse (Raymond et al., 1999), affektive lidelser og substansmisbruk eller avhengighetsdiagnose (Cohen & Galynker, 2002; Raymond et al., 1999). Seto, Cantor, og Blanchard, (2006) fant indikasjoner på at den beste diagnoseindikatoren på pedofili, var å bli dømt for en barnepornoforbrytelse.

Tiltrekningsmønsteret hos parafiler ser ut til å være svært snevert (Barlow & Durand, 2012). Malt et al. (2003) skriver at pedofile skiller seg ut fra normal seksualatferd med flere kjennetegn: Partneren i den seksuelle handlingen har kun funksjon som å spille en spesifikk rolle i de predefinerte, stramme rammene til den parafiler. Dette er for å hovedsakelig opphisse den parafiler. Partneren blir derfor ikke sett på som en hel person, men et middel for å oppnå opphisselse. Parafiler mangler fleksibiliteten som andre kan ha i forhold til opphisselse og tilfredsstillelse, da de vanligvis ikke har mange veier som fører til dette. Selve den seksuelle handlingen beskrives som ritualisert og stereotyp, og opphisselse og eventuelt tilfredsstillelse oppnås kun ved å føle de spesifikke sekvensene i ritualet.

Teoriene om pedofile er mange (Sheldon & Howitt, 2007), og det er ingen psykologisk profil eller fysiske karakteristikk som kan identifisere dem (Salter, 1995). Samfunnets oppfattelse av pedofile som fremmede, gamle menn (Craven et al., 2006), villeder publikum bort fra det faktum at barnet ofte kjenner den pedofile fra før, og at barnet er i størst fare på private steder (Elliot, Brown, & Kilcoyne, 1995; Holmes & Holmes, 2002).

Majoriteten av de som forgriper seg på barn er under 35 år, har ingen signifikant forskjell i intelligens i forhold til andre (Holmes & Holmes, 2002), og er som oftest menn (Murray, 2000). At det er funnet kun 1% som er pedofile kvinner, er trolig grunnet systematisk underrapportering (Vandiver & Kercher, 2004). Antallet pedofile i den generelle befolkningen, er ukjent (Seto, 2004). Pedofile er, i tillegg til å ha kjønnspreferanse, også alders-spesifikke i sin tiltrekning, med en spennvidde på omtrent 3 til 4 år (Holmes & Holmes, 2002; Hall & Hall, 2007). Pedofile blir ofte delt inn i grupper etter denne preferansen, men dette er ikke kommet inn i diagnosesystemene (Goode, 2010). To kjente klassifikasjoner, som både forskere og pedofile selv bruker, er nepiofili (også kalt infantofili), som betyr seksuell tiltrekning til babyer og småbarn, og ephebofili (også kalt hebefili), som betyr seksuell tiltrekning til mindreårige rundt samtykkealder (Goode, 2010). Pedofile kan ha et seksuelt forhold til voksne på samme tid (Hall & Hall, 2007; Holmes & Holmes, 2002), og deres kjønnspreferanse for barn behøver ikke ha sammenheng med det foretrukne kjønn hos de voksne (Holmes & Holmes, 2002).

Pedofile overgripes antall offer kan variere fra noen få til flere hundre (Holmes & Holmes, 2002), og barn utsettes for alt fra blotting til penetrering (Hall og Hall, 2007). Holmes og Holmes (2002) skriver at det er usannsynlig at de pedofile bedriver seksuell penetrering, hvis de ikke i tillegg er mysoped (sadist). Det typiske for pedofile er heller kjæling av kjønnsorgan, særlig når det gjelder yngre barn (Murray, 2000). Hudson og Ward (2000) mener at den klassiske pedofile ønsker en gjensidig emosjonell og seksuell relasjon med barnet, innenfor en ramme av et pseudo-romantisk forhold. Tennfjord (2006) har spurt ulike utvalg om de kjenner noen som har forgrepet seg seksuelt på barn. De som svarte ja på dette var 22% av det tilfeldige utvalget av voksne i Norge, 49% av det kristne utvalget og 67% av utvalget med de fengslede kriminelle. Dette viser at mange i samfunnet har kontakt med mennesker som begår overgrepshandlinger.

2.2.2 Hvordan utvikles pedofili. Hvordan pedofili utvikles er en svært kontroversiell debatt, som inneholder mange teorier og meninger (Hall & Hall, 2007). Disse teoriene er viktige med tanke på utvikling av behandling og forebygging (Hall & Hall, 2007), men det er lite vitenskapelig støtte for noen av modellene per i dag (Barlow & Durand, 2012). Dette området har et mindre fokus i oppgaven, men vil bli gjennomgått grunnet bilde på hvordan forskere og profesjonelle ser på pedofili i dag. Malt et al. (2003) deler inn de ulike teoriene i tre grupper:

1) *Den biologiske modellen* viser blant annet til antakelser om at neuropsykiatriske faktorer, særlig i temporallappene, kan være en årsaksfaktor i noen tilfeller, samt antyder at

testosteronet har en spesiell påvirkning på hjernen (Malt et al., 2003).

2) *Læringsteoretiske synspunkter* bygger på kunnskapen om at egen eller andres påvirkning av individets kognisjoner kan påvirke personens atferd. Dette kan være innholdet i de tidlige seksuelle fantasiene, eller tidlige seksuelle opplevelser (Barlow & Durand, 2012). En kjent teori på at noen utvikler pedofili ut ifra tidligere erfaring, er de som selv har blitt misbrukt når de var barn (Fagan, Wise, Schmidt, & Berlin, 2002) Da Briggs og Hawkins (1996) spurte 84 fengslede overgripere, viste deg seg at hele 93% selv hadde blitt seksuelt, fysisk og verbalt mishandlet som barn. Flere teorier mener dette fenomenet oppstår grunnet sosial læring, et innprentet seksuelt læringsmønster som blir etablert, identifisering med overgriper der barnet ønsker å oppnå ny identitet ved å bli overgriperen, eller hyperseksualitet grunnet det tidlige misbruket (Cohen, Nikiforov et al., 2002; Cohen, McGeoch et al., 2002). Men seksuell tiltrekning kan også oppstå først i voksen alder (Murray, 2000; Cohen & Galynker, 2002).

3) *Psykodynamiske utviklingsmodeller* viser til oppstansingen av utvikling mot modne seksuelle driftsobjekter, altså fiksering på noe som utviklingen skulle ha passert (Malt et al., 2003). Sentrale elementer er her manglende evne til etablering av normale intimrelasjoner, og aggresjonen dette medfører (Malt et al., 2003). Eksempel på dette er at pedofile kan mene sex med voksne er skremmende eller frastøtende (Holmes og Holmes, 1994) eller at mange pedofile forteller at de føler tiltrekning mot barn allerede når de selv er ungdommer (Murray, 2000; Cohen & Galynker, 2002; Stene, 1998; Malt et al., 2003). Det viser seg at over 40% av pedofile overgripere har, før de selv var 15 år, forgrepet seg på sitt første barn (Abel & Harlow, 2001). Det er satt spørsmålsteget ved om relasjonen til andre i barne- og ungdomslivet er i uorden, og med dette kan påvirke en sunn utvikling innen seksualiteten (Ward & Beech, 2006). Men det ser ut til at tidlige erfaringer har en veldig tilfeldig effekt (Barlow & Durand, 2012). De som utnytter barn seksuelt forteller ofte at de har utilfredsstillende sosiale forhold, lav selvtillit og føler seg ensomme (Stene, 1998; Fisher, Beech, & Browne, 1999).

2.2.3 Hvordan behandles pedofili. Barlow og Durand (2012) beskriver de psykologiske behandlingsmetodene som rettet mot å senke det uønskede opphisselsesmønsteret, som for eksempel kognitiv atferdsterapi. I kognitiv atferdsterapi arbeides det med å øke impulskontroll og velge sosialt aksepterte atferdsmønstre. Her ligger det et fokus på blant annet å la overgriperen betrakte abstrakte eksempler for å skape en forståelse av skaden barn har ved å delta i seksuell kontakt med voksne, og slik utvikle et passende syn på barn og seksualitet (Elliott, Beech, Mandeville-Norden, & Hayes, 2009).

Det dreier seg om å lære den pedofile å håndtere kognisjoner og emosjoner innblandet i overgrepsmønsteret (Ward, Mann, & Gannon, 2007; Dewhurst & Nielsen, 1999). Bevisene for om slik psykologisk behandling har noe effekt på pedofile, er enda svært blandet (Barlow & Durand, 2012). Ward et al. (2007) mener at den beste måten å redusere risiko for overgrep på barn, er ved at terapien fokuserer mer på at den pedofile skal kunne leve et godt liv. Her kritiseres terapien for å ha for lite fokus på den pedofiles mottakelighet, og at de blandede resultatene kommer fra pedofiles dårlige motivasjon. Det er viktig å merke seg at behandling av pedofile ikke er effektivt hvis de selv ikke er villig til å delta i den (Hall & Hall, 2007). Det tas heller ikke høyde for den pedofiles nærmiljø, identitetsfølelse og agens, og fokuserer ikke på at den pedofile behøver hjelp til å bygge opp et alternativ til et liv med overgrepssatferd (Ward & Stewart, 2003).

Det finnes også medisinsk behandling, slik som kjemisk kastrering. En studie der pedofile hadde mottatt både psykologisk og medisinsk terapi ett år, viste at de pedofile fortsatt hadde seksuell interesse for barn (Schober et al., 2005). Rapportene viste derimot at deres frekvens av masturbering og lyster hadde sunket, noe som kan indikerer at kjernetiltrekningen ikke forandrer seg, kun lystene (Schober et al., 2005). Barlow og Durand (2012) mener prognosen ved parafili er dårlig, da det ser ut til at lidelsen er kronisk og ofte gir tilbakefall. Ward og Siegert (2002) mener at en økt forståelse er nøkkelen til et bedre behandlingsopplegg for overgripere.

2.2.4 Hvorfor det er vanskelig å forske på pedofile. Canter, Hughes og Kirby (1998) kaller typiske pedofile overgriper, som blant annet kjennes igjen ved at de benyttet seg av villedende kommunikasjon for å lure barn, for ”intime overgripere”. De fant at innen en fengselspopulasjon av seksualforbrytere på barn, var 45% av disse intime overgripere. Hall & Hall (2007) estimerer gjennom å se på litteraturen på området, at cirka 1 av 20 saker der barn blir seksuelt utnyttet, blir rapportert eller oppdaget. Dette indikerer videre at de fengslede intime overgriperne ikke trenger å representere de pedofile i samfunnet generelt. Craven et al. (2006) mener de er underrepresenterte fordi de intime overgriperne ikke bruker mye fysisk makt i overgrepene, noe som gir offeret mindre synlig skade, samt gjennomtenkte strategier for å unngå avsløring. Det kan da være et problem at forskning på området ofte bruker pedofile som er fengslet eller går til tvunget eller frivillig terapi, for å få innsikt i pedofili (Malt et al., 2003; Durkin & Bryant, 1999; Goode, 2010).

Det er vanskelig å få tak i pedofile forskningsobjekter utenfor det juridiske systemet, samt undersøke prevalensen i samfunnet (Durkin & Bryant, 1999; Goode, 2010). Dette er blant annet fordi en liten prosent av de pedofile søker behandling frivillig (Malt et al., 2003).

Det er også usikkert om de pedofile i denne situasjonen er villige til å svare ærlig på spørsmål, da dette kan øke eller bekrefte skyldspørsmål (Malt et al., 2003). Mål på kognitiv forvrengning har for eksempel ofte en høy overflatevaliditet, som gjør det lett å gi sosialt ønskelige responser (Hanson, Gizzarelli, & Scott, 1994). Durkin & Bryant (1999) mener pedofile under behandling eller i fensel ikke er et representativt utvalg. De praktiserende pedofile som ikke blir oppdaget eller tatt, de som er velstående og har råd til en god advokat, samt de som ikke handler på sin tiltrekning og kan kontrollere sine impulser, vil derfor ikke bli representert i den allerede eksisterende forskningen på området (Cohen & Galynker, 2002; Vandiver & Kercher, 2004; Goode, 2010). Dette kan være noe av grunnen til at det er funnet høyere antatt psykisk sykdom og redusert fungering hos pedofile.

De pedofile som er utenfor rekkevidde for forskere og autoriteter, blir kalt for å være i det ”mørke feltet” (The Dunkelfeld). Durkin & Bryant (1999) mener det er store muligheter for å forske på pedofile via internett, fordi de pedofile som ikke plukkes opp av forskning ofte kan kommunisere her. Ved å se på nettsteder der de anonymt få uttrykke seg fritt, får vi en verdifull tilgang til deres opplevelse av virkeligheten. Her er det muligheter til blant annet å se hvilke overbevisninger de har selv og deler med hverandre. Dette kan være rettferdiggjøring som skaper nye overgripere eller bidrar til å rettferdiggjøre allerede eksisterende overgrep. Denne typen data bør gis oppmerksomhet, da det gir viktig informasjon for å kunne bekjempe seksualforbrytelser.

2.2.5 Å forstå pedofile. Sosiologen Sarah D. Goode (2010) jobbet med et forskningsprosjekt (Minor-attracted adults daily lives project) som omhandlet å danne et bilde av hva voksen seksuell tiltrekning til barn betyr innenfor en kontekst av vår forståelse av seksualitet og vår kultur. Hun forteller at det ikke er til hjelp å ha et forenklet syn på pedofile som ”de andre” som er ulik oss, og at vi heller burde lære oss å forstå dem siden de lever blant oss. Goode (2010) ønsket å komme nærmere inn på de ukjente pedofile ute i samfunnet som vi enda ikke vet mye om. Hun har kommunisert med 56 frivillige, selvutnevnte pedofile via anonym e-mailadresse, der kun en av disse var fengslet og kun 6 hadde en tidligere dom. Gjennom å få kontakt med noen ”gatekeepere” til flere nettsamfunn og ved bruk av snøballmetoden, fikk hun tilgang til sine intervjuobjekt, som besto av to kvinner og resten menn. Det var stor spredning i alder og yrker i alle klasser, og de fleste var fra engelsktalende land. Hun argumenterer for at samfunnet må åpne øynene for at ikke alle pedofile er kriminelle, og ved at større forståelse for denne gruppen kan bidra til at terskelen for at de skal søke hjelp blir mindre. Da er det også mindre sjanse for at denne gruppen skal få en virkelighetsforståelse som kan resultere i overgrep på barn. Goode (2010) beskriver et skille

mellom ufrivillig lyst og begjær, og frivillige handlinger. Altså er det en forskjell mellom å være tiltrukket av barn, og å handle på denne tiltrekningen.

Mange deltakere hadde aldri rørt et barn seksuelt og noen ville heller ikke gjøre dette fordi de visste at det var galt. Disse kalte Goode (2010) ikke-kontakt (non-contact). 31 personer bekreftet å være ikke-kontakt, der 9 personer mente det i teorien er greit å ha seksuell kontakt med barn. Mange av de pedofile i Goode (2010) sin undersøkelse beskrev en gradvis prosess mot å bli klar over sin tiltrekning til barn. Flere beskrev at de i puberteten ble tiltrukket jevnaldrende, men at aldersgruppen for tiltrekningen forble statisk mens de selv ble eldre. Denne prosessen ble beskrevet som forvirring, sjokk, fornektelse, men også aksept. En av respondentene beskrev pedofili som å få kreft i sinnet. Andre beskrev at de følte seg som en god person, og at dette ikke passet overens med hvilket bilde samfunnet har på pedofile, de var redde for å bli hatet og avvist av sine kjære, og noen snakket også om selvmordstanker. ”Tim” fortalte følgende: ”Den hemmelige skammen av pedofili er en gjennomtrengende lammende opplevelse, og den får ikke bare en person til å føle seg ødelagt og delt, det får dem til å opptre på denne måten også” (Goode, 2010, s. 38, min oversettelse).

2.2.6 Pedofiles identitet. Identitet har noe å gjøre med den implisitte og eksplisitte responsen mennesker har til spørsmålet ”Hvem er du?” (Vignoles, Schwartz, & Luyckx, 2011). Norum og Holst (2013) mener at identitetsbegrepet, til tross for at det er lite anvendt i forskning på pedofile, kan være et viktig bidrag for å bedre forstå seksuelle overgrep. De undersøkte identitetsutviklingen til menn som tidligere hadde begått seksuelle overgrep mot gutter, og senere heller utviklet en homofil identitet. Deltakerne i denne studien opplevde at de ikke hadde samsvar mellom egen seksuelle orienteringsidentitet og seksuell orientering, og at de derfor utviklet en seksuell draging mot gutter. Ward og Mashall (2007) la også merke til at en viktig del av terapien hos mannlige overgripere på barn, nettopp var endringer i identiteten.

Goode (2010) skriver at å innse at en er pedofil er et enormt steg å ta, på grunn av stigmatiseringen som følger med en slik identitet. Goode (2010) forteller videre at for mange blir det en hemmelig selv-identitet, som gjør at man plasseres utenfor samfunnet og ens familie og venner. En av Goode sine respondenter så det å være pedofil som den største delen av sin identitet. I samtidens vestlige kultur blir det lagt stor vekt på seksuell nytelse, erfaring og selvbestemmelsesrett, og seksualiteten er derfor her en særlig stor del av selv-identiteten. Det er i tillegg en norm i samfunnet at vi etter hvert slår oss til ro med ekteskap og barn, og dette vil føre til at pedofile kan føle seg forskjellig fra andre, mislykket og ensom. Respondentene hos Goode (2010) beskriver frustrasjon, sinne og fortvilelse over følelsen av

forbudt kjærlighet, særlig i et samfunn som har normer som sier at alle har rett til å være lykkelig. Holst og Norum (2013) fant at menn som tidligere var seksuelt tiltrukket barn, men som nå hadde en homofil identitet, rapporterte mangel på emosjonelle bånd til andre mennesker i oppveksten, der de følte de ikke fikk hjelp av andre til å gi mening til sine følelser. For å få støtte og forståelse vil mange pedofile lete etter rollemodeller for å kunne relatere seg til (Goode, 2010). Mange beskrev i Goode (2010) sin undersøkelse at de tydde til individer, organisasjoner eller websider som har hjulpet dem til å oppnå et mer positivt syn på seg selv. De pedofile deltakerne fortalte følgende: ”(En nettside)- dette er den eneste konstante som har undervist meg, og fått meg til å innse at jeg ikke er alene, at jeg ikke er en freak, at jeg ikke er ond” (Goode, 2010, s. 90, min oversettelse). ”(En nettside) fikk meg til å vurdere pedofili annerledes. Også (en annen nettside) fikk meg til å forstå hvem jeg virkelig er og fikk meg til å møte andre gutteelskere” (Goode, 2010, s. 91, min oversettelse).

Mange pedofile ser ikke sin seksuelle tiltrekning til barn som avvikende eller kriminell, men som en sunn, seksuell orientering (van Dam, 2001). De mener videre de burde bli gitt borgerrettigheter angående sine seksuelle preferanser, fordi de ser seg selv som en seksuell minoritet (van Dam, 2001). De dokumenterte skadene barn får av seksuelt misbruk, mener mange pedofile primært kommer fra skikker og standarder innenfor kulturen i samfunnet (Kincaid, 1998). Her er det samfunnets responser som er traumatiske, ikke det seksuelle misbruket i seg selv (van Dam, 2001). På grunn av at pedofile opplever at de selv er offer for en heksejakt, fordømmer de rettsvesenet og mentale helsearbeidere, og dette kan gjøre at de blir mindre medgjørlige for å gå til behandling (Durkin & Bryant, 1999).

2.3 Kontekst

2.3.1 Hva samfunnet mener om pedofili. Samfunnet ser på pedofile som blant de mest alvorlige avvikerne vi har (Durkin & Bryant, 1999), blant de farligste overgriperne (Sheldon & Howitt, 2007), og som de mest foraktede blant alle kriminelle (Walsh, 1994). Dette er fordi folk flest tror de vil gjøre alt for å få tilfredsstilt sine ville behov (Sheldon & Howitt, 2007).

Avvik blir ofte ledsaget av sosialt stigma (Durkin & Bryant, 1999). Sosialt stigma har en tendens til å ødelegge bærerens sosiale identitet (Goffman, 1963), og bæreren vil forsøke ulike strategier for å gå rundt eller dempe stigmaet som blir sett på som et avvik i samfunnet (Durkin & Bryant, 1999). En av de mest signifikante utfordringene pedofile møter, er de sosiale stigmaene knyttet til seg selv og sin gruppe (O’Halloran & Quayle, 2010). Pedofile er en av de mest isolerte gruppene i de fleste samfunn, og samfunnets fiendtlighet kan gjøre det

vanskelig for de pedofile å opprettholde et godt selvbilde (O'Halloran & Quayle, 2010). Bekymringen for pedofile har særlig økt etter at internett kom (Goode, 2010). De siste to tiårene har det vært et økende fokus på seksuelle overgripere blant forskere og befolkningen generelt (Langfeldt, 2010). Innenfor en diskurs av moralsk panikk i vestlige land, er pedofili blitt en av de mest hatede områdene, noe som også preger de kliniske og vitenskapelige tilnærmingene (Angelides, 2004). Langfeldt (2010) skriver også at det er full kulturell panikk, særlig i USA, Storbritannia og Australia, over problemet med seksuelt misbruk av barn. Hermansson og Larsson (2007) skrev om dagens konstruksjoner av fenomenet og begrepet pedofili i det svenske samfunnet, gjennom å se på forskningsartikler og i media. De fant fem diskurser: Pedofili som identitet, pedofili som seksualitet, pedofili som sykdom, pedofili som en homogen kategori (gruppenivå), og pedofili som monster og rovdyr. Sistnevnte diskurs ble kun funnet i media, og illustrere pedofile som sosiopater som stadig er på jakt. Det som skiller denne kategorien fra de andre, er at den pedofile blir beskrevet med egenskaper som går imot hva vi ser på som menneskelig (Hermansson & Larsson, 2007). Marshall (1996) og Resaland (2008) kommenterer også tendensen media har til å fremstille overgripere som monster.

Det er gjerne gjennom media at folk lærer om seksuelle overgrep (Howitt, 2006), og media belyser ofte de forbrytelsene som er voldelige og sensasjonelle (Brown, 2005). Schmidt (2002) nevner den moralske diskursen som ofte vises i media, kalt "barnemishandler-diskursen", som er direkte, svært emosjonell overgeneraliserende og full av fordommer. Dette kan være noe av grunnen til at de pedofile føler seg misforstått og hatet i samfunnet. Goode (2010) mener denne moralske panikken og hysteriet ikke hjelper noen. Hun mener videre at media, veldedige tiltak og politikk gjør situasjonen verre ved å demonisere pedofile gjennom sine tiltak, og at dette ikke er en effektiv metode for å beskytte barn. Samfunnets fordømmelse og frykt for de som tiltrekkes barn gjør det også vanskelig å be om profesjonell hjelp. Mange pedofile begår aldri overgrep, og disse menneskene mener Schmidt (2002) fortjener respekt framfor forakt.

2.3.2 Red Barnet og Bryd Cirklen. Red Barnet (Danmark) og Redd Barna (Norge) er en medlemsstyrt rettighetsorganisasjon, som er religiøs og partipolitisk nøytral.

Organisasjonen jobber blant annet for at barn skal ha en oppvekst uten seksuelle overgrep, og at både voksne og barn skal få bedre kompetanse gjennom økt kunnskap og fokus på problematikken, samt at de er pågangsdrevne for et strengere juridisk rammeverk (Seksuelle overgrep, udatert; Vold og overgrep, udatert). Et skille mellom fokuset Redd Barna i Norge og Red Barnet i Danmark har per i dag, er at de i Danmark arbeidet mer målrettet mot de

pedofile overgriperne og de som kan bli overgripere i framtiden. De fokuserer på å tenke forebyggende ved å tilby den pedofile hjelp og forståelse.

Red Barnet Danmark utviklet i samarbeid med Sexologisk Klinikk på Psykiatrisk Center København i 2009, en nettside kalt Bryd Cirklen (Brydcirklen.dk, udatert). Nettsiden og tilbudet som gis gjennom den, er inspirert av lignende, suksessfullt tilbud i Tyskland (www.dont-offend.org/), England og Irland (www.stopitnow.org.uk). Bryd Cirklen (BrydCirklen.dk, udatert) har et forebyggende fokus ved å tilby hjelp til voksne som opplever å tenne på seksuelle fantasier om barn, og har som funksjon å hindre at disse fantasiene blir til handlinger. Sexologisk Klinik har en anonym telefonrådgivingstjeneste som lesere at BrydCirklen.dk (udatert) blir henvist til, bestående av utdannede, erfarne sexologer som spesialiserer seg på å snakke med voksne som har seksuelle tanker om barn. Denne tjenesten er åpen 4 timer i uken. Her møter innringere forståelse for at seksuelle tanker om barn kan være en påkjenning å bære på, hjelp til å endre situasjonen og tilbud om gratis behandling. Behandlingen skal hjelpe den pedofile til å kontrollere sine seksuelle tanker og atferd, så de ikke lenger blir et problem for vedkommende eller fare for barn. Nettsiden diskuterer også overbevisninger de har erfart at mange pedofile har, slik som at barn er interessert i å delta seksuelt med voksne, at voksne og barns seksualitet ligner, at de opplever å bli forelsket i barn, bruker mye tid på å skape relasjoner til barn, og opplever en helende følelse av sine intime møter med barn. Pedofile holdninger blir diskutert på en saklig måte, og kan gi motvekt til budskap som vi finner på de fleste nettsider for pedofile. De som søker informasjon om pedofili på internett kan da møte flere perspektiv rundt temaet i en saklig og profesjonell kontekst.

Regjeringen i Danmark har gjennom sin nye, samlede strategi for forebyggelse og bekjempelse av seksuelt misbruk av barn (Regjeringen, 2011) kalt "Handling bag ord", satt fokus på å forebygge overgrep tidlig, både ovenfor barn og den mulige overgriper. De anerkjenner behovet mulige overgripere har for hjelp til å kontrollere sin atferd og sine tanker. Derfor bevilger Indenrigs- og Sundhedsministeriet midler for å gjøre det mulig for de som har seksuelle tanker om barn, å få hjelp (Regjeringen, 2011). BrydCirklen.dk (udatert) har med dette mottatt 500 000 danske kroner, for å produsere og distribuere en informasjonskampanje for å fremme nettsiden. Kampanjen startet sommeren 2013, og består av blant annet printet materiale, reklamebannere på nett og korte informasjonsfilmer, i tråd med lignende kampanje i Berlin. Psykolog Kuno Sørensen jobber for Red Barnet og er programkoordinator for denne opplysningskampanjen. Grunnlaget for å kjøre kampanjen for å opplyse pedofile om hvor de kan få hjelp, er for å forebygge at de seksuelle fantasiene går over til handlinger som skader

barn (Sørensen, 2011). Budskapet i kampanjer blir da at det er profesjonell hjelp å få for de som opplever seksuelle fantasier om barn, og at det er fullt mulig å gjenvinne kontroll over tanker og endre sin situasjon. For å kunne forebygge overgrep mot barn mener Sørensen (2011) følgende fire formål innen dette området er sentrale og dekkes av kampanjen som nå planlegges: 1) Fulle behovet for saklig informasjon om atferd hos de som forgriper seg seksuelt mot barn, noe de mener nettsiden Brydcirklen.dk tilbyr. Her framheves det at nettsiden vil fungere som en motvekt til flere hjemmesider som kommuniserer pedofiles holdninger til sex mellom voksne og barn. 2) Tilbudet om rådgiving som tilbys gjennom Brydcirklen.dk hos Sexologisk Klinik for de som strever med seksuelle tanker om barn, må gjøres kjent. 3) Utfordre den generelle og særlig mediaskapte skremselsbilde av pedofile som umenneskelige personer. Slik kan kampanjen skape en større forståelse blant befolkningen slik at de lettere kjenner til de reelle kjennetegnene på seksuelle overgripere. Dette vil da ha en forebyggende effekt. 4) Kampanjen vil støtte det faglige nettverket på dette området ved for eksempel erfaringsutveksling fra lignende tiltak internasjonalt.

Sørensen (2011) viser til at et slikt tilbud og denne type kampanje har fungert tidligere, blant annet gjennom The Berlin Prevention Project. Mellom 2005 og 2010 har 1130 personer henvendt seg til den anonyme rådgivingstelefonen i Berlin etter massiv reklamering, og 255 av disse mottok senere behandling (Sørensen, 2011). Norge har ingen slik nettside for mennesker som føler på seksuelle følelser rettet mot barn, og de vil derfor kun ha pedofili.info å forholde seg til når de søker på norske nettsider om pedofili. Det finnes behandlingstilbud for pedofile i Norge, som for eksempel institutt for klinisk sexologi og terapi (IKST), men må da belage seg på ventetid og mister muligheten for anonymitet.

2.4 Grooming og kognisjon

2.4.1 Groomingsteori og selvgrooming. Craven et al. (2006) har satt sammen mange definisjoner på seksuell grooming, og mener dette er en prosess som handler om å forberede miljøet, signifikante voksne og barnet for å begå overgrep. Det dreier seg blant annet om å få tilgang til barnet, unngå avsløring ved å opprettholde barnets hemmelighetsholdelse og oppnå barnets medgjørighet. Craven et al. (2006) påpeker at denne prosessen blir brukt som et middel for å fornekte eller rettferdiggjøre overgriperens handlinger, og styrker derfor misbrukermønsteret. Å groome seg selv (selvgrooming), er noe van Dam (2001) og Craven et al. (2006) mener er en viktig del av groomingprosessen, og et uttrykk mange overgripere under behandling selv har referert til (van Dam, 2001). van Dam (2001) og Craven et al. (2006) forteller at overgripere bearbeider egne tanker før de velger å forgripe seg på et barn.

Å forstå hva selvgrooming er og hvordan det fungerer er viktig fordi det kan påvirke en person med seksuelle tanker og følelser om barn fra ønsket om å utnytte et barn seksuelt, til å gjennomføre det (Craven et al., 2006; van Dam, 2001). Videre vil oppgaven ta for seg forskningsresultater og observasjoner i forbindelse med hvordan selvgrooming kan komme til uttrykk hos pedofile og hvorfor.

2.4.2 Pathway-modellen. Ward og Siegert (2002) har laget en teori ved å knyttet sammen tidligere teorier om seksuelle overgrep på barn, ved å systematisk følge kritikker av Finkelhor sin Precondition model (Ward & Hudson, 2001), Marshall og Barbaree sin Integrated theory (Ward, 2002) og Hall og Hirschman sin Quadripartite modell (Ward, 2001). Modellen foreslår at å forgripe seg på barn kan ha flere etiologiske veier (pathways). Hver av disse veiene er tenkt å ha sitt senter av unike mekanismer som skaper problemene som typisk er sett hos de som forgriper seg på barn. En mekanisme er her et sett av psykologiske prosesser som er årsak i spesifikke effekter eller utfall. En dysfunksjonell mekanisme feiler å virke som den er ønsket eller intendert. Modellen ser på overgripere som varierende i de kliniske fenomenene de fremviser, fordi de ser disse psykologiske disposisjonene som sårbarhetsfaktorer. Det er viktig å merke seg at de har et sosialkognitivt perspektiv, som tar høyde for at alle menneskelige, seksuelle handlinger er utfallet av interaksjoner mellom flere fysiologiske og psykologiske systemer, som å sette seg mål (emosjoner og motiver), bredere sosial setting der handlingen tar plass (interpersonlig kontekst), implementering av mål (kognitiv tolkning og planlegging) og fysisk basis av handling (fysiologisk opphisselse og aktivering). Modellen organiserer problemer hos overgriper inn i fire sett med distinkte og interagerende, kliniske fenomen. Hver av disse har en kjerne av dysfunksjonelle mekanismer som kommer fra ulike erfaringer under utviklingen, som i samarbeid med faktorer i omstendighetene resulterer i et overgrep. De fire veiene er:

1) Underskudd på intimitet og sosiale ferdigheter: Dette kan komme fra en usikker tilknytning som barn, der tidlige krenkende erfaringer resulterer i fordreide interne arbeidsmodeller for tilknytning og leder til en opplevelse av at mennesker emosjonelt ikke er tilgjengelig ved behov. En intern arbeidsmodell beskrives som et kognitivt skjema av potensielle interaksjoner med andre, og bedømmer andre menneskers verdi og pålitelighet. Her kan verden konstrueres som en farlig plass, med tro på at deres syn og personlige følelser vil bli avvist av andre. Usikker tilknytning kan resultere i lite kontakt med andre. Det kan da være vanskelig å fungere på en moden og uavhengig måte, og kan gjøre det vanskelig å erfare ekte intimitet med andre voksne. Det kan ende i sosial isolasjon, ensomhet og utilfredshet.

2) *Fordreide seksuelle skript*: Dette er de kognitive representasjonene individet tilegner seg under utviklingen som spesifiserer hvordan de skal oppføre seg under seksuelle møter. Forvrengninger i seksuelle skript inkluderer maladaptiv atferd, upassende partnere eller upassende kontekster. Dette kan resultere i avvikende seksuelle fantasier og opphisselse.

3) *Emosjonell dysregulering*: Dette er involvert i den affektive tilstanden når noen skal nå et individuelt mål, og gjør det vanskelig å kontrollere eller identifisere emosjonelle tilstander. Emosjonell kompetanse er anvendelse av selvreguleringsprosesser til det emosjonelle domenet (Saarni, 1999). Selvregulering blir beskrevet som bestående av eksterne og interne prosesser som gjør at individet kan delta i målrettet atferd i ulike kontekster, og over tid (Baumeister & Heatherton, 1996). Selvregulering inkluderer seleksjon, overvåkning, evaluering og modifisering av atferd for å optimalt oppnå mål (Thompson, 1994). Avvik innenfor ferdigheter som tilhører emosjonell kompetanse (se Saarni, 1999, s. 5), kan skape interpersonlige vansker.

4) *Kognitive forvrengninger*: Dette er overgrepstøttende kognisjoner, som refererer til problematiske tankestiler og maladaptive holdninger og tro hos overgripere (Ward et al., 1997). Fagfolk mener disse kognisjonene spiller en viktig rolle i å rettferdiggjøre og fasilitere seksuelle overgrep (Ward et al., 1997). Ward og Siegert (2002) kom senere med sin teori om at kognitiv forvrengning skyldes underliggende schemata (Ward et al., 1997) og implisitte teorier (Ward & Keenan, 1999; Ward, 2000). Dette vil bli forklart nærmere i eget kapittel.

5) *Multiple dysfunksjonelle mekanismer*: Denne veien legges til av Ward, Polaschek og Beeck (2006). Dette beskriver individer som har utviklet seksuelle skjema som er fordreide, og samtidig opplever dysfunksjoner i alle de andre primære, psykologiske mekanismene. Disse blir sett som de ”rene pedofile”.

Hver etiologisk vei i Ward og Siegert (2002) sin modell har en unik rekke av årsaker. Alle de ulike gruppene av symptomer og deres underliggende mekanismer er likevel tilstedeværende under seksuelle overgrep, selv om hver vei har en primær mekanisme i sin kjerne. Det er rekkevidden og styrken til problem-gruppene og det særegne settet av årsaker produserer dem, som tenkes å variere mellom de ulike veiene. Her er hypotesen at årsaken til et seksuelt overgrep er at den primære kausalmekanismen rekrutterer andre typer mekanismer for å produsere rekken av symptomer som typisk er sett hos de som forgriper seg på barn. Her er det bare den primære mekanismen som nødvendig trenger å være dysfunksjonell, mens de andre mekanismene kun gir en skadelig effekt grunnet drivkraften hos den primære, og kan ellers fungere normalt.

2.4.3 Forsvarsmekanismer Hall og Hall (2007) sin metanalyse av forskning på pedofili, viser at pedofiles vanskelige situasjon kan lede til problemer med å takle smertefulle følelser. Dette leder igjen til overdreven bruk av forsvarsmekanismer, og kognitiv forvrengning nevnes som en av disse. Forsvarsmekanismer beskytter mot angst og ubehagelige affekter (Blackman, 2004). De beskytter også personens selvtillit (Kline, 2004), spesielt når den personlige identitet blir truet (Schimel, Greenberg, & Martens, 2003). Skam kan også være en mulig utløsende faktor for forsvar (Lewis, 1990). Forsvarsmekanismer er ubevisste og de forandrer måten vi tenker om oss selv, synet på virkeligheten, og hvordan vi tolker en situasjon på (Cramer, 2006). De fleste forsvar kan brukes både til maladaptive og adaptive formål (Blackman, 2004), men de kan resultere i en fordreid persepsjon av virkeligheten (Cramer, 2006). Slik ser vi at menneskers tenkning ikke alltid er objektiv, virkelighetsbasert eller logisk (Cramer, 2006).

2.4.4 Kognitiv forvrengning (cognitive distortion). Kognitive forvrengninger kan løst defineres som overgrepsstøttende forklaringer eller utsagn (Gannon, 2009). Howitt og Sheldon (2007) mener at majoriteten, eller i minste fall de fleste av minoriteten av både kontakt- og internettforbrytere (barnepornografi) aksepterer og bruker kognitive forvrengninger. Klinikere og forskere har lenge gått ut ifra at kognitive faktorer spiller en vedlikeholdende eller etiologisk rolle i seksuell overgrepsatferd (Malesky & Ennis, 2004; Ward & Siegert, 2002; Ward et al., 1997). Abel, Becker og Cunningham-Rathner (1984) var de første som kom med en kategoriliste over de grunnleggende kognitive forvrengningene hos seksualforbrytere. Kognitiv forvrengning har etter dette vært mye brukt i litteraturen rundt seksualforbrytere, men konseptet er fortsatt ikke klart definert og forstått (Maruna & Mann, 2006; Howitt & Sheldon, 2007; Ward et al., 2006; Gannon, 2009). Det er i faglitteraturen et skille mellom fordreide kognisjoner som eksisterer før et overgrep og etter et overgrep. Sistnevnte er en universell benyttet strategi (Schlenker, Pontari, & Christopher, 2001). Maruna og Mann (2006) merker seg også at nesten alle vil tendere mot å gjøre rede for sine handlingen ved å bruke rettferdiggjøringer og unnskyldninger for å legge skylden på eksterne faktorer, når de blir utfordret på dårlig atferd. Howitt og Sheldon (2007) mener disse ulike teoriene kan reflektere ulike aspekter av kognitiv forvrengning.

Gannon og Ward (2009) skriver at debatten rundt oppfatningen av kognitiv forvrengning nå er mer nyansert enn før. De mener at samme uttalelse noen ganger kan være underliggende trossystem og andre ganger inntrykksforvaltningsstrategi for å avlede stigma og sosial skam (Gannon & Ward, 2009; se også Maruna & Mann, 2006). Altså kan uttalelser fra overgripere noen ganger være unnskyldning eller rettferdiggjøring etter selve overgrepet,

og andre ganger representere trossystemet hos overgriperen som spiller en etiologisk rolle i seksuelle overgrep. Siden denne oppgaven dreier seg om anonyme pedofile som ikke behøver å forsvare seg mot anklager om faktiske overgrep, blir Ward sin forskning på kognitiv forvrengning som underliggende trossystem og implisitte teorier brukt videre (Ward & Keenan, 1999; Ward, 2000; Ward, Gannon, & Keown, 2006).

Det dominerende perspektivet i kognitiv forskning innen psykopatologi, er informasjonsprosesserings-teori (Ward et al., 2006). Her oppbygger individet en kunnskapsbase ut ifra livserfaringer som settes inn i skjema, som igjen gir antakelser om hva individet kan forvente fra omgivelsene (Ward, 2000). Definisjonen på skjema (også kalt skjematata) er: ”en kognitiv struktur som former måten å oppfatte og å reagere på omverdenen på” (Egidius, 2008, s. 468). I sosial kognisjons-litteraturen ser de på disse skjemaene som organisert lagringsutstyr som bevarer våre erfaringer og kunnskap, og som reagerer på innkommende informasjon på bakgrunn av den eksisterende kunnskapen (Ward et al., 1997). Dette er en tids- og energibesparende og effektiv måte å prosessere informasjon om verden på, men tolkningen behøver ikke være objektiv sann (Ward et al., 2006).

Informasjon som støtter de etablerte skjemaene, får mer oppmerksomhet, og blir fortrinnsvis kodet. Den selektive oppdagelsen av skjemaene kan gi en forsterket følelse av sannferdighet, og kan bli selvoppfyllende kunnskapsbaser fordi skjemaene gir et syn på verden basert på hva som er forventet (Ward et al., 2006). Særlig når informasjonen er knapp, kan skjemaene oppheve tvetydighet ved å tolke sannsynlige mekanismer og årsaker fra deres antagelige kontekst (Ward et al., 2006). Ward et al. (2006) mener at folk ikke har direkte tilgang til disse kognisjonene, og bare indirekte kan undersøkes gjennom kognitive produkter. Studien av sosiale kognisjoner inneholder i tillegg til kognisjoner, også affekt og motivasjon for å oppnå mål (Kunda, 1999), og hvordan dette vil påvirke persepsjonen på sosiale situasjoner på et spesielt tidspunkt (Ward et al., 2006). Graden slike kognitive skjema dominerer informasjonsprosesserings-teorien, varierer fra kronisk til tilfeldig (Anderson, Anderson & Deuser, 1996). Kognitiv forvrengning forekommer gjennom hele overgrepssyklusen (Ward et al., 2006).

Ward og Kennan (1999) og Ward (2000) prøvde å begrepsfeste seksualforbryteres overgrepstøttende kognisjoner. De foreslo teorien om at kognitive forvrengninger etter overgrep var produktet av underliggende kausale teorier fra tidligere etablerte kognitive skjema, som de valgte å kalle ”implisitte teorier”. Skjema refererer her til flere mentale strukturer, som overbevisninger, skript, kategorier eller teorier. Disse kausale teoriene interagerer med personlige og interpersonlige erfaringer for å forme sammenhengende

strukturer, og inneholder mange overbevisninger og komponent-konsepter innenfor disse, som passer sammen (Ward, 2000). Altså sees implisitte teorier som et nettverk av konsepter og deres interforhold, der de bevisene som ikke passer med teoriens grunnleggende antakelse, blir tolket i lys av kjerneantakelsene eller blir avvist (Ward & Keenan, 1999). De implisitte teoriene fungerer som vitenskapelige teorier som former hypoteser, tester dem, og avviser eller modifierer de som ikke predikerer atferd, og deretter blir brukt for å forklare, tolke og predikere interpersonlige fenomen (Ward, 2000; Ward & Keenan, 1999). Slik kan de oppnå en følelse av kontroll i deres liv (Ward, 2000). En seksuell overgriper bruker sine implisitte teorier om offeret, og tolker deres atferd, konkluderer deres mentale tilstand, og forutser deres fremtidige mentale tilstand og handlinger (Ward, 2000; Ward & Keenan, 1999).

Ward (2000) argumenterer for at seksuelle overgriperes implisitte teorier er strukturert rundt to kjernesett av mentale konstruksjoner, overbevisninger og ønsker. I følge Ward (2000) sin teori så eksisterer seksualforbryteres fordreide teorier på flere nivåer. Dette strekker seg fra mer abstrakte teorier som troen om hvordan mennesker handler i verden, til om det individuelle offeret, og til kategorisering av enheter som for eksempel barn. De som forgriper seg på barn har i følge Ward (2000), større sammenheng og kompleksitet i sine implisitte teorier enn situasjonelle overgripere, grunnet mange års seksuelle misbruk av barn. Ward (2000) anser responsen til utviklingsmessige erfaringer i overgriperens barndom som grobunn for de implisitte teoriene om barn og omverdenen. Ward (2000) tror de implisitte teoriene styrkes over tid og spiller en etiologisk rolle i overgrep fordi de tilslutt dytter den sosiale persepsjonen inn i en overgrepsstøttende måte. Slik har den en selvoppfyllende natur. Ward og Keenan (1999) identifiserte fem implisitte teorier hos de som forgriper seg på barn. Overgripere kan inneha en eller flere av de implisitte teoriene, men Ward og Keenan (1999) noterer at de gjerne ser ut til å gruppere seg inn i distinkte innholdsområder. De fem er:

1) Barn som seksuelle vesener: Barn er i seg selv seksuelle skapninger som søker ut og nyter sex med voksne. Å uttrykke disse lystene vil for barnet være gagnlig og legitimt. Barn innehar kunnskapen til å oppnå sine seksuelle mål og foreta et informert samtykke. Dette synet bidrar til at hverdagsaktiviteter hos barn kan tolkes seksuelt. Troen på at individer har rett til å uttrykke sine seksuelle behov, impliserer at mangel på utløp kan være skadelig for barnet. Sex blir betraktet som en måte å uttrykke ømhet og kjærlighet på, og som gir mennesker følelsen av å være elsket og trygg. Eksempler dette er: ”Barnet forførte meg”, ”Hun nøt det”, ”Hun flørter og ertes meg, så hun ønsker å gjøre det”, og ”Et barn kan lage sine egne avgjørelser om de vil ha sex med en voksen eller ikke” (s. 828, min oversettelse).

2) *Skadens natur*: Dette består av to generelle overbevisninger. Det finnes grader av skade, og seksuell kontakt mellom barn og voksne er harmløst. Førstnevnte tilsier at skade er avhengig av graden av makt som blir brukt, den sosiale meningen og offerets forståelse av overgrepet. Overgrep blir da mer akseptert, jo mindre skade de gjør basert på disse reglene. Sistnevnte refererer til skade som noe samfunnet skaper ved å reagere på barnets opplevelse. Dette kommer igjen fra synet på at mennesker er seksuelle av natur, og alle uttrykk for det fundamentale behovet er godt og naturlig. Eksempler her er: ”Vi rører bare hverandre, det er ikke egentlig sex”, ”Sex mellom et barn og en voksen er ikke skadelig”, og ”Mange barn som blir seksuelt misbrukt opplever ikke noen store problemer” (s. 832, min oversettelse).

3) *Berettigelse*: Overgriper føler seg berettiget til å bruke barn for å få tilfredsstilt sine behov, fordi de føler seg overordnet alle andre. Offerets tilfredsstillelse er ignorert eller sekundært i forhold til egen tilfredsstillelse. Offeret er gjerne forventet å nyte erfaringen av å bli kontrollert og dominert. Eksempler på dette er: ”Jeg gir bare seksualundervisning”, ”En gang i framtiden vil samfunnet vårt forstå at sex mellom et barn og en voksen er i orden”, og ”Jeg fortjener en spesiell behandling, og hun vil få meg til å føle meg bedre” (s. 829, min oversettelse).

4) *Ukontrollerbarhet*: Atferd er her hovedsakelig resultat av kraftige drifter og emosjoner, og hendelser er bare noe som skjer. Her har ikke overgriper medvirkning eller kontroll over egne handlinger, men blir kontrollert av ekstern påvirkning. De ser gjerne verden som generell ukontrollerbar og ubarmhjertig, og faktorer som alkohol, narkotika og stress kan bli sett på som direkte årsaker til overgrep. Eksempler på dette er: ”Jeg gjorde det fordi jeg ble seksuelt misbrukt som barn”, ”Jeg var høy på narkotika og alkohol på det tidspunktet”, og ”Jeg var i transe, og det bare skjedde” (s. 831, min oversettelse).

5) *Farlig verden*: Verden blir her sett som et truende sted, fullt av avvisende mennesker som kun ønsker å promotere egne interesser. Her finnes det to varianter: 1. Voksne som farlige, og barn benyttes som seksualpartnere fordi de representerer en trygg havn. 2. Både voksne og barn er farlige, og den eneste effektive mulighet for å takle dem er å kontrollere og dominere dem. Eksempler på uttalelser her er: 1. ”Du kan ikke stole på voksne”, ”Noen barn elsker sex med voksne fordi det får dem til å føle seg ønsket og elsket”, og ”Barn kan gi voksne mer aksept og kjærlighet enn andre voksne”. 2. ”Jeg måtte lære henne en lekse”, og ”Jeg gjorde det for å få hevn på henne og hennes mor” (s. 829-830, min oversettelse).

Forskning har vist at disse kategoriene har god innholdsvaliditet (Ward & Keenan, 1999; Polaschek & Ward, 2002; Marziano, Ward, Beech, & Pattison, 2006; Mihailides,

Devilly, & Ward, 2004). Implisitte assosiasjonsstudier viser at de som forgriper seg seksuelt på barn assosierer barn med seksuelle tema, som igjen foreslår eksistensen av overgrepstøttende tro, særlig innenfor den implisitte teorien om at barn er seksuelle vesener (Brown, Gray, & Snowden, 2009; Gray, Brown, MacCulloch, Smith, & Snowden, 2005; Nunes, Firestone, & Baldwin, 2007; Dawson, Barnes-Holmes, Gresswell, Hart, & Gore, 2009). Mihailides et al. (2004) brukte den implisitte assosiasjonstesten på fengslede menn som har forgrepet seg på barn, andre fengslede kriminelle og menn som ikke har begått noe forbrytelse. Hos de som hadde begått overgrep fant de "Ukontrollerbarhet av seksualitet" og "Barn som seksuelle vesener" i større grad enn hos de andre to gruppene. "Seksuell berettigelse" var mer tydelig hos de seksuelle overgriperne kun når de ble sammenlignet med ikke-forbrytere. Gannon (2009) presiserer at slike assosiasjonsstudier likevel ikke kan gi direkte bedømmelse av overbevisningene til seksuelle overgripere. Det er også vanlig å teste de implisitte teoriene ved bruk av intervjubasert data (Marziano et al., 2006; Polaschek & Gannon, 2004). Disse preliminære studiene har vist resultater som generelt har vært støttende. Beech, Parrett, Ward og Fisher (2009) undersøkte Ward og Keenan (1999) og Ward (2000) sin teori om implisitte teorier med en kvalitativ undersøkelse av 15 fengslede kvinnelige seksuelle overgripere på barn. De fant fire av de fem implisitte teoriene. Det ble identifisert bruken av "Ukontrollerbarhet" hos 87% av deltakerne, "Farlig verden" hos 53%, "Barn som seksuelle objekt" hos 47% og "Skadens natur" hos 20%.

Det har vært mindre forskning på de kognitive strategiene hos de som tiltrekkes barn, men aldri har begått fysisk overgrep (Howitt & Sheldon, 2007). Howitt og Sheldon (2007) undersøkte rollen kognisjon spiller hos mannlige pedofile som bedriver internettkriminalitet i form av barnepornografi, sammenlignet med de som fysisk forgriper seg på barn og de som begår begge typer kriminalitet. De brukte Ward og Keenan (1999) sine fem implisitte teorier for å utvikle et spørreskjema kalt *Children and Sexual Activities*. De fant få signifikante forskjeller mellom gruppene. Internettforbryterne skåret signifikant høyere på skalaen "Barn som seksuelle objekter", mens hos kontakt-overgripere var "Farlig verden" skalaen, som inneholder "Barn er pålitelige" og "Verden er fiendtlig" mer fremtredende. Gannon, Wright, Beech og Williams (2006) fant derimot ikke signifikante implisitte teorier markant hos seksuelle overgripere. Det er lite forskning som direkte undersøker den empiriske tilstrekkeligheten til teorien, og det er behov for mer empirisk bevis (Gannon, Ward, & Collie, 2007).

"The judgment model of cognitive distortions" (Ward et al., 2006) er en forlengelse av teorien til Ward og Keenan (1999) og Ward (2000). Her inkorporeres teorien om implisitte

teorier inn i et rammeverk fra rasjonalitetslitteraturen (Baron, 2000), og det antas at mennesker ofte gjør bedømmelser som dreier seg rundt overbevisninger, verdier og handlinger, i varierte nivåer av bevisstheten.

1) *Overbevisninger*: Disse omformer informasjon om verden og en selv, og kan enten være misledende eller korrekt. Grunnet feilaktig resonering kan individer utvikle både midlertidige og mer varige misledende overbevisninger som støtter overgrep.

2) *Verdier*: Dette vil si vesentlige menneskelige behov som behøves for å oppnå lykke og psykologisk velvære. Verdier representerer altså egenskaper eller erfaringer som er særlig mye verd for en person og som motiverer personens handlinger mot sine mål. Maladaptive verdier ser ut til å følge implisitte teorier og gir drivkraft til overgrepshandlinger.

3) *Handlinger*: Overgripere kan bruke noen overgrepstøttende uttalelser til å forandre hvordan deres handlinger og deres logiske forklaring på motivasjonen bak er sett av andre, og kanskje også seg selv. Blir disse selvbeskyttende mekanismene repetert nok, kan de bli en form for hjelpende overgrepstøttende overbevisning. Altså begynner overgriperen å tro på egne uttalelser. Denne tilleggsdelen har en heuristisk verdi grunnet at det åpner hittil ukjent forskningsgate, men modellens empiriske tilstrekkelighet vet man enda lite om (Gannon et al., 2007).

Gannon (2009) mener teorien om implisitte teorier (Ward, 2000; Ward & Keenan, 1999) har noen begrensninger. For det første så vil mange av de implisitte kategoriene ikke nødvendigvis reflektere det interne kognitive systemet til seksualforbryteren, grunnet at teorien om implisitte teorier ble utviklet fra data hentet fra personer som allerede har begått overgrep og mulig inneholder inntrykksforvaltnings bias. For det andre minimaliserer denne tilnærmingen rollen til andre mulige redegjørelser av kognisjon i overgrepssprosessen innenfor og på tvers av forskjellige overgripere, fordi teorien forutsetter at den avvikende kognisjonen kommer fra interne skjematiske strukturer. For det tredje minimerer teorien rollen den eksterne verden spiller inn. Gannon (2009) mener at kognitiv forvrengning-litteraturen til nå har hatt en internalistisk tilnærming, der hovedfokuset ligger på hva som foregår inne i hodet til den seksuelle overgriperen. Denne tilnærmingen blir ekstremt kunstig, mener Gannon (2009), grunnet interaksjonen som oppstår mellom miljøet og overgriperen (Ward & Stewart, 2003) og viktigheten miljøet rundt har på det kognitive systemet (Menary, 2006). Ward og Casey (2010) påpeker også dette internalistiske synet på kognisjon, og foreslår en teori basert på en ny trend i den kognitive forskningslitteraturen som ser sinnets grenser strekke seg til verden utenfor personen og at de mentale prosessene kan inneholde eksterne representasjoner.

”The extended mind theory” (Ward & Casey, 2010) handler om at mennesker har et hybrid kognitiv system som strekker seg inn i den sosiale og fysiske verden, og kan intensjonelt inkorporere eksterne og interne elementer når de engasjerer seg i kognitive oppgaver. Komponentene i de utstrakte kognitive systemene kan inkludere beregningsmessige prosesser slik som persepsjon, logisk analyse og tolkning, samt kognitive strukturer som holdninger og overbevisninger. Det er også mulig å kode våre overbevisninger inn i materielle redskaper som eksisterer utenfor det sentrale nervesystemet, som for eksempel diagrammer, notatbøker og websider. Videre kan også andre mennesker, samt kulturelle og sosiale institusjoner bli sett på som eksterne kognitive redskaper grunnet rollen de spiller i å føre kognitive prosesser for oss slik som i problemløsning, eller forsyne oss med viktig informasjon. Støttepersoner, terapeuter og grupper kan være til hjelp som overgripere eksterne sinn (Ward, 2009). The extended mind theory (Ward & Casey, 2010) gir fire hovedimplikasjoner for å forstå hva som vedlikeholder og skaper kognitive forvrengninger hos seksuelle overgripere.

1. Kognitiv forvrengning er innlagt i kognitive praksiser og involverer derfor både interne og eksterne komponenter, er innholdsavhengige og dynamiske. Siden kognitive praksiser oppstår for å løse et spesielt problem i en spesifikk kontekst, vil de ikke nødvendigvis være vedvarende. Rutiner og livsmønstre gir personer kontakt med spesifikke sett av resurser, som igjen påvirker de strategiene og kognitive ressursene som de bruker. Forskning viser at kognitive forvrengninger varierer hos overgripere, avhengig av kontekst (Gannon & Polaschek, 2006). Men de som fører en fast overgrepsstøttende livsstil vil mer sannsynlig demonstrere vedvarende fordreide kognitive praksiser.

2. Eksterne komponenter har en signifikant årsak til fordreid tenkning grunnet kognitive praksiser. Disse er bosatt i den bredere kulturelle og sosiale konteksten der overgripere lever. I tillegg til å kategorisere holdningene og overbevisningene, er det viktig å undersøke det som brukes for å hjelpe dem å delta i kognitive oppgaver. Dette kan være chatterom på internett, pornografi, nettverk for pedofile, og miljø der det er dårlige grenser mellom voksne og barn. Synet på barn som seksuelle vesener, kan komme fra en kognitiv praksis der lesing av nettsider og litteratur for pedofile kommuniserer tema som valg og glede.

3. Klassifisering av overgripere som bruker kognitive forvrengninger må være mer økologisk orientert. Overgripere er mer tilbøyelige til å inkludere avvikende resurser som del av sine kognitive system, hvis de befinner seg innenfor problematiske nettverk. Dette kan for eksempel være andre mennesker som deler deres fordreide syn, eller pornografisk materiale. Det kan også være påvirkningen av for eksempel stoff eller forhøyet opphisselse. Et eksempel

kan være at en mann som er seksuelt opphisset og stoffpåvirket, har vansker med å tolke en annen persons behov og intensjon.

4. Sjansen for at en person begår en forbrytelse kan økes av en svekket fysisk fungering. Stress, sinne, intoksikasjon eller fysisk sykdom kan være noen av de årsakene som kan fordreie kognitiv fungering ved å svekke individens kapasitet til å delta i eller styre eksterne redskaper eller endre kildene av informasjon inne i kroppen (men utenfor hjernen). Eksempel på dette kan være at en beruset person lettere kan forandre informasjonstegnene utenfor hjernen, og lede personen til å delta i problematiske sosiale og kognitive praksiser, slik som å se etter tegn på samtykke hos en annen person.

2.5 Internettbruk, støtte og nettsider for pedofile

2.5.1 Pedofiles bruk av internett. Kommunikasjon via internett har fostret veksten til avvikende subkulturer blant pedofile, som godtar og støtter avvikende seksuell atferd (Holt, Blevins, & Burkert, 2010). Sheldon og Howitt (2007) forteller at det er oppstått mange slike nettsider i den vestlige verden, som støtter opp under og ønsker å påvirke mennesker til at gjøre eller mene noe samfunnet generelt ikke samtykker i. Verdiene innenfor massemedier, er i følge Wold (2011) noe som allerede eksisterer i samfunnet. Men det er på nettet mulig for individer å operere relativt anonymt, og uten å føle på skam eller skyld (Rosenmann & Safir, 2006). De siste årene har den økende internettkapasiteten gjort at subkulturer blant seksuelle avvikere har ekspandert, og det oppstår stadig nye (Durkin, Forsyth, & Quinn, 2006). Goode (2010) estimerer at for en som ønsker å lese om pedofili på internett, trenger han eller hun kun rundt fire klikk for å entre lovlige nettsider som har et positivt syn på pedofili, også kalt pro-pedofil nettsider. Disse er ofte åpen for offentligheten, og mengden med slike nettsider viser at det finnes et stort marked for diskusjoner og historier som handler om seksuell tiltrekning til barn (Goode, 2010). Goode (2010) sine pedofile respondenter nevnte totalt 25 ulike nettsider for pedofile som var av betydning for dem, og det var diskusjonsforum som skilte seg ut som mest besøkt og mest betydningsfulle.

2.5.2 Sosial støtte for de pedofile. Goode (2010) mener det er viktig å orientere seg om hvor pedofile finner sosial støtte, fordi støtte kan bli brukt til å bifalle eller unnskyldte overgrepstater, eller til å hjelpe med å opprettholde en lovlig livsstil uten overgrep. Hos sine pedofile respondenter fant Goode (2010) ulik grad av støtte, og så at de som hadde familie og venner som visste om deres seksuelle attraksjon og støttet vedkommende videre, hadde en mer positiv korrelasjon til ikke å begå kriminelle handlinger. De som ikke fikk en slik støtte, så ut til å komme nærmere sine mer likesinnede kontakter, og var mer sannsynlig å

si seg enig i synet på at seksuell kontakt med barn er riktig. De pedofile med støtte også utenfor det pedofile samfunnet, var mer sannsynlig å mene det ikke er riktig å delta i seksuell kontakt med barn. Dette funnet kan også tolkes som at muligheten en pedofil har til å snakke åpent om sine følelser og får den støtten som behøves for å være lovlydig, gjør at personen fortsetter å akseptere normen i samfunnet om at barn ikke skal røres seksuelt (Goode, 2010).

Både informasjonsnettsider og diskusjonsforum for og av pedofile er en stor kilde til informasjon og støtte for mange pedofile (Goode, 2010; Durkin, 2001; 2004), og mange av de pedofile deltakerne i Goode (2010) sin studie, var medlem i et pedofilt nettsamfunn. Hun merket seg at primærkilden til støtte kommer fra andre pedofile. Særlig de som ikke hadde mye støtte ellers, brukte det pedofile samfunnet til å bedre kunne forstå sine opplevelser og identitet, få råd og informasjon. Flere nevnte at nettsider og diskusjonsforum på internett var deres eneste støtte. Mange begynte fra en relativt tidlig alder å utforske pro-pedofile nettsider (Goode, 2010). Men det er verd å merke seg at flere pedofile i undersøkelsen som kun hadde støtte innenfor det pedofile samfunnet, ikke rørte barn seksuelt. Goode (2010) setter da spørsmålstegn om noen pedofile samfunn kan fungere som en støtte og oppmuntring til ikke å begå lovbrudd.

2.5.3 Internettssamfunn for pedofile. Goode (2010) mener at mange nettsted for pedofile tilfredsstillere kriteriene for hva Anderson (2006) mener definerer et samfunn; De er stabile over tid, har delt sosial plass som alle er investert i å bygge opp og vedlikeholde, har sosial bindekraft, et visst nivå av kontroll, emosjonell investering i en delt visjon og innenfor nettsamfunnet finnes en moderator eller webredaktør. To av de pedofile respondentene i Goode (2010) sin undersøkelse uttrykte at de følte seg avvist av samfunnet, og begynte derfor å sette spørsmålstegn ved det. Dette ledet til at de begynte å avvise sosiale normer og samfunnets lover. I stedet laget de sine egne samfunn der de kan føle aksept, og via internett har ideene og budskapene ingen geografiske grenser. Goode (2010) forteller at det pedofile samfunnets ressurser i form av filmer, bøker, websider og individer, kan gi en forståelse av hva det vil si å være en pedofil, og hvordan de skal føle, tenke og gjøre.

Støtten som tilbys medlemmer er deler av mekanismen for å oppmuntre til konformitet innenfor dette samfunnet. De repetitive temaene på nettsiden bygger opp en følelse av et etablert samfunn med konvensjoner og klare regler. Det gir klart uttrykk for hvilke kommentarer som blir trivialisert, ignorert eller irettesatt. Goode (2010) beskriver dette som en spesiell verden som ikke er tilgjengelig for alle, med en spesiell terminologi og et fokus på et spesifikt kunnskapsinnhold. Her er kjærlighet til gutter og jenter en verdifull gave og hemmelig glede som kun er betrodd og forstått av utvalgte. Trangen mange føler til ikke å

kritisere andres uttrykte synspunkter grunnet at andre kan føle seg like lite forstått og isolert som dem, kan resultere i falskt konsensus (Goode, 2010). Likevel ser Goode (2010) et stort spekter av meninger, som strekker seg fra lovlydighet til alvorlig kriminelle synspunkter. Goode (2010) noterer at medlemmene i nettsamfunnene opplever en solidaritet, som de ikke finner i det større samfunnet. På grunn av pedofiles skjulte og sjeldne seksuelle minoritet, blir de i følge Rosenmann og Safir (2008), dyttet mot internett av resten av samfunnet. Gjennom kommunikasjon mellom likesinnede blir pedofile en mindre marginalisert gruppe en tidligere (Lambert & O'Halloran, 2008). Krohn, Lanza-Kaduce og Akers (1984) mener det vil være flere avvikere i et samfunn der forskjellene gjør det lettere å slutte seg sammen med andre avvikere, og der det sosiale miljøet forsterker den avvikende atferden.

2.5.4 Påvirkning. Påvirkningskraften til nettsider som kommuniserer et overgrepstøttende syn er både et viktig og vanskelig tema. Det er fortsatt uvisst om nettsider for pedofile kan påvirke holdninger eller overgrepstatferd hos lesere, og i tilfelle hvordan (O'Halloran & Quayle, 2010; Lambert & O'Halloran, 2008). Likevel mener mange forskere at nettsider for pedofile og kontakt med likesinnede igjennom internett kan ha en uheldig påvirkning på tanker og atferd, og som vi skal se videre har mange prøvd å teoretisere påvirkning. Hagen (2008/1998) mener at påvirkning av media handler om hvordan noe påvirker vårt bilde av verden, våre meninger, kunnskaper og handlinger, som igjen kan sees i sammenheng med hvordan vi tolker budskaper og hverdagen vår, samt bruker media i hverdagen.

Massemedier slik som internett, har i følge Wold (2011) en sentral plass i samfunnet, det er en kilde til kunnskap og en viktig del av menneskers erfaringer. Derfor kan tekster i media signifikant påvirke menneskers kunnskapsstruktur, emosjonelle bedømmelser og ha påvirkning på folks erfaringer (Wold, 2011). Hagen (2008/1998) mener at en påvirkning vil skje kontinuerlig, grunnet medias integrering i dagliglivet. En medietekst er i følge Hall (2006) polysemisk, altså finnes det strukturer som rammer inn tolkningen og guider leseren dit avsenderen ønsker. Den kan derfor ikke tolkes på alle måter, noe også Morley (1993) poengterer ved å mene at medieinstitusjonene som legger premissene. De som bruker et massemedium for å kommunisere et budskap, har makt til å fokusere på noen ideer og verdier, og utelukke andre (Wold, 2011). Derfor mener Wold (2011) at massemedier kan påvirke hvordan vi ser verden og hva vi tror resten av samfunnet mener. Publikum kan likevel tolke teksten ulikt (Morley, 1992), og den nåværende oppfatningen av publikum er at de er aktive og kompetente brukere av media, til både å tolke budskaper og til å bruke media til egne formål (Hagen, 2008/1998).

Når det kommer til forskning på nettsider for pedofile, påpeker flere forskere at disse nettsidene fasiliterer og forsterker rasjonaliseringen, legitimeringen og rettferdiggjøringen av avvikende atferd, og de reklamerer effektivt for sine ideologiske posisjoner (Lambert & O'Halloran, 2008; Durkin & Bryant, 1999; Durkin et al., 2006). Goode (2010) mener at pedofile søker støtte fra andre pedofile på internett, og at delingen av følelser på denne måten er med på å påvirke både tro og atferd. Pedofile kan finne validering og støtte for sine seksuelle skript og interesser på internett (Rosenmann & Safir, 2006) og motta forsterkninger og bekreftelse der (Durkin, 2001; 2004). Beech, Fisher og Thornton, (2003) mener at samfunnets ekstreme marginalisering av gruppen pedofile gjør at de føler seg sosialt isolert og ensomme, og at dette blir en risikofaktor for overgrep i seg selv. Og når de da får støtte fra likesinnede, mener O'Halloran og Quayle, (2010) at terskelen blir lavere for å mene at overgrep ikke er galt. Durkin et al. (2006) mener at noen individer gjennom interaksjonen via internett, kan ledes til å tro at deres seksuelle fantasier om barn er mer støttet og delt av andre, enn de faktisk er. Lambert og O'Halloran (2008) tror at sannsynligheten for at internett forsterker maladaptive kognisjoner og atferd gjennom en type samfunnsallianse, er stor. Durkin et al. (2006) hypotiserer at validering og deling av avvikende fantasier på internett kan ha flere mulige utfall, nemlig at bruken av virtuell virkelighet kan erstatte virkelig sosial kontakt, ny interesse i forbudt atferd, eller undertrykte intensjoner kan ekspandere med forsterkningen.

Det kan være alvorlig nok at holdning og syn på virkeligheten kan bli påvirket av nettsider for pedofile, men et annet spørsmål er om dette igjen påvirker overgrepstatferd. Det er kjent at mennesker er ute etter å gi mening til følelser og erfaringer de opplever, og det kan være uheldig å tilegne seg de forklaringene som kan være med å legitimere seksuelle overgrep på barn i framtiden (Rosenmann & Safir, 2008). Durkin (1997) mener noen pedofile kan bli oppmuntret til å begå overgrep grunnet den støttende sosiale konteksten på internett. Burke, Sowerbutts, Blundell og Sherry (2002) argumenterer for at de øyeblikkelige tilbakemeldinger noen mottar på internett gir forsterkning til de pedofilske fantasiene, og som igjen øker sannsynligheten for overgrep jo lengre disse er opprettholdt. I følge den sosiale læringsteorien kan avvikere som mottar støtte for sine fantasier, bevege seg fra tanker og mot handling (Stermac, Segal, & Gillis, 1990).

2.6 Forskning på innhold i pedofile nettsider

Her skilles det mellom diskusjonsforum, der alle fritt kan diskutere og interagere, og på informasjonsnettsider som kun kommuniserer utad. Pedofili.info tilhører sistnevnte.

2.6.1 Innhold i nettsider for pedofile fra studien til Goode (2010). Goode skriver at aktiviteten i diskusjonsforum for pedofile på internett ofte dreier seg rundt å poste linker, starte diskusjonstråder, respondere og kommentere, skrive essays, anmeldelser og artikler. Innholdet i disse var blant annet meningsytringer, personlige erfaringer, humor, spørsmål, avsløringer, støtte, reelle svar eller generelle samtaler. Filmer, barneskuespillere, Youtube-videoer og barnemodeller ble diskutert, samt lovverket i andre land og saker på nyhetene. Eksplisitte seksuelle tema ble sjeldent diskutert, da det var faktiske eller ønskede forhold med barn, kalt ”barneverner”, som sto i fokus. Et populært diskusjonstema var etikken rundt seksuell kontakt mellom voksne og barn. Selv om meningene på dette området var mange, ble det svært sjeldent ytret at pedofili i seg selv er sykt og burde behandles. Dette ville fått massiv kritikk innenfor nettsamfunnet. Goode nevner likevel at det umulig kan vites sikkert om noen er kontakt eller ikke-kontakt på slike forum, da mange prøver å senke sjansene for å bli avslørt.

2.6.2 Nøytraliserings teknikker fra de Young (1988). I 1988 skrev de Young en sosiologisk analyse av teknikker innenfor nøytralisering fra tre pedofile organisasjoner sine brosjyrer og nyhetsbrev. En av disse organisasjonene er Nambls, som blir beskrevet nærmere senere i oppgaven. Studien understreker at den også omfatter de som ikke har begått kriminelle handlinger eller aldri har blitt fanget opp av rettsvesenet eller psykiatrien. de Young (1988) fant at europeiske og nord-amerikanske pedofile organisasjoner forsvarte mål som å demystifisere seksuell kontakt mellom voksne og barn, opphevelse eller senking av den seksuelle lavalderen, og endring av den sosiale trakasseringen og juridiske forfølgelsen av pedofile. Fire teknikker ble funnet i materialet, og konklusjonen ble at organisasjonene hadde en fast og sikker interesse i å rekonseptualisere, normalisere og rettferdiggjøre sine praksiser og filosofier. De fire teknikkene er:

1. Fornektelse av skade: Her innses det at en tro eller handling er avvikende, men mener det burde vært tillatt, og burde aksepteres siden ingen tar skade av det. Her redefinerer de sin filosofi og atferd til å være gagnlig for barna. De utdyper sine meninger gjennom for eksempel brev, poesi, vitnesbyrd eller unges egne begrunnelser for hvorfor sex med voksne er fordelaktig for dem. En slik normalisering hjelper de pedofile som deltar i slik aktivitet, til å nøytraliserer eller effektivt benekte enhver beskyldning om å inneha en avvikende identitet i samfunnet.

2. Fornektelse av offeret: Her rekonseptualiseres offeret til å ha selvforskyldt eller fortjent den ulovlige atferden. Organisasjonene mener barn kan gi fullt og informert samtykke

i seksuelle handlinger, og at de er villige partnere. Når offeret er skyldig, frigir det ansvar og konsekvenser for den pedofile.

3. *Fordømmelse av de fordømmende*: Her omdirigerer de negative sanksjonene og fordømmelsen fra samfunnet, tilbake igjen. De rekonseptualiserer de fordømmende til å delta i lik eller enda verre utnyttende atferd enn hva de pedofile blir beskyldt for. Dette vil da si at fordømmelsene fra samfunnet er irrelevante eller hyklerske.

4. *Appellering til høyere lojalitet*: Her nøytraliserer personer sitt avvik ved å insistere på at de er lojale mot et høyere prinsipp, og at deres atferd gjenspeiler dette. Det høyere prinsippet var frigjøringen av barn fra et seksuelt undertrykkende samfunn. Dette involverer også lojalitet som organisasjonene har til sosial velferd og målene til andre, ikke-stigmatiserte organisasjoner. Eksempel på dette var blant annet Nambla sin uttrykte sympati for bevegelsen innenfor homofiles rettigheter og kvinnebevegelsen, og setter den seksuelle befrielsen av barn i sammenheng med disse bevegelsenes kamper.

2.6.3 Redegjørelser for avvik på internett. Durkin og Bryant (1999) har forsket på et utvalg av den pedofile populasjonen ute i samfunnet. I sin innholdsanalyse av postene i et diskusjonsforum for pedofile, Alt.support.boy-lovers, så de på hvordan de pedofile bruker internett for å redegjøre for sitt avvik. Redegjøringen kommer til uttrykk som rettferdiggjøringer og unnskyldninger, som igjen er ”sosialt godkjent vokabular som nøytraliserer en handling eller dens konsekvenser når en eller begge er satt spørsmålsteget ved” (Scott & Lyman, 1968, s. 46). Under dette begrepet finnes to kategorier (Durkin & Bryant, 1999): 1) Rettferdiggjøring er når ansvaret for handlingen er erkjent, men fornektelse av de kritiserte faktorene som etterfølger handlingen. 2) Unnskyldninger er når det eksisterer en erkjennelse av at en handling er gal, men som inkluderer fornektelse av at hele ansvaret for handlingen eller konsekvensene av den.

Innenfor sosiologien har redegjørelser blitt sett som en viktig funksjon for avvikere (Durkin & Bryant, 1999). Individuer føler seg bedre ved å rettferdiggjøre og nøytralisere (Hamlin, 1988) og det beskytter også sosial identitet ved å fungere som inntrykksforvaltningsteknikk i møte med et nedvurderende samfunn (Durkin & Bryant, 1999). Weinstein (1980) og Sheley (1980) mener slike redegjørelser kan legge til rette for framtidig avvik hos personen. Nedenfor kommer resultatet av Durkin og Bryant (1999) sin innholdsanalyse av et pedofilt forum, samt resultatet fra O’Halloran og Quayle (2010) sin replikasjon av Durkin og Bryant (1999) sin studie, for å se om det eksisterer endringer i det samme nettforumet, gitt de teknologiske forandringene.

Durkin og Bryant (1999) sin innholdsanalyse viste at 53,7% av de pedofile forsvarte voksne som har seksuell aktivitet med barn eller pedofili ved å bruke en eller annen type redegjørelse. 24,4% av de pedofile brukte flere enn ett forsvar i ulike kombinasjoner. Det ble ikke funnet noen unnskyldninger, kun rettferdiggjøringer. Grunnen til dette kan være den sosiale konteksten til materialet, der de pedofile mulig ikke har behov for å fremstå på en viss måte foran det juridiske systemet eller for psykiatrien (Durkin & Bryant, 1999). O'Halloran og Quayle (2010) fant at 60% av utvalget brukte minimum en type rettferdiggjøring, og 60,8% brukte mer enn en type rettferdiggjøring. Dette kan i følge O'Halloran og Quayle (2010), være en måte å styrke troverdigheten til argumentene som støtter pedofili.

I motsetning til de Young (1988; 1989) og Durkin og Bryant (1999), fant O'Halloran og Quayle (2010) et unntak der unnskyldninger ble benyttet. Dette var å referere til biologiske drifter, der man erkjenner skade uten å ta fullt ansvar på grunn av ukontrollerbar lyst. Unnskyldninger er kontraproduktive i nettsider for pedofile, fordi det ville vært en innrømmelse på at pedofili er patologisk, umoralsk og avvikende, mens rettferdiggjøring prøver å redefinere pedofili som en type seksualitet som burde vært akseptert (Durkin & Bryant, 1999; O'Halloran & Quayle, 2010). Selv om Durkin og Bryant (1999) ikke mener det øvrige samfunnet vil tro på det de pedofile kommuniserer på diskusjonsforumet, mener de at rettferdiggjøringen kan lindre skylden den pedofile selv kan føle ved seksuell aktivitet med barn. Durkin og Bryant (1999) og O'Halloran og Quayle (2010) mener de pedofiles bruk av semantiske manipuleringsstrategier blir brukt som mekanisme for å forhøye bilde av seg selv, både for seg selv og utad. Eksempler på dette er at de ikke kaller seg pedofile, som er en nedsettende benevnelse i samfunnet. De kaller seg heller "gutte-elskere" (boy-lovers) for å framheve seg selv som voksne med romantiske følelser og interesse for gutter. Sex mellom barn og voksne blir kalt kjærlighet og romantisk forhold istedenfor overgrep. Disse eksemplene ble dokumentert i begge undersøkelser (O'Halloran & Quayle, 2010; Durkin & Bryant, 1999). Disse redegjørelsene ble funnet i forumet:

1)Fornektelse av skade, inkludert at barnet gagnes: Hos Durkin og Bryant (1999) mente 39% av de pedofile at barna som deltar i seksuell aktivitet med voksne, ikke blir skadet av dette. Hos O'Halloran og Quayle (2010) mente 35% det samme. 9,8% hevdet at barn har en fordel av å delta seksuelt med voksne hos Durkin og Bryant (1999). O'Halloran og Quayle (2010) gav dette resultatet egen kategori kalt "Hevde fordelsaktighet", der 17% kom inn under denne kategorien.

2)Fordømmelse av fordømmere: I Durkin og Bryant (1999) sin studie fant de at 31,7% av de pedofile forsøkte å skifte oppmerksomheten bort fra pedofile, og over på de som

dømmer pedofile og deres handlinger. 57% av de pedofile i O'Halloran og Quayle (2010) sin undersøkelse brukte også denne strategien. Dette kunne være psykologer, psykiatere, de som jobber innenfor lovverk og politi, sosialarbeidere, foreldre, utdanningssystemet, for mangel på seksualundervisning og homofile (Durkin & Bryan, 1999; O'Halloran & Quayle, 2010).

Sistnevnte ble særlig kritisert for å ikke ha forståelse for pedofile som seksuell minoritet, slik homofile selv er, og for at homofile ikke ønskes å sidestilles eller sammenlignes med pedofile (Durkin & Bryant, 1999). Ofte blir det referert til de eller dem, som skal representere samfunnet, men uten at det blir spesifisert hvem dette er (O'Halloran & Quayle, 2010). De bevarer slik et godt selvbilde, ved å få antipedofile uttalelser til å virke hyklersk eller irrelevant (Durkin & Bryan, 1999; O'Halloran & Quayle, 2010).

3) BIRGing: Dette vil si å sole seg i den reflekterte glansen til relaterte andre. Durkin og Bryant (1999) fant at 15 % av de pedofile påsto at kjente og store menn også har vært eller er pedofile, og assosierer seg med disse. De fant blant andre referanser til Sokrates, Plato og Oscar Wilde. O'Halloran og Quayle (2010) fant at 4% satte seg selv eller sin organisasjon i bedre lys på denne måten.

4) Appellere til lojaliteter: 10% av Durkin og Bryant (1999) og 13% av O'Halloran og Quayle (2010) sitt utvalg brukte virkemiddelet om å rettferdiggjøre pedofili ved å fremme lojalitet mot barns rettigheter eller barns frigjørelse fra et undertrykkende samfunn.

5) Fornektelse av offer: Dette er ikke en uavhengig kategori hos Durkin og Bryant (1999) men har blitt brukt av blant annet de Young (1988). O'Halloran og Quayle (2010) fant at 13% av de pedofile rettferdiggjorde handlingen ved å uttale at barnet la opp til det selv, eller fortjente det og ser derfor ikke barn som noe offer.

I tillegg fant også O'Halloran og Quayle (2010) at 11% angrep opposisjonen, 7% ønsket å skape en følelse av samfunn, slik som å skape en "oss" mot "dem", dele informasjon og ta seg av nye i forumet, og 6,3% presenterte seg selv som offer.

2.6.4 Forvrengte kognisjoner fra Boychat. Malesky og Ennis (2004) undersøkte forvrengte kognisjoner basert på Murphy (1990) sine tre tilpassede kognitive prosesser, tidligere foreslått av Bandura (1977), i poster skrevet på diskusjonsforumet Boychat. Disse er 1) Rettferdiggjøring av klandrende atferd, 2) Missrepresentasjon av konsekvenser, og 3) Devaluering og attribusjon av skyld til offeret. Murphy (1990) la også til kategoriene 4) BIRGing, som vil si å normalisere pedofili ved å identifisere seg med respektive, historiske eller berømte personer, og 5) Barns samtykke. De fant minst en kognitiv forvrengning i 27% av postene. Den mest brukte kognitive forvrengningen ble brukt i 24% av postene, og heter "Eufemistisk betegnning". Dette er en underkategori av rettferdiggjøring av klandrende atferd,

og er en forskjønnende omskriving av negative konnotasjoner. Her blir det satt inn nye uttrykk som idealiserer barn og romantiserte deres forhold til dem. Forfatterne mener at dette kan være fordi deltakerne ikke følte de trengte å forsvare seg og sine pedofile ytringer og ideologier, fordi de ikke visste at de ble observert. Bare 1% og 2% av postene minimaliserte og misattribuerte konsekvenser av overgrepet, og mindre enn 1% attribuerte skyld til offeret og dehumaniserer barn. Malesky og Ennis (2004) mener at dette er naturlig, grunnet nettstedets romantisering av barn.

Psykologisk (skylde på eksterne makter for overgrepet) og moralsk (overgrepet gagnet barnet) rettferdiggjøring ble brukt i 2% og 5% av postene, mens unnskyldende sammenligninger (sammenligner overgrep relativt til andre, mer avskyelige atferder) forekom i 4% av postene. BIGRing forekom bare i under 1% av postene. 215 av postene inneholdt validering av pedofil ideologi, og de gav hverandre informasjon om pedofilrelaterte tema i 12% av postene. Over 3% inneholdt kontaktinformasjon. 53% av postene inneholdt bilder, dikt, tegninger eller historier som hadde tema relatert til nettstedets fokus. Det ble også informert om måter å tilnærme seg og etablere et forhold til barn på i omtrent 4% av postene. Det er likevel viktig å legge merke til at 63% av postene inneholdt kommunikasjon som ikke spesifikt handlet om ”boy love”, men var mer sosial av natur.

2.6.5 Diskusjonsforum for kvinnelige pedofile. Lambert og O’Halloran (2008) forsket på hvordan kvinnelige pedofile bruker internett, ved å bruke deduktiv tematisk analyse på data fra et diskusjonsforum for og av pedofile kvinner. Dette er fortsatt et lite undersøkt område. Datamaterialet ble generert inn i fem hovedkategorier.

1. Seksuell motivasjon: 1) seksuell interesse for barn, 2) ønsket om seksuell kontakt med barn og 3) oppmuntring til seksuell atferd hos barn.

2. Kognitiv forvrengning: Dette var den rikeste kategorien som ble funnet. 1) Barnet som forfører: viser til en tolkning av barns hengivne og kjærlige atferd som seksuelt og forførende, og som igjen gir overgriper lov til å fortsette overgrepsatferden.

2) Konsensusbasert forhold. 3) Sex med barn er naturlig: Her er argumentet at barn er seksuelle vesener, men det er lite holdbarhet til den forskningen og de argumentene de pedofile refererer til. 4) Behov for å utdanne barnet: seksualundervisning omfatter her at barnet får seksuell erfaring, samt at det er foreldres plikt å ha seksuell involvering med sitt barn. 5) Seksuell kontakt med kvinner er positivt: dette er en måte å rettferdiggjøre handlingen ved å mene kvinnen gir noe til barnet, heller enn å ta noe selv. 6) Barn har rett til å være seksuell. 7) Rettferdiggjøring av voksen atferd: her trekker de fram akademiske artikler og praksiser fra gamle kulturer som rettferdiggjør og støtter det kvinnelige pedofile

perspektivet. 8) Barneseksualitet er undertrykt i samfunnet. 9) Forskjellen mellom mannlige og kvinnelige pedofile: dette temaet dreier seg om å fremme et syn på at det er mindre skadelig og traumatisk for et barn å ha et seksuelt forhold til en kvinne enn en mann.

3. *Gjenkjennelse av barrierer.* 1) Lett tilgang til barn: Det er ikke mye mistenksomhet mot kvinner, og de får da lettere tilgang til barn, og mer spillerom. 2) Oppmuntre barn til å være hemmelighetsfulle, gjerne ved hjelp av seksuell grooming. 3) Bevissthet rundt samfunnets holdninger: De ser behovet for å skjule sin seksuelle preferanse, fordi de gjenkjenner intoleransen i samfunnet. 4) Mulighet til å drive med incest: Brukere av siden gir råd om hvordan de skal kunne kamuflere seksuell aktivitet med barn inn i hverdagsaktiviteten, og ser de er i en posisjon til å forgripe seg på barn innad i familien.

4. *Personlige faktorer:* Her refereres det til artikkelen til Quayle og Taylor (2003) som skriver at personlige faktorer hos de med seksuell interesse for barn kan gjøre individet mer mottakelig for upassende internettbruk. Temaene funnet var 1) Utilfredshet med nåværende persona: som inkluderer uttalelser som denne siden reddet livet mitt. 2) Tidlige seksualiserte opplevelser. 3) Dårlig ungdomssosialisering.

5. *Internettets rolle:* Dette har grunnlag i Durkin (1997) sin konklusjon om at de mannlige pedofiles forum gir både en informasjon- og valideringsfunksjon. 1) Følelse av samfunn: Ved å dele historier med hverandre valideres de avvikende seksuelle interessene, og gir en følelse av samfunn. 2) Forsyner informasjon: Her gis informasjon i form av poesi, noveller, andre nettsider for pedofile og filmer. 3) Behov for aksept: På nettet føler disse kvinnene aksept fra likesinnede. 4) Forsterker fordreide kognisjoner: Likesinnede kommuniserer med hverandre via internett, og dette kan forsterke kognitive forvrengninger.

2.6.6 Kulturen i nettforum for pedofile. Holt, et al. (2010) utforsket fem nettforum som fungerer som diskusjonsforum for og av pedofile. Gjennom Grounded Theory så de på subkulturelle normer og hvordan de pedofile tilegner seg kulturen innenfor dette samfunnet. De foreslår ut i fra resultatet, at kulturen innen forumene oppmuntrer til og støtter emosjonelt, og noen ganger seksuelt forhold med barn. Forumet hadde få protester på uttalelser. Forfatterne mener at denne tilhørigheten til subgruppen kan ødelegge for terapi rettet mot kognitive forvrengninger. Resultat viser fire interrelaterte tema innenfor de pedofiles sosiale verden, som blir brukt til å rettferdiggjøre atferd, strukturere identitet og påvirke holdninger mot seksuelle forhold til barn. De fire temaene er:

1) *Marginalisering:* Forholdet mellom storsamfunnet og de pedofile er en av de mest signifikante normative inndelingene, noe som gjør at forumbrukerne møter ekstremt sosialt stigma grunnet sin avvikende seksuelle orientering. Dette har forumbrukerne kunnskap om,

og føler de må forsvare seg. De skriver at de føler seg som monstre og utskudd. Denne tydelige, delte følelsen av marginalisering gjør at deltakerne på forumet klart skildrer grensene til den pedofile subkulturen. Innenfor subkulturen tenderer medlemmene til å være enig med hverandre, og de gir støtte og oppmuntring. Slik får de følelsen av å tilhøre, og viste takknemlighet for å kunne snakke med noen som forstår dem. De identifiserer seg ikke med de som skader barn, som voldtektsmenn og misbrukere. De bruker ord som ChildLove, BoyLove eller GirlLove heller enn pedofili, og mener dette er en legning man er født med. Slik prøver de å bli kvitt den stigmatiserende benevnelsen pedofil, og fremmer synet på at det ikke burde være ulovlig eller umoralsk å elske et barn. De som ikke støtter forumbrukernes syn på seksuelle forhold til barn, kalles ”antis”, ”anti-pedofile hatere”, og ”anti-barn sex nazier”. Noen mente til og med at det store problemet var de som ikke var pedofile i samfunnet.

2) *Seksualitet*: Deres tiltrekning til barn er en definerende karakteristikk av å inneha identiteten pedofil, og de pedofile hadde kunnskap om at denne tiltrekningen ikke er akseptert av samfunnet. Diskusjonene handlet her mest om deres forhold til barn, som for eksempel hvilken aldersgruppe og kjønn de foretrakk og hvilke settinger og klær de foretrakk å se barn i. De pedofile gikk ikke i grafisk detalj angående deres seksuelle handlinger, men diskusjonene dreide seg mye om temaer innenfor seksuelle og fysiske møter med barn. Analysen viser at den pedofile subkulturen legger signifikant vekt på seksualitet i regi av omsorg og kjærlighet for barn. Noen kalte seg ikke-kontakt, som vil si at de av juridiske eller moralske grunner valgte å ikke begå seksuelle handlinger med barn.

3) *Loven*: Juridiske definisjoner av pedofili og barneporno, rettssaker og lover var noe av det som ble diskutert, og mange viste godt kjennskap til lovverket. Dette kom blant annet fram ved at de advarte hverandre mot lovbrudd der de risikerer å bli oppdaget. De så på voldtekt av barn som galt, og at det ville forekomme færre kidnappinger av barn, hvis barnepornografi ble lovlig.

4) *Sikkerhet*: De pedofile forvaltet nøye sine aktiviteter og avsløring av personlig informasjon grunnet juridiske sanksjoner, og dette var noe de diskuterte regelmessig. De var klare over at de ble overvåket av politiet, og diskuterte hva det var trygt å skrive om og ikke. De kom med retningslinjer om hvordan de skulle skape vennskap med barn, og de kalte mulige virkelige opplevelser for ”drømmer”.

2.7 Beskrivelse av utvalgte vestlige informasjonsnettsider for og av pedofile

2.7.1 USA, Nambla.org. North American Man/Boy Love Assosiation, forkortet som Nambla (Nambla.org, udatert) er en organisasjon for og av pedofile, som også driver en nettside. Organisasjonen ble startet i 1978. De skriver at de har alliert seg med både de homofiles rettigheter og kvinnebevegelsen for å prøve å fri seg fra et fordomsfullt samfunn (van Dam, 2001). Nambla (Nambla.org, udatert) beskriver seg selv som en utdannings-, politisk- og borgerrettighetsorganisasjon, der målet er å få slutt på det de mener er en ekstrem undertrykkelse av gutter og menn i gjensidige, konsensuelle forhold. Måten de ønsker å oppnå dette på, er gjennom å opplyse den generelle befolkningen om den menneskekjærlige naturen som forklarer kjærlighet mellom mann og gutt, bygge støtte og forståelse for slike forhold, støtte frigjøringen av mennesker i alle aldre mot undertrykkelse og fordommer, og samarbeide med andre frigjøringsbevegelser. Det er også et fokus på å bekjempe loven om alder for samtykke, da de mener den ikke skiller mellom misbruk og fritt valgte forhold. Seksuelt misbruk blir fordømt, og nettsiden oppfordrer ingen noen til å begå lovbrudd.

Nambla kommuniserer at de ønsker å støtte større politiske, økonomiske og sosiale muligheter for unge mennesker, samtidig som de fordømmer det de kaller den stigende alderismen (agism). De mener dette isolerer og segregerer unge fra de andre generasjonene, på grunn av mistro og frykt. Alderismen er i følge Nambla en aldersbasert diskriminering, som igjen gjør at de unges meninger og følelser blir devaluert og undervurdert. Denne tendensen mener Nambla påvirker alle aspekter av barns hverdag og gjennomtrenger samfunnet i dag. Nambla sin nettside inneholder mye informasjon, blant annet innen psykologi, politikk, kunst, litteratur, kulturelle studier, sosiale- og politiske tema, historie, loven, og personlige erfaringer både fra barn og voksne menn. Et eksempel på dette er en beretning som handler om å ha blitt ”misbrukt” og glad for det. Det er mulig å bli vanlig medlem, aktivt medlem eller donere penger. Et medlemskap koster penger, og vedkommende mottar da Namblas eget Bulletin og andre publikasjoner.

2.7.2 Nederland, Martijn.org. Martijn Association ble grunnlagt i 1982 i Nederland, og de har også en tilhørende nettside (Martijn.org, udatert). De skriver her at de kjemper for samfunnsmessig- og sosial aksept for forhold mellom barn og voksne, da de ikke ser på det som noe problem. Samtidig som de råder alle til å følge loven, siterer nettsiden barn som uttrykker at å ha seksuelle forhold til voksne er noe de selv ønsker og praktiserer. Organisasjonen bak nettsiden uttrykker at de ønsker et samfunn som er fritt for diskriminering og politiske feil, samt er menneskelig og fri når det kommer til seksualitet og forhold. Videre skriver de at de er imot makt, dominans og vold, og for åpenhet, ærlighet, kjærlighet og lyst.

Foreningen foreslår fire retningslinjer for et seksuelt forhold mellom barn og voksne. Dette er at det skal være samtykke mellom de to partene, åpenhet til barnets foreldre, frihet for barnet til når som helst å kunne trekke seg fra forholdet og at aktiviteten skal være i harmoni med barnets utvikling. Det er mulig å melde seg inn i Martijn-foreningen, der man mottar et nyhetsbrev fire ganger i året, i anonym, forseglett konvolutt, eller på e-post. I tillegg kan man donere penger eller kjøpe et blad kaldt OK for å støtte foreningen. Bladet OK inneholder blant annet informasjon om voksen-barn forhold og om pedofili, samt nakenbilder av barn. Foreningen hevder de behøver inntekt av denne sort for å kunne fortsette nettsiden, gi råd, gi hjelp og informasjon, snakke med pressen, publisere nyhetsbrevet, samarbeide med likesinnede grupper, og drive dialog med politikere.

2.7.3 Sverige, Pedofil.se. Den svenske nettsiden Pedofil.se (udatert) ser i liket til Pedofili.info, ikke ut til å ha noe større organisasjon bak seg. Her hevdes det at nettsiden skal fremme både et faktaperspektiv på pedofile basert på forskning, og et personlig og seksualpolitisk perspektiv på legningen pedofili. I tillegg skal tema som intergenerasjonelle seksuelle aktiviteter og barns seksualitet tas opp her. Sidens mål er å gi de pedofile en stemme, benytte seg av ytringsfriheten og formidle andre pedofiles hjemmesider om temaene nevnt ovenfor. Hittil er det kun en hjemmeside som er lagt ut på dette nettstedet (per. 15.05.2013). Den formidler et kritisk syn på samfunnets negative meninger om pedofile, og begrunner kritikken med at det før i tiden var lov til å praktisere pedofili, men ikke homofili, men at det nå er motsatt. Barn blir beskrevet som englelike, klar for å elske uten forbehold og grenser og fylt av idealistisk tiltro til livet. Hadde barn fått gjort som de ville, så hadde de kunne uttrykt sin seksualitet slik naturen hadde laget de. Det blir også oppfordret til at pedofile organiserer seg og starter en politisk kamp, gjennom blant annet foreninger, aviser, hjemmesider, kunst, internettforum og blogger. Den samme fargerike sommerfuglen som Pedofili.info bruker som illustrasjon, blir også brukt på Pedofil.se På hovedsiden til pedofili.se er det også øverst på siden en reklame og link til den norske pedofili.info.

3. Metode

3.1 Case. Nettsiden www.pedofili.info er i følge nettsiden selv, Norges første og eneste nettside om pedofili av pedofile. Nettsiden ble opprettet sommeren 2006 av en mannlig hovedansvarlig og en kvinnelig og en mannlig medhjelper. De som står bak nettsiden var anonyme ved nedlastning av nettsiden den 30. 12. 2011, og nettsiden oppdateres omtrent to ganger i året. Dette er en informasjonsside, og det er ikke mulig for utenforstående å kommentere, diskutere eller publisere noe på nettsiden. Det er derimot mulig å sende de ansvarlige en mail, men det spesifiseres at mailen skal inneholde et positivt bidrag til nettsiden. Det er ingen ulovlig informasjon eller pornografisk materiale som er publisert her. På nettsiden står det at den er laget både for de som lurte på om de er pedofil, for pedofile og de som vil lære mer om pedofili. Det vil i denne oppgaven ikke være fokus på de spesifikke individene som står bak nettsiden, men på hva nettsiden som helhet kommuniserer og inneholder, og konsekvensene dette innholdet kan ha. Den foreløpige problemstillingen før analysen var å se på virkelighetsoppfatningen nettsiden kommuniserte, men det ble tydelig i løpet av analyseprosessen at hovedbudskapet i nettsiden dreide seg rundt skillet mellom de ”gode pedofile” er det ”undertrykkende samfunnet”. Derfor er problemstillingen spesifisert til å dreie seg rundt forholdet mellom pedofile og samfunnet, og resultatet er satt opp på en måte som skal illustrere oppbyggingen av virkelighetsforståelsen omhandlende dette forholdet.

3.2 Materiale. Pedofili.info ble valgt fordi nettsiden er den eneste av sitt slag i Norge på dette tidspunktet, den har eksistert på nettet i over 6 år, og den har innhold og budskap som ligner på andre vestlige nettsider for pedofile. Derfor mener jeg denne nettsiden både kan sammenlignes med pedofile virkelighetsforståelser fra andre nettsider fra andre land, og si noe om den spesifikke norske konteksten nettsiden eksisterer innenfor. Narrativene fra siden er nøye redigert av narratorene, og med dette er det større sjanse for å få godt gjennomtenkte narrativer uten å måtte stille oppfølgingsspørsmål. Slik gir nettsiden en tekst som ikke er påvirket av forskere eller andre utenforstående. Wiggins og Potter (2008) forteller at et slikt datasett kan betegnes som naturalistisk materiale, altså data hentet fra objektets naturlige setting og omgivelser, uten innblanding fra forsker. Slik mener Wiggins og Potter (2008) at forskeren kan unngå spørsmålet om reaktivisme, forskerens egne oppfatninger og kategorier holdes unna materialet, materialet i forskningen får riktig kontekst, mennesker blir studert innenfor sin egen kontekst, tema som mulig ikke hadde oppstått i en intervju situasjon kommer til overflaten og den detaljerte kompleksiteten til livet mens det skjer blir lettere fanget.

Nettsiden ble 813 sider i utskrevet versjon med fonten Times New Roman i størrelse 12. Jeg har valgt å ikke gå nærmere inn på alle linkene nettsiden refererer og reklamerer for.

3.3 Design

3.3.1 Epistemologi. Sosialkonstruktivisme dreier seg om hvordan mennesker konstruerer og skaper sin egen virkelighet ved hjelp av interaksjon og sosiale prosesser (Miller & Brewer, 2003; Langdridge, 2006). Her finnes det ikke noe universell sannhet (Miller & Brewer, 2003), fordi sannheten blir sett på som relativ (Barbour, 2008). Wold (2011) mener at ved å ha et slikt utgangspunkt kan vi havne i fellen med absolutt relativisme, der det bare finnes ulike måter å konstruere sannhet og ingenting er rett eller galt. Dette kan især i tematikken rundt seksuelle overgrep og pedofili være en lite heldig konklusjon. Derfor ønsker jeg å ha et normativt ståsted, der grunnet overveldende forskning på skader barn får av overgrep, viser at seksuell omgang mellom voksne og barn er galt og skal ikke forekomme. Sosialkonstruktivismen gir derimot et verdifullt bidrag til å forstå viktigheten av å undersøke menneskers egendefinerte virkelighet, nemlig ved å anerkjenne at måten mennesker definerer virkeligheten på, blir ”sannhet” i sine konsekvenser (Thomas & Thomas, 1928). Sosialkonstruktivismen presiserer også at all konstruksjon av mening skjer innenfor en historisk og sosial kontekst (Langdridge, 2006), og de er sosial av natur (Willig, 2008). Dette betyr også at opplevelser av hvordan verden fungerer kan deles med andre, særlig innenfor en kulturell eller sosial gruppe (Willig, 2008). Videre forteller Willig (2008) at vi internaliserer våre praksiser og sosiale relasjoner, og bruker disse i selvdannelsesprosessen.

3.3.2 Metodologi. Murray (2003) definerer et narrativ som ”en organisert tolkning av en sekvens med hendelser” (s. 113, min oversettelse). Murray utdyper dette med at narratoren som produserer narrativet finner og beskriver kausale linker mellom hendelser, og attribuerer agentur til de involverte karakterene. Hovedfunksjonen til narrativ er blant annet å gi mening til verden og de opplevelsene man har i den, definere oss selv, fortelle om oss selv til andre, få en følelse av kontinuitet i livet, og bringe orden til uorden (Murray, 2003). Narrativer fyller vårt hverdagsliv, og mennesker er handlingssentrum som innenfor gitte grenser streber etter å skape sin egen verden og sin rolle i den (Murray, 2003). Narratoren konstruerer en historie som gir struktur til følelsen av selvet (Murray, 2003) og i følge Barbour (2008) er fundamentet i identitet, historier. Ved å konstruere narrativer, transformerer vi oss selv ved å aktivt sette sammen visse aspekter av vårt liv, med andre valgte aspekter (Willig, 2008).

I tillegg til å underholde med historier, brukes historier til å lære noe selv, lære bort noe til andre, eller sammenligne sine tolkninger mot andres (Czarniawska, 2004). Dette vil si

at å skape narrativer ikke skjer i et vakuum, men gjennom interaksjon med andre mennesker innenfor en sosial kontekst (Miller & Brewer, 2003; Czarniawska, 2004). Miller og Brewer (2003) hevder videre at internett kan bli sett på som en slik sosial kontekst. Samtalepartnere avviser, aksepterer eller forbedrer våre uttalte narrativer (Czarniawska (2004), og hvordan historien blir utformet er avhengig av den sosiale og kulturelle konteksten, hvem som er publikum og forholdet mellom forteller og publikum (Murray, 1999). Ved å dele narrativer med andre på en måte der alle kan forstå dem ved selv å rekonstruere dem, skapes en vi-realitet (Rosenthal & Fischer-Rosenthal, 2004). Murray (2003) mener det er viktig i prosessen med å forstå individets narrativer, og samtidig se på hvor narrativene blir skapt. Altså deres bredere samfunn og gruppenarrativer. Her kan vi se hvordan grupper skiller seg fra hverandre, og hvordan individer definerer seg selv som et gruppemedlem (Murray, 2003).

Hendelser skjer ofte ikke uten grunn i narrativer, men de ulike sekvensene i historier er heller ofte innehaver av et nett av forbindelser (Murray, 2003). Visse trekk ved livet blir nedtonet, mens andre blir framhevet, og historien blir tolket, konstruert, representert og evaluert slik at de passer narratoren og gir mening (Flick, 2004; Silverman, 2006). Derfor vil det være vanskelig å finne ut om en historie faktisk er sann i objektiv forstand (Flick, 2004). I narrativ metodologi er det ikke fokus på om en historie er sann eller ikke, men heller på hvordan mennesker tilegner seg den sosiale verden, hvordan de konstruerer mening gjennom å tolke verden og sin rolle i den (Willig, 2008; Barbour, 2008). Slike meningsstrukturer blir virkelige i sine konsekvenser, og er derfor viktigere å forstå enn å lete etter den objektive sannheten bak historien (Miller & Brewer, 2003). I denne oppgaven er det derfor satt fokus på at nettsiden under analyse sitt innhold er redigert med omhu for å framme spesielle budskap omhandlende narratorenes opplevelse av verden.

3.3.3 Analysemetode. Tekstanalysen induktiv tematisk analyse er brukt for å finne den uttrykte virkelighetsoppfatningen på Pedofili.info. Denne oppgaven bruker forståelsen Braun og Clarke (2006) kartlegger i artikkelen "Using thematic analysis in psychology". Grunnen til dette analysevalget er fordi metoden gir teoretisk frihet, er svært fleksibel og passer godt til bruk innenfor sosialkonstruktivismen og det narrative. Braun og Clarke (2006) mener tematisk analyse er et verktøy som gir muligheten til å finne detaljerte og rike, men også komplekse innhold i dataen, gjennom å se mønster og tema i datamaterialet. Utformingen av tema i denne oppgaven, vil best beskrives som å være på et deskriptivt nivå, der datasettet blir beskrevet i rik detalj. En induktiv tilnærming gir mulighet til å fokusere på detaljerte historier og bygge teori på det som faktisk undersøkes, istedenfor å lete etter beviser på teorier i historiene. Dette er med på å fri analysen for begrensninger som en deduktiv

tilnærming fører med seg (Smith & Osborn, 2008). Som anbefalt av Boyatzis (1998) har jeg hatt en nysgjerrig og åpen holdning til datamaterialet, og med dette kommet fram til en spesifisering av problemstillingen i retning den massive kritikken samfunnet får på Pedofili.info. Det er gjennom hele analysen vært et fokus på råmaterialet fra nettsiden, for å kunne trekke ut tema som var så nære nettsidens narrativer som mulig.

Når temaene er ferdig utviklet vil analysen gå over til et mer tolkende nivå for å forstå mer av hva disse temaene innebærer. Det betyr at de underliggende ideene, antakelsene og konseptualiseringene vil bli undersøkt og identifisert (Braun & Clarke, 2006). Det vil også bli sett på ideologier som skaper det semantiske innholdet i dataene, dette opp imot allerede eksisterende teorier og litteratur på området (Braun & Clarke, 2006). Et tema blir beskrevet av Braun og Clarke som ”noe som fanger inn noe viktig om data i relasjon til forskningsspørsmålet, og representerer nivå av responsmønster eller mening innenfor datasettet” (2006, s. 82, min oversettelse). Det er her viktig å se på prevalensen av et tema innenfor hele datasettet, men dette avgjør likevel ikke om temaet er viktigere enn et med lavere prevalens. Det viktigste med et tema er at det fanger noe som er sentralt for forskningsspørsmålet. Den induktive tilnærmingen fokuserer på at de identifiserte temaene først og fremst er knyttet til selve dataene (Patton, 2002), noe som vil si at forskeren på forhånd ikke driver analysen ut ifra spesifikke teoretiske interesser eller har en allerede eksisterende ramme som dataene skal kodes inn i (Braun & Clarke, 2006). Det skal likevel noteres at undertegnede har et epistemologisk ståsted og en teoretisk bakgrunn som uansett vil påvirke hvordan dataene blir analysert, noe også Braun og Clarke (2006) anerkjenner. Forskning og annen litteratur på området er blitt lest før analyse, men vil ikke bli lagt til grunn for utforming av tema innenfor dette datasettet. Data korpus (Braun & Clarke, 2006) er all data som er samlet for forskningen, og i dette tilfelle er det hele Pedofili.info. Datasett er all data som blir brukt til en spesiell analyse.

3.4 Prosedyre. Under analyseprosessen er Braun og Clarke (2006) sine faser benyttet.

Fase 1: Gjøre seg kjent med dataen: Materialet fra nettsiden ble kopiert over på Word-filer på en PC, og senere skrevet ut på papir. Materiale ble satt i samme rekkefølge som menyen på nettsiden har organisert innholdet, fulgt loddrett (se vedlegg 1, s. 119). Data korpus ble så satt i en ringperm. Data korpus ble lest igjennom en gang for oversikt, og deretter aktivt lest og re-lest, samt at notater ble skrevet angående hovedhandlinger og egne tanker.

Fase 2: Utvikle begynnende koder: Datasettet ble kodet systematisk gjennom å se på interessante trekk omhandlende forskningsspørsmålet. Koder, tema og egne notater ble notert i marginen ved teksten, og forslag til grupperinger ble markert med fargepenn. Hovedgruppene var ”samfunnskritikk” (blå), ”seksualitet” (oransje), og ”pedofili” (grønn). Grupperingene ble likevel ofte forandret under kodingen. Kodene som ble sett som mest relevante for hverandre, ble deretter gruppert sammen. Dette var en ikke-lineær prosess, da kodingen skiftet mellom å være overordnet og linje for linje koding. I vedlegg 2 (s. 120) er et eksempel på analyseprosessen illustrert.

Fase 3: Søke etter tema: Her ble kodene gruppert inn i potensielle tema, der alle koder relevante for hverandre samles sammen under hvert tema. Her blir også koder satt sammen til undertema som går inn under det overordnede temaet. De kodene som ikke passet inn under noe overordnet tema ble satt inn under uspesifisert.

Fase 4: Gjennomgåelse av tema: Her blir temaene vurdert på nytt, for å se om de fungerer i forhold til undertemaene og kodene som ligger under temaene, og deretter om de passer i forhold til hele datasettet. Dette blir kalt å lage et tematisk kart av analysen. Et slikt kart ble tegnet opp for å få bedre overblikk over analysen. Når temaene var ferdig generert, ble de underliggende kodene klippet ut fra den digitale versjonen av datasettet, og satt sammen under hvert overordnet tema i Word, for å få bedre oversikt.

Fase 5: Definere og navngi temaene: Denne fasen dreide seg om å raffinere det spesifikke innenfor hvert tema, samt se på hvordan de ulike temaene sammen danner den overordnede historien som analysen skal fortelle. Dette var en vedvarende prosess, og skapte tilslutt et klart navn og definisjon på hvert tema.

Fase 6: Produsere rapporten: Dette er siste stopp i analysen, der utdrag blir trukket ut for å eksemplifisere temaene som er funnet. Her blir dataene beskrevet ut ifra forskningsspørsmålet, temaene blir satt i en rekkefølge som best illustrerer historien nettsiden forteller. For best å illustrere den narrative historien og for å holde meg så nærme datamaterialet som mulig, har jeg valgt å sette de korte sitatene fra nettsiden inn i teksten i resultatet. De vil i tillegg til å illustrere hvordan nettsiden ordlegger seg, være med på å fortelle narrativene i resultatet. For å gjøre teksten mer lesbar, har jeg valgt å gå bort ifra APA sine regler om sitatreferering, da sitatene under 40 ord er satt i kursiv og med anførselstegn, for å lettere skille sitater fra resten av resultatet. Temaoversikt finnes i vedlegg 3 (s. 121-123). Temaene blir så sammenlignet med allerede eksisterende forskning på området, som skal være med å belyse forståelsen av funnene.

3.5 Forskning på internett og etikk. Forskning som bruker materiale fra nettsider for å undersøke seksuelle avvik, blir stadig vanligere (Durkin et al., 2006), og ifølge Flick (2009) er dette en tidsriktig form for selvpresentasjon og kommunikasjon for organisasjoner og individer. I en nettside finnes blant annet både tekst, lyder, bilder og linker, og den har ingen lineær struktur og rekkefølge som vi kjenner til i tradisjonell tekst (Flick, 2009). Tekster på internett kan bli sett som det Flick (2009) kaller hypertexts, noe som betyr at de kan være uendelige eller midlertidige, og ofte koblet til andre tekster. Nettsider kan forandres, oppdateres, forsvinne og dukke opp igjen (Flick, 2009). Durkin et al. (2006) anerkjenner at tekster fra internett kan være en god kilde til å undersøke forandringer i hvordan seksuelle avvik blir rasjonalisert, definert og hvordan de utspiller seg. Videre mener de at internett også gir innblikk i tankeprosesser hos en subkultur i en mer naturlig setting, der avsløringer om deres indre tanker og fantasier oppmuntres, men samtidig ikke oppmuntrer til å avsløre hvem de er og dermed får være anonym også for studien. Det finnes ifølge Lambert og O'Halloran (2008) mange etiske dilemmaer med å håndtere data funnet på internett, og det eksisterer fortsatt ikke strenge retningslinjer for denne type forskning. Informert samtykke kan være vanskelig, og privatlivet kan beskyttes hos individer som publiserer noe på nettet ved at de ikke oppgir personlig informasjon (Lambert & O'Halloran, 2008). Pedofili.info har ikke blitt informert om denne studien, og det har ikke vært gjort forsøk på å ta kontakt med noen bak nettsiden. Etter å ha lastet ned nettsiden den 30. 12. 2011, var det klart at personene som har bidratt til den har vært forsiktige for ikke å avsløre hvem de er. Mange forskere mener at publikasjoner på internett er greit å bruke fordi de er offentlige, noe loven også støtter (Kopala & Suzuki, 1999). Men når identiteten til de som har produsert teksten på nettsiden er usikker, blir det vanskelig å si noe om blant annet kjønnsforskjeller, aldersforskjeller, forskjell i sosial status, yrke og demografiske forskjeller.

3.6 Reliabilitet, validitet og generaliserbarhet.

3.6.1 Reliabilitet. Dette handler om hvor pålitelig studien er, og om studien kan etterprøves (Langdridge, 2006). Reliabilitet er mindre viktig i denne studien, i den forstand at målet ikke hovedsakelig dreier seg om at andre forskere skal kunne replikere studien og finne det samme resultatet. Det kan genereres mange forståelser av et datasett, og de kan likevel være like verdifulle som bidrag til forskningen på området. Jeg er derfor åpen for at andre kan tolke dette datamaterialet på andre måter. Samtidig mener jeg at det vil være mulig å finne bevis på de tema som er utformet i denne oppgaven faktisk gjenspeiler det som kommuniseres i Pedofili.info, ved for eksempel å bruke deduktiv tematisk analyse på det samme datasettet.

3.6.2 Validitet. Validitet dreier seg om studien faktisk har undersøkt det den sier at den skal (Landridge, 2006). Poenget med kvalitative studier er å finne ut hva som er meningsfullt for den eller de forskningen dreier seg rundt, heller enn å finne ”sannheten” (Smith, Larkin, & Flowers, 2009). I kvalitativ metode oppstår det en dobbel fortolkning, altså får vi bare et indirekte innblikk i verden gjennom for eksempel en persons egen tolkning og framstilling av virkeligheten (Willig, 2008). I denne oppgaven er det opplevelsen av virkeligheten framstilt på nettsiden som er i fokus, og ikke hvordan virkeligheten faktisk er rent objektivt. Resultatet er preget av at jeg har holdt meg svært nære datamaterialet, blant annet ved aktiv sitatbruk fra nettsiden som et middel for å fortelle historien og skape narrativene. Derfor mener jeg at virkelighetsforståelsen i Pedofili.info er godt dokumentert, at resultatet gjenspeiler det forfatterne mente var meningsfullt å kommunisere utad, og at resultatet svarer på problemstillingen i denne oppgaven.

Det som gir denne studien større validitet er det faktum at datamaterialet som er brukt i analysen er nøye bearbeidet og formulert av forfatterne før det ble publisert på nettsiden, og det blir derfor mindre sjanse for misforståelser, samt at dette gjør at det ikke ble nødvendig å la forfatterne av nettsiden godkjenne resultatet. Resultatet er også fortalt delvis av sitater fra nettsiden, for å vise at resultatene er så nære datamaterialet som mulig. Det er også viktig å merke seg at forskerens egen forutinntatte kunnskap og meninger på området er med på å forme resultatene, og at det finnes mer enn én korrekt måte å analysere og mer enn et mulig resultat av en studie.

3.6.3 Generaliserbarhet. Flick (2007) mener at det i kvalitativ forskning blir vanskelig å argumentere for ekstern generalisering, altså å generalisere funnene i nettsiden til at det blir gjeldene for virkelighetsoppfatninger hos andre pedofile. Analysen vil likevel sammenligne resultatet med andre lignende nettsider og forskningsfunn for å se etter fellesnevnerne og forskjeller, men anerkjenner at nettsiden under analyse også er unik i sitt slag på mange måter og må behandles deretter. Hvis graden av bevis er overbevisende, mener Andenæs (2000) at funnene fra en undersøkelse kan benyttes som en veiviser i en annen undersøkelse eller situasjon. Grunnet det store samsvaret mellom nettsidens innhold, og forskning presentert i teorien i denne oppgaven, vil diskusjonen bære preg av argumentasjon for at flere pedofile kan inneha en virkelighetsoppfatning lik den som er presentert på Pedofili.info. Intern generalisering er likevel det store målet (Flick, 2007), der fokuset blir at konklusjonen skal kunne generaliseres til gruppen eller settingen som blir studert (Maxwell, 2005). Dette vil si at resultatet av analysen skal representere hele nettsiden under analyse.

4. Resultat

Resultatene vil bli presentert som hovedtema med medfølgende undertema. Disse temaene er utformer etter Pedofili.info sin framstilling av virkeligheten, og er skrevet så nært datamaterialet som mulig for å illustrere den presenterte virkelighetsoppfatningen. Oversikt over resultatet finnes i vedlegg 3 (s. 121-123). Selv om en nettside ikke kan ”mene” noe, og det ikke er fokus på hva forfatterne bak nettsiden egentlig mener, blir begrep som dette brukt for å illustrere hva som kommuniseres på nettsiden. Dette er grunnet nettsidens funksjon som medium for å frambringe et spesifikt, gjennomgående budskap.

Det er nødvendig å forklare hvordan nettsiden bruker begrepene ”samfunnet” og ”pedofobi”, for å bedre forstå resultatene. Samfunnet brukes ofte som et begrep i Pedofili.info, uten en spesifikk forklaring på hva dette innebærer. Samfunnet kan blant annet bli brukt for å beskrive den norske befolkningen (både inkludert og ekskludert de pedofile), den vestlige befolkningen i verden, styresmakter i aktuelle land, de som dømmer pedofile, media, kristendommen, vitenskapen, foreldre, helsevesenet, utdanningssystemet, eller juridiske instanser, som politi, barnevern og domstoler. Det kan også være ment som kulturens normer. Denne variasjonen og vagheten i ordet samfunnet, er også funnet hos Durkin og Bryant (1999) og O’Halloran og Quayle (2010). Begrepet pedofobi blir også mye brukt på nettsiden. Ordet er hentet fra Wiktionary.org, som definerer det som sterk uvilje eller redsel for barn. Det er forfatter av nettsiden som utdyper innholdet i begrepet, og definerer det som: ”Jeg definerer derfor ordet pedofobi til å være redsel for eller sterk uvilje mot seksualitet hos barn”, og legger i tillegg til forakten og frykten for seksualiteten, samt redselen for pedofili.

4.1 Hovedtema 1. Pedofilt syn på seksualitet, barn og pedofili

4.1.A Seksualiteten er medfødt og formbar. Nettsiden påstår at vi alle er født med en felles menneskelig seksualitet, som aldri forandrer seg. Det som forandrer seg er hvordan voksne oppfatter denne seksualiteten. ”Når vi skal forstå den menneskelige seksualiteten, må vi forstå hvor uendelig formbar den er. Det eneste som er medfødt er våre erogene soner og en utvikling mot sosial bevissthet.” Dette støttes opp av blant annet bruk av Freuds teori om at alle er født med en seksualdrift som etter hvert må tilpasses samfunnet. Nettsiden mener at seksualiteten ikke kun er rettet mot reproduksjon, slik samfunnet tror. ”Det finnes ikke avvikende seksualitet. Det finnes bare seksualitet som ikke er vanlig.” Mennesker blir antatt å ikke være født med en spesiell seksuell legning. ”Det ville vært rart om noe så sosialt betinget

som seksualitet skulle være programmert inn på forhånd.” Barns seksuelle preferanser blir beskrevet som likegyldig i forhold til utseende, slektskap og alder, og er et tegn på at barnet ikke har innlært samfunnets syn på seksualiteten enda. Vi lærer etter hvert å ekskludere upassende grupper og personer slik at en bestemt legning blir dominerende. ”*Gitt at alle mennesker er unike, så er det naturlig at vår seksuelle legning også er unik.*” Det hevdes at samfunnet strever med en motsigelse når det gjelder seksualitet, nemlig at den skal være noe vi deler med andre og samtidig noe ekskluderende og privat. Nettside mener en ny seksualitet kreves. Seksualiteten må skilles fra maktutøvelse og frykt, det må vises respekt for barns behov og egenart, og det må sees en sammenheng mellom voksne og barns seksualitet. ”*Vi må lære å bli sensuelle vesener, eller rettere sagt lære å beholde vårt opprinnelige sensuelle selv, slik den var når vi var barn.*” Ved å se at seksualitet handler om å lære å være sosial med andre mennesker, mener nettsiden det perverse med seksualiteten heller blir sett som asosiale handlinger slik som å ikke ta hensyn til andres behov. ”*Hvis vi godtar at det primære ved menneskelig seksualitet er dens sosiale funksjon, får vi en helt ny forståelse for hva — i mangelen av et bedre ord — det perverse er. Det er handlinger som bryter med den sosiale funksjonen*”.

4.1.B Barn er seksuelle vesen. Barn blir sett som seksuelle vesener og innehavere av erotisk utstråling. Barn framstilles som frivillige utøvere og aktører innenfor seksualiteten. ”*Barn har like sterke seksualdrifter som voksne.*” Barn kan ha en seksuell preferanse for voksne, noe nettsiden kaller legningen teleiofili. ”*Alle pedofile vet at unge kan være seksuelt tiltrukket dem.*” Barn blir videre framstilt som rasjonelle individer, som burde oppfattes på lik linje med voksne. Det hevdes at barn vet sitt eget beste, da voksne er klar over at barn er flinke til å uttrykke misnøye eller glede, samt ellers i sin oppvekst lærer gjennom å møte farlige situasjoner. Ved å vise til forskning som sier at barn er bevisst seg selv i løpet av sitt første leveår, mener nettsiden de da også kan samtykke til seksuelle tilnærmelser og handlinger. Seksuelle overgrep dreier seg her om voldtekt der tvang og fysisk makt er innblandet, og avviker derfor fra samfunnets definisjon på overgrep av barn. Sex med voksne blir sett som positivt for barnet, og det hevdes at de blir syke av å ikke få seksuell tilfredsstillelse. Nettsiden ser også ut til å ha et delt syn på barn. Barn romantiseres, samtidig som det også kommuniseres det nettsiden kaller et realistisk syn på barn, der barn blir sett som egoistiske og selvsentrerte.

4.1.C Hva er pedofili.

4.1.C.1 Pedofili er en legning. Pedofili presenteres som en seksuell legning. Legning er her preferansen for hvilken gruppe man systematisk finner fysisk, seksuelt, romantisk og

følelsesmessig tiltrekkende. Hvilke mennesker denne preferansen inneholder, mener nettsiden er avhengig av opplærings- og sosialiseringprosessen som mennesker går igjennom, men også et grunnleggende aspekt ved vår personlighet. Derfor trenger ikke mennesker med samme erfaringer få den samme legningen. Legningen kan ikke velges av personen selv, og er ikke kontrollerbar. *”Ingen, aller minst oss selv, kan bestemme vår seksuelle legning. Derfor er alle legninger sidestilt og like mye verd.”* Det sosiale aspektet er likevel svært viktig, og den seksuelle preferansen er dynamisk og kan derfor endres. Det reflekteres derfor rundt å heller kalle legning for seksuell orientering. Nettsiden uttrykker at samfunnets oppfatning av at det finnes syke legninger er en alvorlig vrangforestilling.

Det presenteres tre kategorier for pedofil tiltrekning, som har grunnlag i barnas eller *”de unges”* alder. Hebefile tiltrekkes unge rundt 13-16 år, pedofile tiltrekkes unge fra 4-12 år, og nepiofile tiltrekkes unge fra 0-3 år. Det anslås at sistnevnte består av 20% av de pedofile, og at denne gruppen ofte ikke blir forstått av andre pedofile. Pedofile preferanser kan overlape gruppene, og tiltrekning utelukker heller ikke de over 16 år, men de skal da ha væremåte og trekk i utseende som minner om de unge. *”Jeg har forsøkt å nevne de generelle gruppene, men det finnes selvfølgelig ingen standard for pedofili. Dine følelser er unike.”* Det er likevel ikke alderen som er tiltrekkende, men den mentale og fysiske utviklingen. Også når det gjelder kjønn varierer preferansene. *”Det er karakteristisk at pedofili ikke er kjønnsbetinget, fordi kjønnsstrekk ikke er vel utviklet hos de unge.”*

4.1.C.2 Pedofile er helt vanlige mennesker. Pedofile blir ikke framstilt som en ensartet gruppe, og det presiseres at pedofile kun har sin tilhørighet til en utsatt gruppe til felles. *”Det er viktig å ha i mente at vi er unike. Vi har en egen personlig legning, egne følelser og preferanser som er en kombinasjon like unik som vårt fingeravtrykk.”* Pedofili.info beskriver pedofile som *”et helt alminnelig gjennomsnitt av befolkningen.”* Nettsiden reflekterer rundt grunnen til at det er mindre fokus på kvinnelige pedofile, og skriver at det kan være fordi kvinner sjelden står fram, de ikke engasjerer seg i politisk arbeid, og de dekker sine seksuelle behov mer diskret. Nettsiden mener det er umulig å vite hvor mange pedofile som finnes, men mener antall treff på *”fy-fy-nettsider”* viser et betraktelig høyere antall enn pedofile som organiserer seg.

4.1.C.3 Alle er litt pedofile. Det gis uttrykk for at vi alle som barn var tiltrukket jevnaldrende, samme kjønn og voksne fordi menneskelig seksualitet ikke har noen spesiell retning i utgangspunktet. *”Pedofile er bare de hvor den seksuelle tiltrekningen til barn har kommet til å dominere. I utgangspunktet er vi alle pedofile.”* Pedofili.info kommuniserer videre at det er normalt for de som ikke er pedofile å oppleve fysisk stimuli fra barn. *”Man*

kan bli fysisk stimulert av så mangt (av for eksempel å ha en bråmoden jente på fanget), men det betyr ikke at man er pedofil av den grunn.” Nettsiden mener likevel at det blir vanskelig for folk flest å finne ut av sine følelser rettet mot barn, grunnet frykten for pedofili. ”De pedofile skal være en sær gruppe med 'syke' mennesker på samfunnets ytterkant.” ”De pedofile er ingen sær gruppe. Pedofile følelser er langt mer alminnelig enn mange tror. Men dette er en idé som ikke er godtatt.” Det kommer også fram at grunnen til at samfunnet er redd for pedofile er fordi pedofile er lik vanlige folk. Det refereres til Levine sin bok Harmful to Minors fra 2002, som skriver at: ”Vår kultur frykter den pedofile, hevder kritikere, ikke fordi han er en avviker, men fordi han er ordinær... Nei, vi frykter han fordi han er oss.” Hovedforfatter på nettsiden skriver at etter mye positiv respons på nettsiden fra ikke-pedofile, har han forstått at nettsiden også er laget for at andre enn pedofile skal finne seg selv. ”Ingen må tro at pedofobi er eller vil bli den eneste måten å relatere seg til barn og seksualitet på.”

På Pedofili.info undres det over at samfunnet har lite til overs for seksuelle forhold mellom voksen og barn, når kulturen er så ungdomsdyrkende som den er. ”Man skulle tro at vårt ideal, det barnlige, ville gjøre barn til naturlige sex-partnere, og om ikke alle ønsket sex med barn så ville i alle fall alle ha en forståelse for barns seksualitet og seksualitet med barn.” Barnlige kvaliteter har vært sentral i seksualiteten siden midten av nittende århundre, der mennesker ønsker å være evig ung. ”Seksualiteten har blitt ung. Hele vår kultur har blitt ung.” Dette illustreres gjennom blant annet bilder av popstjernen Britney Spears, som er ikledd skoleuniform (se vedlegg 4.A, s. 124). Det refereres til Wikipedia for å illustrerer at mennesker i alle kulturer finner seksuelt tiltrekkende er sunnhet og helse. ”Den personen er fysisk tiltrekkende som gir inntrykk av å være frisk, sunn og vital.” Nettsiden mener derfor at tiltrekning til barn er normalt, og at pedofiles seksualitet har vunnet. ”Det er de pedofiles forståelse av hva som er seksuelt attråverdig som gjelder. Det var vår seksualitet som vant.” Eksempler på uttrykk for et seksuelt ideal som ligner det de unge har er bruk av kontaktlinser, rynkefjerning, barbering av skrittet, og hårtransplantasjoner. ”Det er det barnlige som har sex-appell og som har kommet til å definere det seksuelle selvbildet.” Barn blir idoler i media, og blir kledd ut som voksne. ”Deres appell springer ut av en yndig aldersløshet.” Nettsiden mener de to fenomenene der voksne vil være barn og barn vil være voksne, er to sider av samme sak. Idoliseringen av objektet (barn) vil likevel gjøre at samfunnet vil beskytte sitt syn på det. ”Vi vant, men seieren kostet oss dyrt. Når du dyrker det ungdommelige, vil selve ungdommen bli idolisert. (...) De pedofile vil rive ned idolet, besudle det, ha sex med det, og det kan ikke samfunnet tolerere.”

4.1.D Hvordan det oppleves å være pedofil.

4.1.D.1 Pedofil kjærlighet er spesiell og inkluderer seksualitet. Det kommuniseres et spesielt syn på kjærlighet, som nettsiden mener resten av samfunnet ikke forstår. Når nettsiden beskriver følelser for barn, nevnes ord som betatt, oppmerksom, elske dem, tilbringe tid sammen med dem og fantasere om intimitet. Pedofile kan føle kjærlighet for barn som ikke er deres egne, og beskriver dette som en annen type kjærlighet enn foreldrekjærlighet. Nettsiden snakker om en kjærlighet til barn som er betinget og overgår det andre mennesker kan føle for barn. Det den pedofile mener med kjærlighet i følge nettsiden, er gjensidigheten og samtykke. *”Et forhold blir det når barnet på egenhånd kan gjengjelde kjærligheten.”* Dette lærer ikke barn gjennom den betingelsesløse foreldrekjærligheten, som samfunnet mener er den eneste typen kjærlighet som er godtatt. *”Et barn vil aldri være takknemlig for den omsorgen det får fra sine foreldre, rett og slett fordi han/hun tar denne omsorgen for gitt. Foreldre skal ikke kreve noe tilbake fra barnet.”* Det påstås at Pedofile har en større evne til empati, enn resten av det voksne samfunnet.

”Vi baserer vår oppførsel på vår evne til å sette oss inn i andre menneskers væren. Dette kalles empati. Pedofile har (kanskje mer enn andre) en evne å se på barn som hele mennesker, til å behandle dem med respekt og identifisere seg med dem.”

Forståelsen av kjærlighet inkluderer seksualitet. *”Vi tror at samfunnet har totalt misforstått hva kjærlighet er når det utelater pedofili. Seksualitet er ikke egoisme, ikke bruk av andre, men den fineste måten å vise følelser på som finnes.”* Seksualiteten blir en måte å uttrykke kjærlighet på, og binder mennesker sammen så de opplever et fellesskap. Det hevdes at mennesker kan likestilles og kommunisere følelser gjennom seksualiteten. Læren om det mellommenneskelige innenfor seksualkunnskapen kalles for kjærlighetskunnskap (se tema 4.2.2, s. 56). Nettsiden understreker viktigheten av å lære denne kjærlighetskunnskapen for å kunne ha et godt forhold til andre mennesker. *”Pedofili har skapt mye godt mellom mennesker og gjort at mange har kjent seg elsket opp gjennom tidene.”* Eksempler på dette viser nettsiden gjennom å fortelle om Edvard Munch og forfatteren av Alice i Eventyrland, Lewis Carroll, som begge antydes av nettsiden å ha pedofile følelser. Munch brevvekslet med en ung datter til en venn av seg i Tyskland, og kalte henne *”Die kleine Engel.”* Nettsiden skriver at de aldri glemte hverandre, og at hans fremstilling av henne i sin kunst var mild og åpen. *”Kanskje tiden sammen med 'die kleine Engel' hadde en større betydning for han enn hva man vanligvis forventer mellom barn og voksne?”* Nettsiden forteller at Carroll hadde et nært

vennskap med en ung datter av en kollega. Hun het Alice, og historien Alice i Eventyrland er en kjærlighetserklæring til denne jenta. *”Det hevdes at AiE er en bok om hvordan barn oppfatter voksne, om hvor absurd og oppned voksen-verdenen kan være for dem som enda ikke har lært å godta konvensjonene og forestillingene i denne verdenen.”* Nettsiden skriver at kjærligheten Carroll følte for Alice ble fanget på mange av fotografiene han tok av henne.

4.1.D.2 Pedofile ønsker et seksuelt kjærlighetsforhold med barn. Nettsiden skriver gjentatte ganger at de fleste forhold mellom voksne og barn er basert på ikke-seksuelle vennskap, selv om disse vennskapene kan utvikle seg til *”rene kjærlighetsforhold”* og *”forelskelsen slår gnister.”* Det blir ofte referert til hvordan kjærlighet mellom to voksne ideelt skal være, for å sammenligne hva en pedofil føler for et barn. *”En pedofil føler godhet mot et barn slik andre føler for sin ektefelle.”* Det kommuniseres et ønske om gjensidighet, respekt, fellesskap og det å få lov til å bety noe for et annet menneske. Det er det snakk om å ha nytte av hverandre, komplimentere hverandre og ha felles interesser og aktiviteter. *”Man er på bølgelengde”* (se vedlegg 4.B, s. 124). Slike forhold blir sett som å gagne både barnet og den voksne. Barnet ser nytte og muligheter, samt har noen de vet er glade i seg. Den voksne nyter av barnets lekefulle, åpne vesen. Nettsiden uttrykker det er fullt mulig for en voksen og et barn å bli forelsket. Den seksuelle tiltrekningen vil da kunne komme. *”Når tiltrekningen til de unge også inneholder seksuell tiltrekning, vil ønsket om intim kontakt oppstå.”* Men forholdet kan kun bli seksuelt om også den unge tiltrekkes den voksne. *”Man blir kåte på hverandre. Noen barn er orienterte mot voksne. Noen voksne er orienterte mot barn. Om to slike finner sammen, kan det bli et seksuelt forhold.”* Pedofile forhold blir beskrevet som begrenset til kjærtegn, berøring og gjensidig onani fram til forholdet har vart så lenge at den seksuelle kontakten, gjerne på barnets initiativ, kan bli mer intim. *”Bemerkelsesverdig ofte er det tilfredsstillelsen av guttens behov som blir viktigst for mannen.”* Det er illustrert flere sitater fra barn eller voksne som forteller om sin barndom, der det hevdes å ha opplevd seksuell tiltrekning til voksne. Når det snakkes om sex, dreier det seg ikke om sex slik voksne har med hverandre. *”For pedofile dreier sex seg først og fremst om kroppskontakt uten penetrering. Det er det vi drømmer om. Du kan ikke ha sex med de unge på samme måte som du kan med voksne.”*

Det er heller ikke alle barn som burde ha sex med en voksen. Nettsiden uttrykker at dette er et like dumt utsagn som å mene at alle barn under 16 år ikke vil ha sex med en voksen. Barn framstilles som individer og som modnes i ulikt tempo. Hvis de voksne kan være mer åpne om seksualitet, mener nettsiden at de unge selv få velge om de vil delta. Nettsiden understreker at det likevel er viktig å ha noen retningslinjer for et seksuelt forhold

mellom voksne og barn, og har valgt å bruke de fire retningslinjene som er publisert på den nederlandske nettsiden Martijn.org (se beskrivelse i teoridelen, s. 37). Ønsket er at disse reglene kan bidra til at samfunnet da lot være å kriminalisere slike forhold. Et forhold mellom en voksne og et barn blir ikke likestilt med et forhold mellom to voksne, fordi barn er i en fase der de forandrer seg raskere. Nettsiden mener ikke at barn og voksne er like, men at de kan møtes der de har noe til felles. Seksualiteten er et av de områdene nettsiden mener barn og voksne kan dele. *”Hvis vi godtar at barn og voksne har en felles seksualitet, så er dette et godt område der de kan være likestilte. Her snakker vi om helt grunnleggende behov. Disse behovene kjenner ingen alder og er noe vi alle deler.”* Selv om barn ikke kan vurdere konsekvenser av alle handlinger, blir ikke dette sett som viktig i nære relasjoner. *”Det nære finner sted på et mer grunnleggende plan.”*

4.1.D.3 Pedofile behøver ikke å være voldtektsmenn. Det kommuniseres et sterkt skille mellom pedofili og voldtektshandlinger. *”Den seksuelle legningen pedofili har ingenting med vold, aggresjon og trakasseri å gjøre. Om du har en hensynsløs oppførsel, så er ikke det relatert til noen bestemt seksuell legning.”* Det signaliseres at pedofile ikke ønsker å forbindes med vold eller skade på barn, slik de ofte blir framstilt i media. *”Vi er ikke voldtektsforbrytere. Vi elsker barn.”* Pedofile ønsker at barnet også skal samtykke. *”Alle pedofile vil ikke presse barn til sex. Jeg har aldri presset noen til sex. Ikke barn, ikke voksne, ingen noensinne. Hvorfor skulle jeg være tilbøyelig til det? Dette er en av de mest sårende påstandene man kan komme med.”* Poenget er her at det finnes asosiale handlinger, men ikke avvikende seksualiteter. *”Voldtekt er et seksualisert uttrykk for vold, ikke et voldelig uttrykk for seksualitet.”* De som utfører asosiale handlinger mangler legning, heller enn å ha gal legning. *”Forklaringen ligger ikke, slik ICD og DSM hevder, i vår legning og identitet, men i våre handlinger og i vår utviklingen mot sosiale og ansvarlige individer.”* Det presiseres videre at det dreier seg om hvilke grunnleggende vurderinger og holdninger et menneske har. *”Gitt størrelsesforskjellene mellom barn og voksne, vil de som påtvinger en fireåring regulært samleie mangle hva vi kaller empati. Seksuelle handlinger blir til mellom to. Det som ellers skjer kaller vi voldtekt.”*

Nettsiden uttrykker også at det sjelden er pedofile som misbruker barn, der de støtter seg til Lanning fra FBI, som hender at 90% av overgrep skjer grunnet situasjonelle, opportunistiske overgripere, som ikke nødvendigvis foretrekker barn som seksuelle partnere. Det blir også linket til et nettsted som mener bare 2-10% av overgripere er pedofile. *”De som utsetter barn for traumatiske opplevelser er først og fremst hensynsløse opportunister og sosiopater. Identifiser dem som det de er. Bli sint på handlingen. Bli sint på personen som*

utførte handlingen, men ikke bli sint på pedofile.” Misbrukere blir sett som å forakter barn, og at nettsiden mener det er samfunnets verdier som skaper misbrukere (se tema 4.3.A.3, s. 60). ”*Det er som om vi av samfunnet har fått tildelt en slags kollektiv skyld for alle tilfelle av voldtekt og mishandling som har funnet sted.*”

4.1.D.4 Det er viktig å akseptere seg selv og ha selvinnstilt. Det kommer fram at det oppleves som hardt å være pedofil. En pedofil kvinne som skriver et innlegg på nettsiden, beskriver en vanskelig barndom, med tidlig opptatthet av seksualitet, vanskeligheter med seksualiteten, ulykkelige forelskelser og selvmordstanker. Nettsiden forteller også om hvilke lidelser og tragedier pedofile opplever når de må møte skammen etter å ha blitt avslørt. Nettsiden har en støttende og selvtilitts-oppbyggende framtoning ovenfor potensielle lesere som strever med selvtilitt og identitetsspørsmål. Budskapet handler om å oppnå kunnskap og akseptere hvem man er. ”*Å lære å kjenne seg selv, å få et bevisst forhold til hvem man er, å være stolt av den man er, er grunnen til at dette nettstedet er laget.*” Det påpekes at samfunnet og media er en kilde for misinformasjon om pedofili, og at dette gjør det vanskelig for pedofile å forstå hva det å være pedofil innebærer. ”*Men så var det ekle, da. Det du har hørt om på TV og lest i aviser (...) Man vil ikke være sånn. Man er ikke sånn. Hvem er man da?*”

Det gis uttrykk for at pedofile har vanskeligheter med å godta hvordan samfunnet oppfatter dem. ”*Pedofili er sykt og skal ikke finnes, sier samfunnet. Ikke så rart da at vi har vansker med å kjenne oss selv.*” Unge pedofile er særlig sårbare. ”*Når man er ung og usikker på seg selv, er forestillingen om den seksuelt avvikende eller det seksuelt perverse svært uheldig.*” De som likevel greier å godta seg selv som pedofil til tross for samfunnets normer, blir kalt modig. ”*Ofta skal det svært mye selvstendighet, integritet og mot til for å motstå trykket fra samfunnet og komme frem til hvem man egentlig er.*” Når noen kommer fram til en identitet som pedofil, velger de samtidig å stå utenfor samfunnet. Kravet om konformitet fra samfunnet kan tåkelegge den seksuelle legningen, og når man tilslutt har forstått at man er pedofil, mener nettsiden at følelser og hendelser vil forstås i et nytt lys.

Nettsiden setter fokus på at pedofile har behov for et felleskap for å oppnå god selvinnstilt. ”*Men pedofile er til. Vi finnes. Det du trenger er en positiv identitet. Du trenger å føle at du er en del av et hele, og at det du føler er normalt og verdifullt.*” Å ikke lære å kjenne seg selv som pedofil, mener nettsiden kan være farlig og føre til selvforakt som kan rettes mot andre. ”*Overgrep mot barn kan være fortrengt pedofili.*” ”*Det er også et beklagelig faktum at mange som hater pedofile selv er pedofile.*” Nyhetssaker om voldtekt av barn blir analysert og brukt for å eksemplifisere viktigheten av å kjenne seg selv. ”*Om man forneker den man er, vil man også kunne fornekte de handlingene man begår. Dette er grunn god nok*

til å lære å kjenne seg selv.” Et eksempel fra en nyhetssak omhandler en jente på 11 år som blir seksuelt misbrukt etter å ha satt seg inn i en fremmed manns bil. Mannens handlinger blir beskrevet som *”feigt og flaut”*, og blir forklart slik: *”Dette er et klassisk eksempel på en impulshandling, foretatt av en mann som var blitt oppslukt av et behov som ikke var analysert, og hvor behovet plutselig ble legemliggjort ved en ung jente på en bussholdeplass.”*

4.2 Hovedtema 2. Pedofiles samfunnsbidrag.

4.2.1 Barn blir ikke skadet-, men får heller et positivt utbytte av sex med voksne.

Nettsiden understreker at det ikke finnes tvil om at barn har fått traumer etter seksuelle overgrep, men at dette ikke gjelder seksuelle forhold mellom barn og voksne generelt. *”Den største myten av dem alle er myten om at barn alltid tar skade av seksuell aktivitet.”* Det påpekes at voldtekt har med tvang å gjøre, og at seksuelle handlinger skal skje frivillig og i en atmosfære av tillit (se tema 4.1.D.3, s. 53). Men selv om barnet ikke søker det seksuelle i et forhold, mener nettsiden fortsatt at dette ikke behøver å bety at det seksuelle er skadelig.

”Det kan godt være at noen barn ikke tillegger det seksuelle den samme betydningen eller den samme meningen som voksne gjør. Vi kan også diskutere hvorvidt det er moralsk riktig å ha sex med noen som egentlig søker noe annet i et forhold. Men det betyr ikke at den unge part automatisk tar skade av det rent seksuelle.”

Rind-studien fra 1998 blir trukket fram som et eksempel på dokumentert bevis på at barn og voksne kan ha positive seksuelle opplevelser sammen. Studenter i USA fortalte om sine opplevelser som barn, og viser at misbruk ikke ble oppfattet negativt av alle. Videre kunne de med negativ oppfattelse, ofte korreleres med andre faktorer som dårlige familieforhold. *”Den viktigste konklusjonen er at seksuelle forhold i seg selv ikke er årsaken til psykiske problemer.”* Pedofili.info påpeker at slik forskning ofte blir forsøkt undergravd og er lite godtatt i samfunnet (se temaet 4.3.A.6, s. 64). Nettsiden mener det er samfunnets reaksjoner på et seksuelt forholdt, som skaper skadene hos barnet (se tema 4.3.A.5, s. 62). Det hevdes at det nærmest har blitt en mote å være et offer, og problemet blir overdrevet av barnevernet og behandlingsapparatet. *”Det reelle tallet på seksuelt misbrukte barn er, og har alltid vært, svært lavt (0.03%-0.3%). Skal vi bekjempe seksuelt misbrukt er vi ikke tjent med noen form for usannheter.”* Det kommer ikke fram hvor denne statistikken er hentet fra.

Pedofili.info mener det er vanskelig å verifisere de positive seksuelle forholdene mellom barn og voksne, men mener det finnes mange beretninger også fra barn og unge om

deres positive opplevelser. ”Jeg husker vel tilbake på 1980-tallet, når kvinner offentlig kunne innrømme at de en gang hadde hatt sex med voksne, uten at de på noen som helst måte hadde tatt skade av det.” Det blir linket til en engelskspråklig nettside med slike historier, samt andre anonyme innlegg på internett. ”Av og til kan man lese anonyme innlegg på internett, der det direkte eller indirekte innrømmes at man hadde sex med voksne som ung og likte det,(...).” Det uttrykkes at grunnen til hvorfor ikke flere står fram i samfunnet med sine positive opplevelser er fordi risikoen for straffeforfølgelse som dette vil ha for de familiemedlemmene dette måtte gjelde, eller at personen selv vil bli oppfattet annerledes av sine omgivelser. Også innenfor pornografien mener pedofili.info at samfunnet bare ser barn som offer, men at det fram til slutten av 80-tallet eksisterte lite barneporno som innebar tvang eller vold, men der barn var villige deltakere. I tillegg mener nettsiden at den barnepornografien som produseres nå er så liten i omfang at det gjelder få barn i året og rundt 10 nettsider publiserer dette.

4.2.2 Barn må sosialiseres med voksne. Nettsiden mener det er viktig å stimulere den empatien som barn er født med, og lære barn å ta hensyn til seg selv og andre mennesker. Dette lærer barna gjennom å ha gode forbilder og gjennom samkvem med andre. ”Bare i samspill med andre, med gode forbilder og godt fellesskap klarer barnet å overvinne sin egoisme og bli et sosialt vesen.” Seksuell sosialisering blir sett som en viktig del av sosialiseringen av barn. ”Seksualitet er sosialisering. Som sådan er seksualitet mye et spørsmål om sosial mestringsevne og miljø. Slike evner læres.” Når barn får interesse for å være seksuelle, øker det deres livskvalitet og skaper et godt forhold til kroppen og hjelper dem å finne sin identitet. Når denne identiteten blir sosialisert kan den så være mindre egoistisk og fungere med andre mennesker. Seksualkunnskap defineres her som ”læren om forholdet mellom hudkontakt og empati.” Det er en måte å kommunisere og å åpne seg på, en gjenkjennelses- og tilvenningsprosess mellom mennesker. I følge nettsiden etableres dette i de aller første leveårene, akkurat som språk. ”Seksualitet er kommunikasjon. Seksualiteten er et språk. Det er et språk vi lærer.” Det refereres til Human Sexuality: An Encyclopedia, som skriver at det er viktig for nyfødte å oppleve en sosialisering fylt med kjærlig, intim omsorg. Intim sosialisering sies her å lede til barnets seksuelle potensial. Sammenhengen mellom voksnes og barns seksualitet, blir eksemplifisert ved å sitere Freuds sammenligning av barns seksualitet og deres avhengighet til omsorgspersoner. Nettsiden mener at når voksne vet om barnets behov, trengs ikke barnets samtykke.

”Det nyfødte barnet trenger ikke å samtykke for å få sine kroppslige behov dekket. (...) Vi forlanger ikke samtykke for å mate det, stelle det, holde det og kose med det. Vi antar at barnet samtykker, fordi vi vet at det har bestemte behov. Begrepet samtykke er ofte misforstått, fordi det forutsetter at vi alltid må ha et bevisst forhold til hva vi selv vil ha. Når man er ung, vil man ikke nødvendigvis være så bevisst på denne måten.”

Det forutsettes at det er til barnas beste at voksne tar hensyn til barnas seksuelle behov. Pedofili.info kaller læren om det mellommenneskelige innenfor seksualkunnskapen for kjærlighetskunnskap. *”Den eneste måten å lære om sex er å leve i et samfunn som oppmuntrer og tillater ung seksualitet.”* De voksne, og særlig foreldre burde fungere som gode forbilder for sine barn, også innenfor seksualiteten, men grunnet tabuet rundt incest er dette vanskelig for foreldre. Nettsiden mener derfor det er desto viktigere at andre voksne kan være slike forbilder for barn. *”Et barn trenger mange voksne forbilder i sin oppvekst, ikke bare sine tradisjonelt aseksuelle foreldre.”* Dette blir særlig viktig hvis barnet har en ikke-heteroseksuell legning eller barn som har behov for en farsfigur. *”Noen unge har ikke en far, eller de har bare et dårlig forhold til han. Da kan et forhold til en annen voksen mann bli viktig.”* At barn behøver valget mellom mange voksne forbilder, blir illustrert gjennom å referere til en nettside som hevder at menneskets hjerne har utviklet seg innenfor sosiale grupper i flere tusen år.

Nettsiden påstår at det kan forekomme alvorlige konsekvenser hvis barn ikke får lære om seksualiteten (se tema 4.3.A.3, s. 60 og 4.3.B.5, s. 71). Mangel på hudkontakt og nærhet, noe pedofili.info kaller for manglende seksualopplæring, gjør at barn lettere blir syke, hemmer hjernens vekst og hemmer muligheten til å utvikle følelsesmessige bånd. De to sistnevnte refereres til fra forskning. Når voksne ikke kan dekke barnas seksuelle behov, blir barna tvunget til å dekke dem selv. Utvikles ikke trygghet på seksualiteten, vil vi enten avvise vår seksualitet, eller underkaste oss andres seksualitet og dermed miste kontrollen. Nettsiden hevder at det er farlig at barn må møte seksualiteten alene, og at det er dette som gjør misbruk av barn mulig. Det menes videre at seksuelle misbruk kan bekjempes ved å gjøre barn seksuelt kompetente. *”Det vil komme en tid der det ikke finnes misbrukte barn, bare barn som aldri behersket de sosiale mestringsevnene som skal til for å kunne si ja og nei til seksualitet og overvinne uheldige erfaringer.”*

4.3 Hovedtema 3. Samfunnets holdning til seksualitet og barn

4.3. A Samfunnets syn på seksualitet.

4.3.A.1 Samfunnet objektiviserer seksualiteten. Nettsiden mener at den vestlige verden ikke ser seksualiteten som en subjektiv tilstand i seg selv og tar ikke ansvar for egen seksualitet. Den blir istedenfor projiserer over på andre, kalt objektet. Samfunnet idoliserer eller idealiserer dette objektet, og tenderer til å bebreide eller beskyldte objektet for seksualiteten. *”Vi idealiserer det seksuelle objektet, samtidig som vi bare har forakt til overs for det seksuelle instinktet.”* Det påpekes at det er barn og kvinner som ofte blir sett som et objekt. *”Kvinner og barn oppfattes fremdeles på mange måter som objekter. Deres seksualitet er derfor umoralsk og uønsket, uvesentlig eller også usynlig.”* Barn blir formet mot den objektiviserte seksualiteten, fordi den tjener kulturen. Når barn uttrykker sitt seksuelle instinkt, vil dette skape forakt i samfunnet. *”Forakten for (og aggressiviteten mot) barns seksuelle handlinger er en dyp overbevisning om at slike handlinger er hensiktsløse, uten mål og derfor også gale.”* Jenter lærer å se sin seksualitet som noe utenfor seg selv, mens gutter lærer å frykte sin seksualitet. Idealene som skapes av objektiviseringen, fremmer forakt og avstand. *”Mannen idealiserer kvinnen fordi han har forakt for sin egen seksualitet. Men seksualiteten er objektet. Derfor har han også forakt for kvinnen fordi hun representerer det han flykter fra.”* Her kan også kvinner forakte menn fordi de får kvinnen til å føle seg som et objekt og blir selvbevisst. Nettsiden hevder at å gi skylden for seksualiteten til andre, skaper fremmedgjørelse.

Det refereres videre til den litterære kritikeren Kincaid, som mener den angloamerikanske kulturen skapte det uskyldige barnet som ikke skulle begjæres, samtidig som de skapte det seksuelle objektet som skulle begjæres. Disse to kulturelle konstruksjonene har identiske attributter, som føyelighet, ynde, passivitet og mykhet. Dette har skapt et ubehagelig psykososialt problem. Altså at vår tiltrekning til barn blir dyrket, samtidig som vi finner dette motbydelig. *”Derfor projiserer vi den erotiske tiltrekningen utad, og skaper et monster vi kan hate, fange inn og straffe.”* Slik mener pedofili.info at pedofili fungerer som en del av objektiviseringen av seksualiteten, der de pedofile blir syndebukkene. *”Vi hates, ikke så mye fordi vi er sære, men fordi vi avdekker en seksualitet som er i konflikt med seg selv.”* Nettsiden kommenterer den økende oppmerksomheten pedofile får i media og om dette er starten på videre umenneskeligjøring av de pedofile, eller om *”samfunnet er i ferd med å ta et oppgjør med sin egen seksualitet.”* Samfunnets problematiske følelser rundt seksualiteten blir framstilt som å ha rot langt tilbake i historien, der for eksempel menneskers følelse av skyld og synd gjennom kristendommen blir brukt for å eksemplifisere dette. Nettsiden mener

samfunnet i nyere tid ble organisert gjennom et økende kontrollbehov, der statlig livsforvaltning innførte hygiene og helse inn i seksualiteten, som igjen gjorde den målbar, funksjonell og regulert. Nettsiden skriver at det kom en forandring på 70-tallet gjennom den seksuelle revolusjonen, der det ikke lenger var en selvfølge at seksualiteten var et objekt. Dette var grunnet de to verdenskrigene hadde lært mennesker å verdsette anti-patriarkisk, anti-autoritær og fredselkende verdier.

Nettsiden mener at slutten på 70-tallets påvirkning kom med misbruksindustrien og pornoindustrien som startet i USA. De beskriver dette som en ny krig, der barn på nytt ble sett som objekter. *”Med dem ble barn objekter, en ensartet, umælede masse som var til for å brukes. Barn ble de første ofrene i den nye krigen.”* Denne krigen førte til en annen oppfatning av pedofile, som dreide seg mer om samfunnets eget syn på seksualitet. *”De vil forstå at holdningen til pedofili var et speilbilde av en dypere, mer fundamental holdning til selve seksualiteten. Det var en holdning skapt av konflikter. Den kom fra en verden som var i krig.”* Nettsiden mener at det er gjennom forståelsen av det seksuelle objektet i samfunnets oppfattelse av seksualiteten, at vi kan forstå frykten for overgrep og misbruk. *”Det er helt riktig at seksuelt misbruk er bygget inn i vår seksuelle kultur gjennom objektiviseringen av seksualiteten.”*

4.3.A.2 Den vestlige kulturen setter vold og sex i sammenheng. Nettsiden mener at det den kaller den angloamerikanske seksualkulturen, har bidratt sterkt til den vestlige verdens seksualforståelse. Sex og vold sees her i sammenheng med hverandre, og dette skaper negative holdninger til seksualiteten. Norge har vært utsatt for det nettsiden kaller kulturimperialisme fra USA, og USA jobber hardt med å påtvinge andre sine konvensjoner, levemåte og lover. De som vokser opp i den amerikanske seksualkulturen, blir preget av dette også i voksenlivet. Et eksempel er skandalebildet fra et amerikansk fengsel i Irak i 2004 (se vedlegg 4.C, s. 125). Her framstilles seksuelle akter og nakenhet som et ydmykelsesmiddel, med tortur og umenneskeliggjøring. Det fortelles også om amerikanske soldater som var innblandet i over 1700 sexovergrep i 2005, og forklarer dette med at soldatene ikke har lært empati gjennom den amerikanske kulturen. *”En kultur som beskytter barn mot sex er like gjerne en kultur som beskytter barn mot empati.”* Norge har ikke enda kopiert den amerikanske voldskulturen, og nettsiden mener det er derfor vi heller ikke utfører slike handlinger i krig. Men nettsiden mener det er tegn til bekymring når norske soldater stasjonert i Afghanistan uttaler i Dagbladet at krig er bedre enn sex. Den negative holdningen hos amerikanerne vises blant annet gjennom ord og uttrykk i språket, som ubevisst vil forme vår oppfatning av seksualiteten. Eksempler på dette er det vanligste bannordet i USA, ”fuck you”,

eller det norske uttrykket om at noe ”suger”. Dette er negative betydninger av et ord som beskriver en seksuell handling.

”Når du vil en annen vondt, når du forbanner en person, sier du 'samleie deg' eller 'pul deg', som naturligvis impliserer at seksuelle handlinger er det mest foraktelige og nedverdiggende du kan gjøre mot et annet menneske. Tenk da hvor forståelig det blir å ikke pule barn. Men tenk også hvor forståelig det blir for barn at puling er nedverdiggende.”

At barn er innblandet i våpenulykker, er ikke like farlig for samfunnet og lager ikke like store reaksjoner i pressen, som når barn er innblandet i sex med voksne. ”*Amerikansk tankegang er slik: sex er farlig og skader, mens et våpen gjør at du vokser og blir til et menneske, en samfunnsborger.*” USA sin president Obama har uttalt at de som voldtar barn kan få dødsstraff, men da barn ble drept av amerikanske bomber i Afghanistan fikk ikke flygerne dødsstraff. ”*Trygghet for barn er trygghet fra sex, ikke fra vold.*” Barna vokser i tillegg opp med en evig strøm av mord og voldelige hendelser på tv, voldelige tegneserier og helter i skytespill. Men sex og nakenhet blir bannlyst for barn. Nettsiden mener at troen på at problemer løses med vold, samt psykiske problemer og mangel på empati, kan frambringe skolemassakre, og poengterer at skolemassakrens hjemland er USA.

Det uttrykkes at koblingen mellom sex og vold gjør at barn ikke kan ha et seksuelt forhold med voksne, da samfunnet ser det som ubalanse i maktforhold (se tema 4.3.A.5, s. 62). ”*Et voldsfiksert samfunn, et samfunn som forherliger og estetiserer volden, vil også være et samfunn som bare har forakt tilovers for svakhet og berøring, og som ikke vil eller kan anerkjenne jevnbyrdighet.*” Nettsiden mener at siden de voksne sitter med makten og samfunnet bedriver fysiske overgrep mot barn (se tema 4.3.B.5, s. 71), blir kontrasten til seksuell kontakt for vanskelig å inkorporere i forholdet. ”*Når man ga en voksen rett til å slå, kunne man ikke samtidig gi han eller henne rett til å ha sex.*” Nettsiden mener at dette etter hvert ble satt på hodet, da å slå et barn var i den gode hensikt, mens seksuelle forhold ble sett som utøvelse av vold. ”*Det er mer enn ironisk at samfunnet reagerer mer når et barn blir kjærtegnet av en voksen enn når det blir slått av en voksen.*” Nettsiden uttrykker at ubalansen i makt mellom voksne og barn bare er et problem når det passer makthaverne, altså bare innenfor seksualiteten. På de andre områdene er maktubalansen en del av samfunnets struktur, normal og er godtatt. Samfunnet mener de har makt til å definere hva vold er og ikke er, der fysiske overgrep som er aksepterte for eksempel er omskjæring og barnevernets behandling av barn. Men nettsiden bemerker at ikke alle deler av den anglo-amerikanske seksualkulturen

er sex-negativ, da sex har såpass mye appell at den blir nyttig. ”Den fordømmer seksualiteten som skadelig og velsigner den som lønnsom.”

4.3.A.3 Samfunnet skaper seksuelle egoister. Nettsiden mener avvikende handlinger er grunnet mangelen på forståelsen av at seksualiteten er et sosialt fenomen. ”Forklaringen på asosiale seksuelle handlinger er ikke et spørsmål om gal legning men om manglende legning, (...)” Gjennom samfunnets objektivisering av seksualiteten, blir den seksuelle egoisten skapt. ”Hos den seksuelle egoisten deles ikke seksualiteten med andre, fordi man selv ikke har noen seksualitet å dele. Det er objektet som er seksuelt, som både er kilden til seksualiteten og har skylden for seksualiteten.” Det er den seksuelle egoisten som begår overgrep, fordi han føler at objektet må undertrykkes og fornektet, eller overvinnes og beherskes. Seksuelle egoister og pedofile blir distansert fra hverandre i nettsiden, selv om det anerkjennes at pedofile som ikke enda har akseptert sin seksualitet kan være en seksuell egoist. Det blir fortalt mange eksempler på hvordan samfunnet skaper disse egoistene. Landene som er mest sentimentale og moralske i forhold til barn, mener nettsiden har det dårligste barnesynet, og gir minst seksualkunnskap. Tankeløs seksuell oppførsel og overgrep blir sett som årsak grunnet manglende seksualkunnskap, der linken mellom det fysiske og emosjonelle ikke blir lært. Dette leder videre til flere registrerte seksualforbrytere. Her er USA i fokus. At barn ikke får hjelp til å tilfredsstille sine seksuelle behov, mener nettsiden leder dem til å måtte dekke egne behov. Dette får uheldige konsekvenser i form av at seksualiteten blir egoistisk.

”Smokken gis som ”trøst eller erstatning for mammas bryst”. Tommelsuging kan ta over for smokken, og er en tidlig indikasjon på at man tvinges til å dekke egne behov. Man får et overdrevet syn på egen betydning og kan komme til å foretrekke den kontrollen man har med selvstimulering. Begge disse forhold gjør at man senere får vansker med å lære å dekke andres behov og fungere seksuelt sammen med andre.”

Her blir smokken sett som et seksuelt hjelpemiddel for barnet, noe som får barnet til å utvikle en ensom og narsissistisk seksualitet. Grunnet mangel på seksualkunnskap, mener nettsiden at mange tyr til pornografi, men uheldige konsekvenser ”Pornografi gjør deg til en tilskuer. Du kan miste empatien for de som avbildes. Effekten virker også tilbake på én selv. Man blir en tilskuer til sin egen seksualitet.” Dynamikken til pornografi er å stadig ha behov for grovere materiale og å aldri få nok. ”Store konsumenter av pornografi er alltid ofre, ofre for ensomhet og samfunnets seksualmoral. Men dette er noe som er svært vanskelig for de fleste å forstå.” Deling av pornografi på internett, vil da dreie seg om å få en relasjon til andre menn, og ikke

relasjon mellom menn og barn, slik pedofile føler. Nettsiden mener samfunnets frykt for pedofile dreier seg om frykten for den seksuelle egoisten de selv har skapt, samt frykten de har for seg selv og for barn. *”De pedofile er fryktet og marginalisert i samfunnet på grunn av hva mange oppfatter som 'seksualitetens egentlige vesen’.”*

4.3.A.4 Det er samfunnet som er sykt. Skylden for at pedofili blir sett som sykt blir plassert hos samfunnet. *”Er det de pedofile som er mangelfullt utviklete, eller er det samfunnet som har en mangelfull utviklet evne til å akseptere seksuelle handlinger og legninger som avviker fra det vedtatt normale?”* Pedofili.info mener at mennesker som er mot pedofile verdier, har en patologisk lidelse, og forsøker å utforme en diagnosebeskrivelse av pedofobi bestående av 12 påstander om pedofobi og fem psykologiske profiler. Her illustreres mange grunner til at noen utvikler pedofobi, slik som dårlig erfaring i barndommen og påvirkning fra samfunnet. Nettsiden mener kort oppsummert at pedofobe bortsorterer fakta som ikke passer inn for å alltid ha rett, bedriver sensur, er misbrukets sanne ansikt, de projiserer egne problemer over på hatobjekter og setter sex og skade i sammenheng.

De fem psykologiske profilene består av 1) den profesjonelle pedofoben, som gjennom sin jobb er tilknyttet holdninger og normer. *”Den profesjonelle pedofobe kan bevisst anvende pedofobiens diskurs til å fremme egen karriere eller for økonomisk vinning.”* 2) Den hykleriske pedofobe har selv pedofile følelser og bruker pedofobi som en psykologisk forsvarsmekanisme fordi personen ofte ikke erkjenner sine følelser. *”Slike mennesker vil fornekte for andre det de selv føler, og kritisere hos andre den de selv er.”* Dette kan ende i nevrose og psykotisk tilstand. 3) Den avmektige pedofobe føler frykt og sårbarhet i møte med pedofile, og usikkerhet og angst når de møter tilfeller av seksualitet hos barn. *”Den avmektige pedofobe kan bli psykotisk når vedkommende i egen overbevisning om farer får panikk og handler hysterisk og irrasjonelt.”* 4) Den hevngjerrige pedofobe er den personen som ønsker å hevne seg etter å selv eller noen nære har blitt misbrukt, eller innbiller seg å ha blitt misbrukt. Dette blir patologisk for vedkommende fordi det mørklegger tilværelsen og kan gi livslange somatiske og psykiske plager. Personen vil ikke selv erkjenne å ha et problem. *”Motviljen mot en bestemt overgriper har blitt gjort om til en generell motvilje mot pedofili og barns seksuelle uttrykk. Hatet har blitt universalisert.”* 5) Den dysfunksjonelle pedofobe innehar en form for anti-seksuell holdning eller er aseksuell. Dette gjør at personen ikke kan anerkjenne andres seksuelle behov, se på pedofili med avsky og lite forståelse, og ser på barns seksualitet som unormal. Dette er en narsissistisk måte å være pedofob på, som dreier seg om et *”forkvaklet syn på egen kropp og seksualitet.”*

4.3.A.5 Samfunnet ser all seksuell kontakt med barn som skadelig misbruk. Selv om nettsiden understreker at samfunnet nå anerkjenner at barn er seksuelle, vil de likevel tolke barnas seksuelle handlinger med andre som misbruk. *”Barn er seksuelle, men barns seksuelle handlinger er misbruk.”* Nettsiden hevder at samfunnets definisjoner på seksuelt misbruk av barn bekrefter at samfunnet mener misbruk er altomfattende, som igjen viser en uvilje mot barns seksualitet. *”Pedofobi vil alltid anta at sex og skade er forbundet.”* Nettsiden mener også at seksuelle opplevelser hos barn alltid blir sett som skadelig øyeblikkelig eller senere i livet, og om de ikke oppleves som traumatisk skylder samfunnet på uheldige forestillinger eller kognitiv forvrengning som likevel gjør opplevelsen traumatisk. Det at media og forfattere velger ut de mest ekstreme historiene for å eksemplifisere pedofili, samt å lete etter skade hos barnet, mener nettsiden kan resultere i en selvbekreftende sirkel, og er skyld i sammenhengen mellom sex og skade. Synet på seksualitet blir ført videre til barna. *”Seksuell læring blir et spørsmål om å verge seg mot det negative istedenfor å skape et korrekt bilde av det positive.”* Ved å fokusere kun på frykten for misbruk, slik det gjøres i seksualundervisningen på skolen, skapes det en negativ holdning til menneskelig seksualitet generelt, som fremmer anti-seksualitet i samfunnet.

At staten ser misbruk over alt gjør at barns seksualitet blir formet bort fra sunnhet og mot en selvoppfyllende profeti, som i Bjugn-saken. *”I dag er intet ord mer misbrukt enn ordet misbruk. Å kalle all seksuell kontakt med barn for misbruk inngår i et maktens språkspill. I et slikt språkspill skal alle alternative tolkninger til pedofobi utryddes.”* Barn vil reagere med aggressivitet og frykt på egen seksualitet med en slik forvirring i samfunnet. Samfunnet skaper misbruk ved å få barn til å tolke seksuelle opplevelser som misbruk. Nettsiden mener at samfunnet forteller barnet at de skal forstå sine seksuelle opplevelser som negative, og at barna senere kan føle seg misbrukt. *”Seksuelt misbruk skal være resultatet av hva som skjedde, ikke være resultatet av holdningene i samfunnet og moraliseringen omkring ung seksualitet. Vi må kunne tillate at barn har seksuelle opplevelser uten at det karakteriseres som misbruk.”*

Nettsidens hovedforfatter har oversatt boken ”Kjærlighetsfolket” fra norsk til engelsk, og siterer og analyserer denne boken på nettsiden. Boken handler om oppveksten til ei jente, som har et seksuelt forhold til morens kjæreste. Det gis uttrykk for at tolkningen av handlingen i boken dreier seg rundt samfunnets fremmedgjøring av jenta, grunnet mangel på evne til å dekke jentas grunnleggende behov. *”Hva skjer med mennesker som ikke får dekket sine grunnleggende behov for nærhet og berøring? De blir voldelige. Enkeltindivider og hele samfunn blir voldelige.”* Nettsiden illustrerer med denne tolkningen, at det er

hemmelighetsholdelsen og de andres reaksjon på dette seksuelle forholdet som skader jenta, og ikke forholdet i seg selv. Nettsiden mener at jenta slutter å tenke positivt om det seksuelle forholdet først når hun møter samfunnets oppfattelse. En annen illustrasjon av dette er nettsidens tolkning av Munchs maleri "Pubertet":

"Eller er meningen med bildet å vise at vi, med vår nye erkjennelse i denne alderen, blir bevisst vår kulturs oppfatning av nakenhet og seksualitet, som noe som er forbundet med synd og skam, og at vi nå mister den selvsagte meningen med seksualiteten som vi hadde som barn, nemlig som et uttrykk for samhørighet og livsglede, gleden av være til og være skapt for andre?"

Nettsiden beskriver at samfunnet opp gjennom historien har foregått mange forsøk å bryte sammenhengen mellom voksne og barns seksualitet. Dette blir gått gjennom i detalj hvordan samfunnet har materialisert og styrt seksualiteten for personlig vinning, gjennom postmoderne og feministiske teorier. Disse teoriene mener at det oppstår misbruk når det oppstår et institusjonalisert eller økonomisk avhengighetsforhold til den eldre part, eller den eldre part har en posisjon av mer erfaring og kunnskaps-autoritet. Slik ser samfunnet på den voksne part som misbruker av den yngre part. Nettsiden hevder at maktforskjellen kan være kulturelt skapt gjennom det patriarkalske samfunnssystemet. I tillegg blir seksualiteten koblet med makt fra den radikale feminismen på 70-tallet til nå. *"Feminister var (og er) med på å binde sammen seksualitet og makt, også i tilfellet med barn."* Nettsiden mener pedofobien i samfunnet ser misbruk som en betinget del av seksualiteten. *"Foreldre føler fiendtlighet overfor voksne som vil ha sex med deres barn fordi de er lært opp til å sette likhetstegn mellom sex og kontroll (hele misbruksbegrepet roterer rundt en slik tankegang)."* Det blir påpekt at selv om samfunnet mener sex og kjærlighet henger sammen, er dette kun for like mennesker, grunnet maktkamp. *"Sex er mer å regne som en maktkamp mellom likestilte individer. Barn er sårbare og svake. Sex med barn er derfor ikke kjærlighet men vold og misbruk."*

4.3.A.6 Forskning er ikke vitenskapelig når det gjelder seksualitet. Pedofili.info mener samfunnet oppnår kontroll gjennom forskning. *"Vi er fremmedgjort til objektet for kunnskapen, fordi kunnskapstilegnelse objektiviserer det vi studerer."* Nettsiden skriver at vitenskapen i dag har stor autoritet og respekt, og er grunnlaget for det moderne samfunnet. Den vitenskapelige metoden står bak våre likhetsidealer og menneskerettigheter, og beskrives som etterprøvable, uavhengig, selvkritisk, søkende og mangler absolutte sannheter. Disse

prinsippene finner ikke nettsiden i forskningen på seksualiteten. Mye forskning på seksualitet blir her kalt pseudovitenskap, fordi de utgir påstander som ikke kan falsifiseres, driver selektiv bevisførsel og er motstandere av vitenskapelig testing. ”Påstanden 'barn tar skade av sex med voksne' er ikke falsifiserbar.” Nettsiden mener vi må ”bekjempe irrasjonaliteten i vitenskapen”, fordi slik vitenskap har ødelagt mye for mennesker bak i historien. Eksempler på dette er frenologi, rasehygiene og at planetene gikk rundt jorda. Dette mener nettsiden var en måte for de som hadde makten i samfunnet, å sette seg selv på toppen av hierarkiet og nedvurdere andre. ”Når mennesker med makt har en interesse av å opprettholde et verdensbilde, vil sannheten — i alle fall på kort sikt — alltid tape.” Dette blir sammenlignet med verdiene under 2. verdenskrig, og det uttrykkes at samfunnet fortsatt drar nytte av å definere avvik innenfor seksualiteten i dag.

Utvalg av historien som nettsiden mener har formet vitenskapen rundt seksualitet i dag, blir nøye gjennomgått. Nettsiden skriver at hypotesene om hva seksualitet er og hvem som kan dele den, virker som a priori sannhet, og har lite tyngde bak seg. Derfor påstås det at sexologi ikke kan være så vitenskapelig. ”Hypotesen om seksuelle avvik var en hypotese som ikke kunne motsies eller falsifiseres. Dette brøt med et viktig prinsipp i all vitenskap. Allerede i 1891 ble dette påpekt av en engelskmann i tilfellet med homoseksualitet.” Det påpekes at forskere er liberale i bruken av verdiladede ord som utnytting og overgrep, hos barn som ikke har symptomer på skade. Seksuelle misbruk blir brukt i litteraturen for å beskrive alle seksuelle handlinger mellom voksne og barn, og sammen med ordene overgriper og offer er dette verdiladede ord som nettsiden mener ikke hører hjemme i vitenskapen. Nettsiden mener at Rind-studiens introduksjon av det verdi-nøytrale begrepet adult-child sex vil gjøre tilnærmingen mer vitenskapelig. ”Det er synd at moralske, religiøse og kulturelle vurderinger skal ha innflytelse på noe så alvorlig som seksuelt misbruk.” Det settes likhetstegn mellom vitenskap og religion i form av at begge dreier seg om sannheten, men de sees som forskjellige i den forstand at deres sannheter legitimeres forskjellig. Vitenskapelige hypoteser er sanne til de blir motbevist, mens religionens sannheter er sanne fordi de er ”sannheten”. Nettsiden hevder at når religionen settes sammen med pedofobien, blir seksuell omgang med barn ondskap. ”Seksuelle handlinger med barn er derfor en manifestasjon av ren ondskap. Dette er ille, men ingenting blir verre enn når vitenskapen gjør entré og skal forsøke å rasjonalisere denne troen.” Altså mener nettsiden at vitenskapen ikke er så vitenskapelig når det kommer til seksualitet. ”Sexologi er kanskje mer enn noe annet fagfelt et spørsmål om ideologi og tro.”

Forskning blir framstilt som kun å være interessert i barns seksualitet når det dreier seg om misbruk. Nettsiden mener det på midten av 70-tallet ble slutt på upåvirket forskning fordi forskere måtte begynne å anmelde forhold, de fikk problemer med offentlig sponing av forskningen og kunne bli beskyldt for å selv være pedofil. I tillegg er profesjonene som mener de har kunnskap om seksualitet, ikke ute i offentligheten med sitt syn på barns seksualitet. Det blir brukt mye plass på nettsiden for å fortelle om Rind-studien, som ble utgitt i 1998. Nettsiden forteller at denne studien viser at skader ved seksuelle overgrep på barn ikke er spesielt sterke eller utbredte. Det ble heller pekt på dårlige familieforhold som forklaring på observert mistilpasning og som ble forvekslet med skader fra misbruk. Denne rapporten ble svært omstridt, og nettsiden tror det er fordi den utfordret samfunnets pedofobi. At artikkelen ble fordømt av den amerikanske kongressen, sammenligner nettsiden med den hellige inkvisisjonen i Roma, som i 1616 avviste jordens bevegelse rundt solen.

4.3.B Samfunnets undertrykkelse av seksualitet og barn

4.3.B.1 Samfunnet har konstruert barndommen og fremmedgjør barn.

Pedofili.info mener at oppfattelsen av barn som seksuelle individer og hvilke rettigheter de har til seksuell omgang og seksualkunnskap har variert gjennom tidene, og er derfor en sosial konstruksjon. *”Selve forstillingen om barndommen som en avgrenset del av livet har ikke alltid eksistert, i alle fall ikke i den form vi kjenner i dag.”* Før fikk barn arbeide sammen med de voksne, og være til hjelp. Dette illustrerer med et bilde av barnarbeidere i Pennsylvania i 1911 (se vedlegg 4.D, s. 125). *”Når man ser slike bilder, forstår man i hvilken grad barnesynet i samfunnet er kulturelt betinget.”* Et annet eksempel tar nettsiden fra Ariès sin bok "Barndommens historie", der Ariès blant annet hevder at barn før i tiden ble regnet som voksne i miniatyr. Pedofili.info skriver videre (uten å redegjøre for hva som er fra Ariès sin bok og hva som er egne tanker) at det var først når ulike filantropiske interesser og kirken tok interesse i barn som gruppe for å lære dem opp til å bli lydige samfunnsborgere og kristne, at begrepet barn oppsto. De ble så isolert fra resten av samfunnet for å motta skolegang. *”Barneoppdragelse ble et offentlig anliggende.”* Det nevnes også at samfunnet romantiserer barn, istedenfor å se de realistisk slik pedofile gjør.

Nettsiden påpeker at samfunnet bedriver aldersdiskriminering. *”I dag er vi ikke mer opptatt av å dele opp verden etter kjønn. Men vi er i høyeste grad opptatt av å dele opp verden etter alder.”* Barn blir en avgrenset og entydig gruppe grunnet alders-definisjonen, og blir ofte sett som nesten-voksen og uferdige. *”Barn bedømmes ut ifra hva de ikke kan, ikke vet og ikke er. Barn er inkompetente.”* Nettsiden skriver at samfunnet isolerer barn og lager en egen barneverden, som gjør det vanskelig for barna å få tilgang til de voksnes verden. Dette

blir sett som en tragedie, fordi barn ikke føler at den voksne verden trenger dem. Aldersgrupperingene i samfunnet gjør at gruppene blir fysisk og mentalt atskilte fra hverandre, og dette blir kalt generasjonsgapet. Jo mindre generasjonene har med hverandre å gjøre, jo mer isoleres barn. Da må samfunnet beskytte barn enda mer, som igjen betyr at barn isoleres, mister medbestemmelse, blir maktesløse og infantiliserede. *”Allerede i barnehagen entrer man den gruppen man skal være sammen med resten av livet: ens jevnaldrende.”* Dette gjør at det blir lite til felles med mennesker utenfor egen aldersgruppe, en aldersidentitet utvikles dårlig grunnet lite erfaring med mennesker med andre aldre, og det blir da vanskelig å se eget livsløp og egen plassering i større sammenheng. Barn som gruppe blir da uten individualitet og ensartede, fordi alderen går foran alt. Den bestemmer blant annet status, rettigheter, plass, evner og stilling

Pedofili.info mener at barn blir satt bort og parkert i barnehager og skoler, og lurert på om det kan være fordi samfunnet ikke vet hva de skal gjøre med barna. Nettsiden mener at demoniseringen av pedofile og frykten for fremmede øker fordi foreldre ikke omgås sine barn på dagtid og ikke kjenner til de andre voksne i barnas liv. *”Et samfunn som profesjonaliserer personlige relasjoner er et kaldt samfunn.”* Nettsiden beskriver en demokratiseringsprosess, som skal kjempe mot aldersdiskrimineringen. *”Å skille mennesker på alder er like urimelig som å skille dem etter kjønn, rase eller klasse. I en tid med større utjevning, er aldersdiskriminering (på engelsk kalt ageism) kanskje den siste skansen.”* Men dette får motstand fra voksne som ønsker å la samfunnets inndeling forbli som den er, grunnet egen vinning. *”Kampen mot aldersdiskriminering skjer ikke uten motstand. Mange voksne vil gjerne beholde privilegiene de har overfor barn, ikke minst eneretten til å ha sex-appell.”*

En videre forklaring til fremmedgjøring blir presentert som frykt for barn. Nettsiden mener pedofobi kan bygge på fiendtlighet eller redsel for det fremmede, også kalt xenofobi. Barn kan true de voksnes autoritet. Voksnes angst når det kommer til barn, fremstilles som de voksnes egen skyld. Voksne liker å skille seg fra barn ved å se sine egne egenskaper som uavhengig, tilstand av fri vilje og selvrealisering. Når de voksne etter hvert erfarer hvor mye arbeid som gjøres for at barn skal oppføre seg og tenke som voksne vil at barn skal gjøre, oppstår en konflikt som setter uavhengigheten og friheten i perspektiv. Eksempel på dette mener nettsiden vi kan se i bruken av barn i skrekkfilmer. *”Et tilbakevendende motiv i skrekkfilm er overnaturlige eller paranormale barn (eller dukker). Skrekkfilmen utnytter bevisst det faktum at agerende, aktive barn vekker angst.”* Eksempler på filmer med slikt innhold er illustrert med bilder (se vedlegg 4.E, s. 125). *”Slike filmer bruker bevisst kulturelle, religiøse og seksuelle tabuer til å mane frem frykt.”* Pedofili.info skriver at en liten kropp i

form av et barn eller dverg i populærkulturen, ofte representerer djevelen. *”Barnet gjort om til djevel er en allusjon til det bråmodne barnet, også i seksuell forstand, en allusjon som mer enn noe annet vekker frykt hos voksne.”*

4.3.B.2 Samfunnets makt og kontrollbehov hindrer barn i å bestemme over eget liv. Pedofili.info mener samfunnet har et enormt kontrollbehov, særlig når det kommer til barn. *”Kontroll er nøkkelordet. Hvis det finnes ett ord som kan betegne vår tid, så må det være kontroll. (...) Kontroll skaper behov for mer kontroll.”* Nettsiden mener samfunnet har skapt synet på barn som uskyldige, sårbare, og lite selvstendige for å kunne oppnå makt over barnet i forkledning av beskyttelse. Kontrollbehovet gjør at barn kan bli overbeskyttet. Samfunnet blir framstilt som kortsiktige i sin sikkerhetsstrategi, der barn i det lange løp vil gagne på å få mer frihet. *”Hvis vi utvikler trygghet gjennom mestring, og kompetanse gjennom prøving og feiling, så faller det store sikkerhetsbehovet vekk. Prisen vi betaler for mestring er forekomsten av skader. Hvorfor kan vi ikke akseptere dette?”* Samfunnet kontrollerer hva barn skal lære, omgivelsene for læringen og hvordan det skal læres.

Nettsiden mener barn bør få kontroll over egen læringsprosess. *”Psykiske problemer er nøye knyttet til i hvilken grad man føler at man har kontroll over egen situasjon.”* Barn og unge har atferdsproblemer og er sinte, og det hevdes at dette er en protest mot noe. Men barn er ikke så flinke til å uttrykke eller forstå hva som er galt, og bærer på dette sinnet. *”Når så mye skjer på de voksnes premisser, samtidig som de unge skal forbli i sin barneverden, er det klart at reaksjonene kommer.”* Voksne tror derimot at barn har det så godt i dag (se tema 4.3.B.5, s. 71), og søker alternative forklaringer som en type ansvarsfraskrivelse. Barn som da har problemer er stemplet som syke, noe nettsiden mener ADHD er et eksempel på. Nettsiden påstår at samfunnets tar vekk den frie viljen, noe som er en stor umenneskeliggjøring. Nettsiden skriver at barn ofte ikke blir sett som ordentlige mennesker som kan ta egne valg. *”Barn har ikke rett til å få gjøre valg og ta ansvar for sin seksualitet.”* Når noen havner i gruppen ”barn”, tildeles de automatisk underlegne, negative egenskaper som gjør at voksne føler de har rett til å bestemme over dem, og særlig deres seksualitet. Det moderne barnesynet viser at voksne mener de kan sette premissene for den beskyttelsen de mener barnet behøver. *”I dag er det upopulært å si at voksne skal utøve makt overfor barn. Istedenfor brukes et alibi: barn har et så stort behov for å skjermes og beskyttes.”*

Barn får ikke lov til å si hva de selv mener og opplever, og dikteres av samfunnet i *”den rette tro.”* *”Barn kan ikke så lett skille mellom ulike virkeligheter, der den pedofobe virkeligheten bare er én blant mange.”* Nettsiden mener samfunnet skaper *”en liten eksklusiv elite som mener de vet hva som er best for barn.”* Behovet for makt og kontroll over barn gjør

at foreldre kan føle seg truet av andre voksne som ønsker å ha et forhold til deres barn, selv om det ikke er seksuelt. Dette mener nettsiden kan være fordi det truer deres autoritet og kontroll over barnet, mistenksomhet for at noen andre skal verdsette barna de selv ikke verdsetter, eller redsel for at noen skal ta ifra dem de barna de bruker for egne behov, som behov for samvær, selvbekreftelse, og å leve gjennom sine barn. ”*De tror at pedofile liker barn for å få kontroll med dem, men da projiserer de bare sine egne holdninger over på oss.*”

4.3.B.3 Samfunnet bruker seksualiteten som maktmiddel for å oppnå kontroll.

Samfunnet blir framstilt som maktsyk og kontrollerende. ”*Det etablerte samfunnet har alltid hatt en interesse av å kontrollere menneskers seksualitet.*” Dette har samfunnet gjort mot kvinner, homoseksuelle, barn og pedofile. Samfunnet setter seksualiteten inn i former som gagnar dem selv. ”*Mange vet at om de kontrollerer seksualiteten, kontrollerer de også mennesket.*” Videre beskrives Foucault sin bok ”Seksualitetens historie”, som forklaringen på hvordan seksualiteten har utviklet seg og kommer til syne i samfunnet, gjennom seksualitetsanordningen. Nettsiden mener dette er et bevis på at seksualitet er et kulturelt begrep, og viser på hvilken måte samfunnet kan nyttiggjøre seg seksualiteten. Nettsiden skriver at Foucault mener seksualiteten arter seg som noen store vitens- og maktstrategier i vår tid. Gjennom programmer som skal forme atferd og pålagte lover mot uønsket seksuell atferd, kommer samfunnets forsøk på å forme seksualiteten og seksualiteten som statlig anliggende til uttrykk. Nettsiden mener samfunnet formes av seksualiteten, og at den er gjennomgripende politisk. Seksualiteten er blitt gjort målrettet, regulert og funksjonell av statlig livsforvaltning.

Når det gjelder loven om samtykke til sex, hentyder nettsiden at loven ikke ble laget for å beskytte barn, men for å hindre at jenter hadde sex utenfor ekteskapet. Dette viser nettsiden ved å gå gjennom utviklingen i lovverket for å se hvordan samfunnet så på barn opp gjennom tiden. Et eksempel er at loven om incest før var straffbart for begge parter. Pedofili.info mener seksuell lavalder-grensen er satt helt tilfeldig, og poengterer at det finnes ulike aldersgrenser i ulike land. Det reageres videre på at samfunnet betrakter barn som strafferettslig tilregnelige fra de er 15 år, altså at de kan forstå konsekvensene av sine handlinger og ta ansvar når det gjelder kriminalitet men ikke sex. Nettsiden forteller at 60- og 70-tallets seksuelle revolusjon forandret på samfunnets syn på seksualiteten, også hos barn. Barn fikk vokse opp uten fordommer og med nærhet og kunnskap som skulle fremme et bedre sexliv senere i livet. Nettsiden mener at en konservativ bølge på 80-tallet forsøkte å stanse demokratiet på det seksuelle området. De forsøkte uten hell å reversere rettighetene til homoseksuelle og kvinner, gjennom å gi kvinner skylden for familiens oppløsning og barns

problemer, og homoseksuelle fikk skylden for AIDS. Det uttrykkes derimot at det lyktes samfunnet å skape usikkerhet og frykt rundt barns seksualitet.

4.3.B.4 Samfunnet undertrykker barns seksualitet. Nettsiden mener samfunnet er redd barns seksualitet og nekter å vedkjenne seg at den eksisterer. Samfunnet reagerer på barns rå og utemmede seksualitet med ubehag og avsky. Slik blir barns seksualitet isolert og bagatellisert av samfunnet. Mye av grunnen til hvorfor samfunnet er imot pedofile, mener nettsiden er grunnet dette synet på barn. *”Man kriminaliserer ideen om at barn kan fremstilles og oppfattes som seksuelle individer. Dermed kriminaliserer man også pedofili.”* Det settes spørsmålsteget ved samfunnets skille mellom sex og de andre grunnleggende behovene, og det uttrykkes at aldersgrense på sex er like merkelig som aldersgrense for tilfredsstillelse av tørst eller sult. *”Det er ikke uten grunn at pedofili blir identifisert med misbruk, for misbruk er selve uttrykket for at et barn ikke kan gjøre valg og bare kan tvinges inn i seksuelle handlinger. Dette er måten samfunnet synliggjør barns manglende rettigheter.”* Det illustreres gjennom en gjennomgang av utvalgt historie, at samfunnet har jobbet hardt for å undertrykke barns seksualitet. Det fortelles at kampen mot onani ble begrunnet i bibelen, og senere også av helsemessige årsaker. Frykten for onani mener nettsiden var uviljen mot og redselen for seksualitet hos barn, og ble direkte koblet til urenheter og misbruk. *”Når barn onanerte, misbrakte de seg selv.”* (se vedlegg 4.F, s. 126).

Nettsiden mener det moderne misbruksbegrepet var særlig aktuell ved fremveksten av borgerskapets i Europa. Her var det særlig fokus på at seksualiteten skulle styres inn i godtatte former, og infantiliseringen, bekymringen, disiplineringen og overvåkingen av barn startet for fullt. *”Borgerskapets barn skulle få en seksualitet som var rettet inn mot borgerskapets ekteskap. Alle andre uttrykk for den ble fordreid, undertrykket, fornektet eller sykelliggjort.”* Helsedirektøren i USA fikk i 1994 sparken, fordi han uttalte offentlig at masturbering burde læres bort til barn, fordi det er en del av menneskelig seksualitet. *”Barna må beskyttes, uten at makten noen gang trenger å gjøre rede for de seksuelle premissene som ligger til grunn for at de må beskyttes.”* Nettsiden skriver at pedofobien i samfunnet ikke er opptatt av å beskytte barn, men å straffeforfølge og sensurere seksualiteten hos- og med barn. En historie fra Dagbladet forteller om en 14 år gammel jente som la ut nakenbilder av seg selv, og kunne siktes for distribusjon av barnepornografi.

Pornografien blir sett som å angripe tabuene i samfunnet, og i framtiden håper derfor nettsiden at lovene heller vil dreie seg rundt hva som er akseptable erotiske bilder av barn. *”Jeg er optimist på vegne av barnepornografi. Den vil alltid finnes.”* Videre mener nettsiden at samfunnet ser på barneprositusjon som et stort problem grunnet utnyttelse og ydmykelse,

men dette er igjen fordi samfunnet ser seksualitet som nedverdiggende. Barneprostitusjon blir framstilt et resultat av samfunnets seksualmoral, og at det skapes av barns følelse av å bli undertrykt seksuelt ”Vi står igjen med det rare faktum at for 13-åringer kan prostitusjon være den eneste måten å være seksuell med en voksen på.”

4.3.B.5 Samfunnet er de virkelige overgriperne på barn. Samfunnet blir beskrevet som innehavere av en illusjon om at de har skapt den gode barndom for sine barn. ”Det voksne samfunnet av i dag liker å tro at barn har det så bra.” Nettsiden refererer til en rapport fra NOVA (2002), som måler barn og unges velferd og levekår. Den forteller at det til tross for materiell fremgang er aspekter ved barndommen på det sosiale og psykologiske plan som er grunn til bekymring. Nettsiden hevder at barndommen er i oppløsning, og skriver mye om barn som lider av plager og diagnoser. Artikler fra kjente aviser brukes til å støtte opp dette. ”Totalinntrykket er forferdelig. Sett i en helhet markerer dette slutten på barndommen — barndommen som en sorgløs og uskyldig tid.”

I tillegg til informasjon om hva plagene hos barn innebærer, forteller nettsiden også sitt syn på hva disse plagene egentlig komme av. Pedofili.info skriver at det er samfunnet som har skylden for at barn har det vondt, men at samfunnet heller legger skylden på pedofile (se tema 4.4.5, s. 80). Nettsiden skriver at samfunnet nekter barn tilgang til voksenverden, noe som skaper stress, ensomhet og mangelsykdommer hos barn. I tillegg mener nettsiden at barn utsettes for skolepress, fysisk avstraffelse, skilsmisser og drap. Andre måter samfunnet er overgripere er gjennom barnepornografiloven, som resulterte i at barn ble mer alvorlig utnyttet av en mer voldelig pornoindustri. Også i overgrepssaker bruker samfunnet metoder som nettsiden mener er like ille eller mer skadende enn selve overgrepet på barnet. I Bjugn-saken mener nettsiden blant annet at barna ble utsatt for overgrep når sykehuset bedriver underlivsundersøkelser og fotografering av barna, samt under ledende og påkjennende avhør. Nettsiden påpeker også hvordan USA og Norge straffeforfølger unge under 18 år, og lurere på om dette er måten samfunnet beskytter barn. ”Barn er ofre, men bare så lenge det passer samfunnet å betrakte dem så.”

Det er særlig innenfor samfunnets undertrykkelse av barns seksualitet, at nettsiden mener barn blir skadet. At barn ikke får dekt seksuelle behov blir sett som grunn til at barn må lete etter seksuelle surrogater i form av for eksempel nasking hos jenter og spillegalskap, pyromani og risikosport for gutter. For eksempel menes kleptomani å gi følelsen av kontroll over noe forbudt, på samme måte som seksualiteten er forbudt for de unge. ”Det antisosiale ved disse handlingene - og deres mangel på impuls kontroll - kan ledes tilbake til en uutviklet, antisosial og hemmet seksualitet.” Nettsiden mener også at samfunnet er så beskyttende og

fokusert på renhet og hygiene, at barnas verden blir steril. Dette gjør at barn ikke blir i stand til å takle sykdom grunnet lite utviklet immunforsvaret, for eksempel allergier. Dette synspunktet blir sammenlignet videre med seksualiteten. Aftenposten siteres med følgende: *”En robust normal bakterieflora i tarmen beskytter mot allergi.”* Kommentaren fra nettsiden er som følger: *”Hygiénehypotesen eller hygiéneteorien sier at hvis immunforsvaret skal fungere godt må den aktiveres (stimuleres) av smittestoffer og bakterier fra vi er født.”*

ADHD får stor plass i nettsiden, der diagnosen blir sett som en konstruksjon gjort av samfunnet for å betegne barn som ikke passer inn i de rammene samfunnet har laget for dem. Nettsiden mener det ikke er rart barn får atferdsproblemer, når deres ekstra behov for kontakt ikke blir tilfredsstilt. Spiseforstyrrelser blir også beskrevet som et direkte resultat av samfunnets undertrykkelse av barns seksualitet. *”Spiseforstyrrelser hos jenter har kompliserte årsaker. Ofte er grunnen mangelen på et sexliv, snarere enn at sex blir påtvunget dem.”* Lommelegen.no blir referert med budskapet om at anorektikere sulter seg i et forsøk på å undertrykke menneskelige behov, og nettsiden uttrykker da at sex er et viktig menneskelig behov. *”Det er godt samsvar mellom grunnene for anorektisk adferd og grunnene for seksualangst og frykt for intimitet.”* Nettsiden mener videre at det er mangler i samfunnet som skaper selvmordsproblematikken blant unge, og selvskading og narkomani kobles også til problemer med seksualiteten. *”Man merker seg at noen typer selvskading har et seksuelt tema. Det er rimelig å anta at jenter som driver med selvskading ikke har et fungerende seksualliv.”*

4.3.B.6 Samfunnet gjennomfører ikke god seksualopplæring for barn. Voksne oppfatter gjerne barns seksualitet som en isolert vekstprosess, og grunnet objektiviseringen av seksualiteten blir det sterkt ubehagelig for voksne å skulle snakke med barn om seksualitet. *”Seksualitet er et ikke-tema mellom barn og voksne.”* Nettsiden mener temaet kan bli så ugjennomtrengelig at noen voksne blant annet kan være redd for å seksualisere barn. *”Eller man minnes Den store samtalen med mamma eller pappa, samtalen som var så stor at man aldri mer hørte om temaet.”* Foreldre prøver å skjule sine samleier, og skulle en datter høre moren stønning mener nettsiden at hun kan misforstå det som nedverdiggelse og smerte, og passe på så hennes egne barn ikke opplever det samme. *”Det finnes to grupper i samfunnet som ikke har sex, og det er dine foreldre og det er dine barn. Ideen om aseksualitet i familien farger hele vår forestilling om hva som er normalt.”* Mange foreldre synes den seksuelle samtalen med barn er så ubehagelig at det offentlige må ta over ved å innføre dette i skolen.

”De fleste vil minnes med skrekk den seksualkunnskapen man fikk på skolen, hvordan en brydd lærer sto foran klassen og skulle si noe om "det fineste i hele livet", som var så fint at vedkommende helst ville bli ferdig med temaet så fort som mulig.”

I en katalog omhandlende informasjon om seksualitet, utgitt av Statens helsetilsyn, mener nettsiden det lurer en formaning om hvordan seksualiteten skal være, altså fremme avholdenhet. Det hevdes at flere kilder som skal spre seksualkunnskap, har noe nedlatende over seg, og sammenligner dette med å skrive en bruksanvisning om å spise med bestikk, puste eller sykle. Nettsiden understreker at seksualiteten læres i praksis med noen som har erfaring, og ikke slik det er i dag, der unge lærer om sex fra pornografi og jevngamle.

4.4 Hovedtema 4. Samfunnets diskriminering og forfølgelse av pedofile

4.4.1 Samfunnet hater, sykeliggjør og misforstår pedofile. Nettsiden skriver at samfunnet hater pedofile. ”*Pedofobien i et samfunn motiveres ofte av en tro på at pedofili vil forsvinne bare den hates lenge og godt nok.*” De sammenligner dette med hatet i form av rasismen, som før var rettet mot andre grupper. ”*Det er ikke viktig hvem hatobjektet er, bare det er noen forskjellig fra oss selv.*” Dette hatet blir eksemplifisert ved å blant annet referere til en e-post fra en anonym leser av nettsiden, og noen diskusjonsinnlegg fra andre nettsider. Utdrag fra E-post og diskusjonsinnlegg er som følger:

”Det å støtte seksuelle overgrep viser hvor perværske og syke dere menesker er. Dere burde være låst inne isolert fra omverdenen.”

”Hade jag haft chansen att skjuta alla Sveriges pedofiler, utan någon som helst risk att åka dit för det, hade jag gjort det. Jag lovar.”

Nettsiden skriver at alle pedofile blir konfrontert med holdningene samfunnet har til dem, og at det er de pedofobe som hater. ”*Pedofobi er en hat-ideologi. Pedofobi henter sin eksistensberettigelse fra hatet. Pedofobe kan være svært aggressive og hatefulle mennesker.*” Grunnet samfunnets syn på at det bare finnes en riktig seksualitet, blir pedofili sykeliggjort. Pedofili.info går nøye til verks for å illustrere hvorfor samfunnet har utviklet seg slik det har i dag omhandlende sin motstand mot pedofile. Eksempel på dette er menns behov for å kontrollere kvinners seksualitet, så de vet at barna er deres eget avkom og beholde ære, samt kristendommens arvesynd. Gjennom vitenskapen ble seksualitet sett gjennom syn på hygiene og sykdom, heller enn synd. Her kom også sosialhygiene inn, der blant annet seksualhygiene

ble en måte å betrakte befolkningen. Den borgerlige moralen ble det gode, sunne, og riktige livet. Nettsiden mener at det relative begrepet normalitet, ble knyttet til friskhet og definert av flertallet. Dette gjorde at målet med seksualitet ble forplantning, og det som avviker fra dette ble sett som sykt.

Nettsiden gir inntrykk av å ikke forstå hva en seksuell legning har å gjøre i en diagnosemanual, og mener samfunnet ser på pedofile som de ser på seksualforbrytere (se tema 4.1.D.3, s. 53). ”*De er fremmede, psykisk syke eller tilbakestående, ikke snille onkel Hans.*” Pedofili.info mener at samfunnet prøver å komme med ulike forklaringer på hva som kan være galt med pedofile. De mener at de som ikke er enige i det samfunnet sier, er psykisk syk eller har kognitive forvrengninger. Nettsiden forteller videre at pedofile ikke kjenner seg igjen i samfunnets beskrivelser på pedofili. ”*Jeg er ikke noe barn i en manns kropp. Jeg er voksen. Ingen som har truffet meg sier at jeg virker barnslig eller utviklingshemmet.*” Pedofile føler i følge nettsiden at de blir misforstått og galt framstilt, hovedsakelig fordi samfunnet ikke vet hva pedofili er. ”*Da jeg først forsto at mine følelser er hva man kaller pedofili, forsto jeg også at det fantes en forskjell mellom hvordan mange tror pedofile er og hvordan de i virkeligheten er.*” Synet samfunnet har på pedofile blir sett som bygget på myter, forvirrende utsagn og irrasjonalitet. ”*Dette må det bli slutt på. Mytene og fordommene omkring pedofili hører ikke hjemme i et moderne og opplyst samfunn.*” Nettsiden mener det er vanskelig å gjøre noe med misforståelsene, grunnet tabuet rundt pedofili i samfunnet. ”*Få fakta finnes tilgjengelig og få er villige til å snakke.*” Pedofili skal helst ikke eksistere i samfunnet, og usynligjøres. ”*Ta vekk forestillingen om at pedofili finnes, gjør seksualiteten usynlig og problemet vil bare forsvinne.*”

4.4.2 Samfunnets moralske panikk. Etter oppstyret rundt barnepornografi på 70-tallet, mener nettsiden det i den vestlige verden har oppstått en moralsk panikk rundt pedofile.

”I USA trådte den første føderale loven mot all barnepornografi i kraft 1 januar 1978. Det var starten på et hysteri og en rad nye lover som skulle spre seg til Europa og for alltid forandre hvordan de pedofile ble oppfattet.”

Nettsiden forteller videre om et nytt oppstyr rundt noen få pornografiske bilder av barn på internett på 90-tallet, som utviklet seg videre til ”*en systematisk måte å kartlegge, forfølge og fengsle mennesker.*” Dette hysteriet mener nettsiden har formet hvordan samfunnet ser på pedofile. Samfunnet har misforstått hva pedofile mener er bra barneporno, da nettsiden mener at 97,5% av barneporno i verden viser kun nakne barn i ”*mer eller mindre utfordrende*

stillinger.” Nettsiden forteller at barneporno aldri har vært et stort marked, det kun er rundt 10 internettsider som viser barneporno, bare noen få barn i året blir brukt til pornofilmer, og bare rundt 1% av denne pornoen viser vold. En annen kilde til den moralske panikken mener nettsiden kommer fra de første tilfellene av satanisk rituellet misbruk i USA på 1980-tallet. Boken ”Michelle remembers” ble en utløsende faktor, der kvinnen i boken plutselig begynner å huske seksuelle overgrep fra barndommen, som fant sted i Satans kirke. Boken kobler vold, seksuelle handlinger og religiøsitet sammen, der ritualer, mord, sex og tortur foregår. Selv om boken ble sett som lite sannsynlig, skriver nettsiden at mange tok innholdet svært alvorlig. ”Boken var en del av en bølge med 'overlevelseslitteratur' etter incest som kom ut akkurat i denne tiden. Satanisk rituellet misbruk ble drevet frem av flere sosiale faktorer, slik som massehysteri, ryktespredning og moralsk panikk.”

Nettsiden mener frykten for rituellet misbruk fortsatt eksisterende i samfunnet i dag. ”Satanisk rituellet misbruk kom til å få en stor innvirkning på hvordan samfunnet oppfattet sex mellom barn og voksne, selv om man etter hvert droppet ordet 'satanisk' og nøyde seg med 'rituellet misbruk' for å gjøre begrepet mer troverdig.” Hysteriet rundt dette utartet seg til det nettsiden kaller barnehagesaker, som betegnes som et kulturelt fenomen verden over. Bjugn-saken i Norge fra 1992 er et eksempel på dette, der det blant annet ble innblandet ritualer, drap av dyr, spesielle uniformer og sex. Dette hevder nettsiden viser at pedofobi er hysterisk og irrasjonelt, og at de med de verste påstandene virker å være mentalt syke. Grunnen til at disse barnehagesakene ble mindre vanlige etter hvert, mener nettsiden er grunnet politiets opparbeidede evne til å gjenkjenne dem. Nettsiden mener at et fenomen fra USA dukker opp som et fenomen i andre land, og at Norge er sterkt påvirket av den angloamerikanske kulturen. Nettsiden mener straffene for overgrep på barn er alt for strenge, og er preget av hysteriet. Et eksempel på dette er da en kvinne og tre menn ble bøtelagt i New York, fordi de satte seg ned på en benk ved en lekeplass uten å ha barn med seg. Et annet eksempel er en mor som filmet barna i badekaret, og blir arrestert for dette.

4.4.3 Samfunnet diskriminerer og forfølger pedofile, og støter de ut av samfunnet. Nettsiden skriver at de pedofobe trakasserer, marginaliserer, forfølger, er aggressive, støter ut mennesker, har nulltoleranse, hater og hetser. Pedofile føler seg utenfor samfunnet og lite forstått. ”Pedofile kan være alle (...), men med den forskjell at våre følelser er fordreid, fortiet, undertrykket, usynliggjort, demonisert, fordømt og forfulgt.” Nettsiden hevder at samfunnet har en tendens til å sette folk i klasser, der gruppetenkningen ødelegger for å se mennesker som enkeltindivider. Dette gjelder særlig barnesexregistre, seksuell legning og seksuell lavalder. ”Hvis dine følelser blir stemplet som pedofili, vil du kunne bli

utsatt for diskriminering og forfølgelse, gitt samfunnets holdning til 'de pedofile' i vår tid.”

Nettsiden mener at den voksne heteroseksualiteten står bak hele det etablerte samfunnet, med lover, makt, posisjoner, besittelser, tradisjoner og institusjoner, og de prøver å forme seksualiteten slik det passer dem gjennom represalier og trusler. Pedofile frykter derfor å bli avslørt. Den praktiske konsekvensen av å tolke seksuelle hendelser som overgrep, er at samfunnet fritt kan rettsforfølge og kriminalisere slike hendelser. Institusjonalisert pedofili blir brukt som en betegnelse på en måte å gjemme pedofobien bak vedtekter og lover. Her kan ikke det endelige ansvaret for lovene spores tilbake til noen spesifikke personer.

I tillegg til å beskrive hvordan samfunnet har undertrykt barn, kvinner og homofile som gruppe, trekker også nettsiden inn jødeforfølgelsen for å sammenligne egen undertrykkelse (se vedlegg 4.G, s. 126). Nettsiden mener samfunnets tidligere irrasjonelle utstøtingen av mennesker er vanskelig for folk å begripe i dag, men det skjer nå med pedofile. *”Men om vi tenker på hvordan 'de pedofile' oppfattes og behandles i dag, vil irrasjonaliteten bli mer forståelig. Som med jødene, er vi brennmerket som en utvekst på samfunnet.”* Men det understrekes at det ikke er mulig å få pedofili til å forsvinne, da legninger som inngår i vår felles menneskelige seksualitet, slik som pedofili, gjenskapes i hver generasjon. *”Forfølgelsen av pedofile viser bare samfunnets tendens til å forfølge seg selv og til en grunnleggende manglende evne til å leve i harmoni med seg selv.”* Når samfunnet føler seg truet, skaper de et regime som skal kvitte seg med denne trusselen, og nettsiden resonnerer som følger:

”Som med jødene, representerer 'de pedofile' en konstant og vedvarende trussel. Det finnes en form for logikk i all forfølgelse. Visse særtrekk blir gjort til en trussel, trusselen blir gjort til en forbrytelse, forbrytelsene leder til nye lover, lovene leder til flere lovbrudd, lovbrudd leder til hardere reaksjoner, reaksjonene leder til nye sanksjoner, sanksjonene leder til flere restriksjoner, restriksjoner leder til forvaring, forvaring leder til ghettoer, ghettoer leder til konsentrasjonsleirer, konsentrasjonsleirer leder til vold, vold leder til drap. Hvert steg leder til neste steg i en logisk rekkefølge. Hvert steg kan begrunnes rasjonelt utifra foregående steg som nødvendig, men helheten henger ikke sammen”.

Nettsiden mener at USA sin særegne form for utøvende makt er en av grunnene til at antall seksualforbrytere øker. Gjennom å sette opp feller i form av falske sexreiser eller falske barnepornografisider, provoserer maktpersoner i samfunnet frem forbrytelser og arresterer de som biter på. Personer trenger ikke å ha gjort annet enn å trykke på gale linker. Nettsiden forteller at måten å straffe syndere på i USA, er å henge de ut i offentligheten. Megans lov

som pålegger alle amerikanske delstater å offentliggjøre bilde og navn på alle dømte sexforbrytere, er et eksempel på dette. Nettsiden frykter at Norge også vil ta etter denne loven, og sammenligner loven med et bilde av en mann som er satt i gapestokk (se vedlegg 4.H, s. 126). Ingen vil assosieres med pedofile. ”*Pedofobi gjør at personer, firmaer, institusjoner og lokalsamfunn som ellers er likegyldige til registrene blir redde for å ha med de oppførte å gjøre. De er redde for å bli beskyldt for å 'støtte overgrep mot barn.*” Den som anmeldes for overgrep mot barn vil få konsekvenser lenge før en rettslig dom. ”*Alle skal være med og ha den rette pedofobe innstillingen. Hvis ikke, kan du få ett års fengsel for taushet.*” Nettsiden mener at pedofobi forutsetter at det ikke skal være mulig å ha tillit til pedofile. Overvåkingen og registreringen av overgripere på barn legitimeres fordi denne gruppen blir ansett som farlig, tikkende bomber, og en vedvarende, kollektiv trussel. Dette mener nettsiden er ironisk, grunnet tilbakefallsprosenten på lovbrudd av denne sort, som er av de aller laveste.

Registrene har ikke effekt på ønsket mål, da nettsiden mener de ikke hindrer drap og setter fokuset på farlige fremmede istedenfor de som kjenner barna og utgjør den største trusselen for overgrep. Registrenes egentlige mål blir framstilt som å spre frykt i befolkningen. ”*Registrenes egentlige effekt er å spre frykt for dem som står oppført der og støte dem ut av samfunnet. På den måten er registrene å regne som en ny dom for en allerede sonet dom.*” Nettsiden mener seksualforbryter-registrene hinder personene fra å oppnå en normal tilværelse, finne bolig og få jobb. De som er oppført i registrene kan også nektes adgang til flere arenaer i samfunnet, som bibliotek og kjøpesenter. Også bydeler og byer kan de nektes adgang til (se vedlegg 4.I, s. 127), samt hoteller, internettforbindelse, conti i banker og utenlandsreiser. Registrene setter individene som er oppført der, i fare for plaging og diskriminering, da de virker som angrepslister. Ette eksemplifiserer med et utdrag fra en artikkel i Dagbladet i år 2000, som skriver at folk oppført på registeret får bank, blir frosset ut av lokalsamfunnet, blir hengt ut på nettet og får sparken. Politiet bryr seg ikke med slike angrep på pedofile. Pedofili.info skriver at lover som tillater uthenging av forbrytere ikke løser problemer.

”Offentliggjøring av navn og bilde på dømte er ment å skape et skille mellom Dem og Oss. Dette tjener flere hensikter. Det øker usolidariteten i samfunnet, det fokuserer misnøye vekk fra politiske og sosiale problemer og over på enkeltindivider, og det gir grunnbunn til konflikter som kan utnyttes ved splitt og hersk.”

Slike registre er også en ny dom, for noe samfunnet frykter denne gruppen personer skal begå i framtiden. ”En gruppe mennesker som allerede er utstøtt fra samfunnet blir mål for enda mer forakt og umenneskeliggjøring.” Maria, en kvinnelig pedofil, forteller gjennom nettsiden om utestenging fra flere arenaer hun følte hun hørte til i samfunnet, etter at hennes identitet som pedofil ble avslørt. Blant annet var dette organisasjoner for homofile og turnsenter.

Nettsiden mener at hvis slik vilkårlig og overdreven straff hadde blitt brukt i annen sammenheng, ville dette vært sett som terror. Pedofili.info skriver at kampen om den seksuelle sannheten er beinhard og pågår hele tiden. ”I vår tid er misbruk sannheten, og enhver som ikke godtar denne sannheten risikerer straff.” Alt som kan komme innom kategorien pedofili mener nettsiden at samfunnet ser som verre eller sidestilt med drap. ”For en uvitende og fryktsom befolkning blir alle som står oppført i registeret behandlet likedan. Dette er 'de pedofile', de som voldtar spedbarn og begår handlinger 'like ille som drap'.” Forskjellen på straff i to kjente, norske rettsaker blir sammenlignet. Christoffer-saken gikk ut på at en stefar slo i hjel en 8 år gammel gutt, og fikk lavere straff enn Lommemannen, som ble dømt for å blant annet ha lurt gutter til å beføle seg og å utføre oralsex. Nettsiden mener at samfunnet ikke ser stefaren som syk, og vil derfor ikke se han som en videre trussel for barn. ”Lommemannen derimot begikk en forbrytelse som støter han ut av samfunnet.”

4.4.4 Media er farget av samfunnets syn, og brukes for å henge ut pedofile.

Nettsiden mener at samfunnets seksualmoral og virkelighetsoppfatning gjenspeiles i media. ”Journalister er like mye farget av den alminnelige seksualmoralen i samfunnet som noen annen.” Derfor er det ikke sikkert at den fulle sannheten representeres i media. Nettsiden beskriver videre media som ofte å inneha en dobbeltrolle, der de både ønsker å selge for å tjene penger, og samtidig styrke demokratiet ved å være en uavhengig informasjonskilde til folket. Innholdet i media blir bestemt av hva som selger, og media vet at verdier i pedofobien selger. Media blir kalt ”profesjonelle innholds-produsenter”, og vinkler og skaper saker slik leserne ønsker. ”Vi vil lese om sex i forbindelse med vold og misbruk fordi det finnes en etterspørsel etter å lese om akkurat det.” Med dette må media bære ansvaret for at samfunnets pedofobi skal formidles og uttrykkes. ”Media kan være kritiske, men bare så lenge de ikke kritiserer sine egne kommersielle forutsetninger.” Media blir anklaget for å ikke vise et upartisk bilde av barns seksualitet. Dette illustreres blant annet gjennom at bilder av nakne barn var vanlig å bruke i media på 70- og 80-tallet, men blir nå sett som overgrep. Nettsiden setter spørsmålsteget ved når et bilde av et barn blir seksuelt og hvem som gjør bilder av barn seksuelle, og mener det er media og pedofobien som seksualiserer barn.

Nettsiden skriver at de mener media tror de bekjemper misbruk ved å sette søkelyset på det i media. *”Ved å løfte frem misbruk i media, skal vi få mindre misbruk i samfunnet, omtrent som om media og samfunnet var skilt fra hverandre — og ikke er speilbilder av hverandre.”* Nettsiden hevder at grunnet kriminalstatistikken jevne nivå de siste 25 årene, at fokuset i media umulig kan hjelpe i seg selv. De spekulerer heller i om medias opptatthet av seksualitet og vold kan øke forekomsten i samfunnet. Media har behov for misbruket, og derfor både utnytter og fordømmer media misbruket. *”Bildet av misbruket, av 'de pedofile' og av 'de uskyldige barna' skapes av media, for media. Media søker alltid misbruket, vil alltid fortelle oss om det ned til minste detalj, fordi det dekker et behov.”* Nettsiden eksemplifiserer dette ved å gå gjennom dekningen av Lommemann-saken, der media gikk i detalj fra guttenes forklaring. Nettsiden mener at det er media som virkelig begår overgrep på barn, da de utleverer barna på denne måten.

Nettsiden mener også at media gjør lovene strengere for pedofile, ved å skildre dramatiske barneskjebner som gir stor følelsesmessig appell. *”Medias relasjon til misbruk går ut på å tegne et ansikt for oss, lage et bilde av den andre, den fremmede, den som ikke er meg, den vi ikke kan leve sammen med, den som har skylden og kan forfølges.”* Disse nyhetssakene mener nettsiden ofte er unntakshendelser. *”Men selv om de er unntak, behandles de som regelen og kan rettferdiggjøre generelle lover. I affekt er det lett å ty til enkle grep.”* Det påpekes at formatet på tabloiden tenderer mot å forenkle og krympe verden, der løsningene virker kortsiktige og enkle. Politikere vil føle seg presset av media til å gjøre noe med saken raskt. Pedofile blir presentert som hatobjekt i media, noe som illustreres gjennom bildet i vedlegg 4.J (s. 127). Nettsiden kjenner ikke igjen pedofili i dette bildet. *”Bildet er en projeksjon av seksuell skam, angst og aggresjon over på et hatobjekt, her materialisert i en middelaldrende fet mannsperson. Mannen på bildet må opplagt være en pedofob, hvordan ellers forklare denne bisarre fotoseansen.”*

Nettsiden skriver særlig om et tv program fra USA, To catch a predator, som også ble vist i Norge. Dette programmet brukte skjult kamera for å lokke menn til å oppsøke mindreårige. Nettsiden begrunner den minimale kritikken til programmet med at media gir folk det de vil ha. *”Nå fikk norske tittere se helt nye bilder av 'de pedofile', som kanskje forsterket stereotyper, eller skapte helt nye (...).”* Dette blir illustrert med et bilde fra tv serien, som viser hvor brutale de er med pedofile (se vedlegg 4.K, s. 127). Nettsiden mener Norge har løst mangelen på et seksualforbryter-register ved å henge ut mennesker i media. *”I Norge ser vi en ny trend. Først blir en sak slått stort opp i media, så blir den mistenkte fratatt jobben. Dette skjer lenge før det er etablert noen fellende dom.”* Det spås at det bare er et

tidsspørsmål før Norge også systematisk henger ute pedofile gjennom publisering av bilder i media. Pedofili.info mener media har blitt:

” (...) den lovgivende, utøvende og dømmende makt i én og samme skikkelse. De moraliserer med oss, belærer oss om hva som er seksuelt riktig, setter opp absolutte lover som de selv definerer og forvalter, så håndhever de disse lovene med feller, falskhet og bedrageri, for til slutt å dømme oss med gapestokk og fornedrelse”.

4.4.5 Samfunnet bruker pedofili til egen fordel. Nettsiden hevder at samfunnet bruker pedofile. ”*Pedofili hentes fram hver gang særinteressene ser seg tjent med det.*” I den politiske verden brukes pedofili som middel for gjennomslagskraft. ”*Helga Pedersen kjenner godt til den politiske verdien av 'de pedofile'. Hun bruker pedofili til å legitimere ønskene fra makteliten. En slik politisk teft har også andre.*” Et annet eksempel er debatten om datalagringsdirektivet, der nestleder i AP mente Norge kunne bli frihavn for pedofile og kriminelle om vi ikke godtok generell overvåkning. Slik blir befolkningen i samfunnet lurt. Et annet eksempel er samfunnets forsøk på å skylde på pedofile for overgrepene og volden som eksisterer i samfunnet. Samfunnet har også brukt pedofile som syndebukker for utnyttelse av barn, barneprostitusjon og pornografi, selv om dette ikke har noe med seksualitet og legning å gjøre. Kampen mot pedofile har blitt en måte å tjene penger på.

”Hensynet til barna ville i årene som kom bli en effektiv måte å åpne den offentlige pengesekken. Anti-pedofili kan dermed også sees på som et foretaksfenomén. (...) De skulle etter hvert utgjøre hva vi i dag kaller misbruksindustrien, et økende antall mennesker hvis inntekt og karriere helt eller delvis avhenger av en jevn strøm med misbrukere og misbrukt.”

Pedofili.info mener det særlig er når samfunnet har behov for syndebukker, at kritikk mot pedofile oppstår. Dette kan være når samfunnet går gjennom en overgangstid med konflikter og sosiale endringer, det oppstår en krise, eller når samfunnet har problemer som de ikke har noe forklaring på. Nettsiden mener det oppstår irrasjonelle utsagn om pedofile når folk føler seg utrygge. Dette eksemplifiseres med blant annet at barnehagesaker som Bjugn-saken og naturkatastrofer skaper flere beskyldninger rettet mot pedofile.

”I 2005 da orkanen Katrina rammet USA, ble det framsatt påstander om drap og voldtekter av barn i New Orleans, påstander som senere viste seg å være oppspinn.”

”Barnehagesakene ble mindre vanlige når politiet lærte å gjenkjenne dem, men pedofobien som ligger til grunn for dem dukker opp hver gang voksne har problemer.”

Nettsiden tolker Bjugn-saken som at tabuet rundt overgrep brytes, men ikke rundt barns seksualitet. *”Bjugn-saken viser hvilken kamp mot virkeligheten samfunnet er villig til å føre for å opprettholde forestillingen om barns uskyld og de pedofiles skyld.”* Det viser også at oppfattelsen av hvordan barn burde være og hvordan de i virkeligheten er, blir for stort. Nettsiden mener Bjugn-saken er et bevis på samfunnets kamp mot virkeligheten, og at ingen pedofile egentlig var involvert. *”Bjugn-saken i seg selv har ingenting med pedofili å gjøre. Det var ingen pedofile involvert i Bjugn.”*

4.5 Hovedtema 5. Pedofiles kamp for rettigheter og anerkjennelse i samfunnet

4.5.1 Før i tiden var pedofili akseptert. Det kommer klart frem at nettsiden mener motviljen og fordommene samfunnet har mot pedofile er sosialt konstruert. Det blir gitt eksempler fra bak i historien, der pedofili var både akseptert og lovlig, og noen former for pedofili var vanlig. Særlig dras antikkens Hellas fram som et eksempel, der vennskap og erotiske forhold mellom menn og yngre gutter utenfor familien (pederasti) var sosialt akseptert. *”Når vi studerer antikkens Hellas og ser hvor utbredt pederasti var, forstår vi at de hadde en annen seksualitetsforståelse enn den vi har i dag.”*

Forhold mellom unge jenter og menn ble videre i historien sett som normalt grunnet det patriarkalske samfunnets seksualordning, før barndommen kom som begrep på 1800-tallet med følgende seksuell lavalder. *”En mann kunne ha et seksuelt forhold til en jente så lenge han betalte for seg, dvs. giftet seg med henne eller på annen måte kompenserte faren.”* Slike forhold ble videre stigmatiserte når feminismen på 1900-tallet kom med prinsippet om likhet mellom partnere, som igjen skapte forestillingen om misbruk. Nettsiden skriver også at demokratiet var bedre før, ved å vise til at interesseorganisasjoner for pedofile tidligere hadde stor frihet. Dette blir skrevet om pedofile arbeidsgrupper i Europa og USA:

”Den gang var slike grupper ment å være fullt offentlige, samtidig som medlemskap i en slik gruppe ikke betød oppmerksomhet fra barnevern og hatgrupper, mistanke om lovbrudd, frykt for nettverk, politirazzia og uthengning i media. Slike grupper kunne — inntil videre — drive sin virksomhet i en demokratisk tradisjon, der forsamlingsrett og ytringsfrihet gjaldt like mye for oss som for andre.”

Det uttrykkes også at barnepornografi tidligere ikke ble forfulgt, men fritt kunne kjøpes i norske porno-forretninger frem til slutten av 80-tallet. *”Barnepornografi har aldri vært akseptert, men den ble heller ikke forfulgt.”*

4.5.2 Pedofiles frigjøringskamp mot det diskriminerende samfunnet. Nettsiden beskriver behovet for å sikre pedofiles rettigheter, respekt og likeverd i samfunnet.

”Likeverd er et spørsmål om å kunne bli betraktet som et menneske på linje med andre, og ikke tilhøre en bestemt gruppe tildelt de samme negative egenskapene. Og det er respekt, retten til å være fri og åpen om hvem man er, uten at dette møtes med frykt, hat eller sanksjoner.”

Slik pedofil aktivisme skal i tillegg til å påvirke lover og regler, også jobbe for at holdningene i samfunnet endres. Dette mener nettsiden skal gjøres gjennom utforming av akseptable retningslinjer for seksuell atferd og saklig opplysning og informasjon om seksualitet. Nettsiden mener at holdninger og lover i samfunnet kan endres gjennom lovlydighet og etterrettelighet, utadrettet politisk arbeid der poenget er åpenhet, og støtte og bevisstgjøring blant pedofile. *”Vi bekjemper maktovergrep ved å bekjempe pedofobien i samfunnet.”* Flere vestlige organisasjoner for pedofile blir beskrevet, men det største fokuset er på den norske organisasjonen Norsk arbeidsgruppe for pedofili (NAFP) som var aktiv på 1970- og 80-tallet. NAFP blir beskrevet som en organisasjon som ble drevet av pedofile menn, som jobbet for bekjempelse av lovregulert diskriminering som forbyr pedofil seksuell praksis. Nettsiden mener artikler i NAFP sin Bulletin viser at argumentene og kontroversen rundt pedofili som vi har nå, har eksistert lenge.

70-tallet blir beskrevet som preget av en mer åpen dialog i samfunnet omhandlende seksualitet. *”Åpenheten, det politiske engasjementet, troen på at det gikk an å skape en bedre verden og en annen forståelse for seksualitet, en forståelse som også inkluderte de unge, alt dette tilhører fortiden.”* Det var mulig på den tiden for politikere å ta opp lover om seksuell lavalder, homofile organisasjoner sto fram for å forsvare pedofiles sak, en etablert psykolog

hadde dialog med en sammenslutning av pedofile, og pedofile var villige til å tale sin sak gjennom å danne en gruppe. Eksempler på dette er at de som var med i NAFP hadde forankring i akademiske miljø, Dagbladet hadde artikler om debatten innenfor seksualitet, NAFP hadde konferanse som fikk stor oppmerksomhet i pressen og der sexologen Thore Langfeldt hadde foredrag om barn og seksualitet, og NAFP hadde kontakt med Justisdepartementet angående å senke den seksuelle lavalderen. Dette blir ikke sett som realiteten i nåtiden, fordi det nå foregår en fordømmelse av hele gruppen pedofile. Nettsiden skriver at pedofile og særlig NAFP på 80-tallet følte seg som syndebukker i pressen, og at *”tiden for dialog og sameksistens var forbi.”* NAFP mente det i 1983 ble umulig å gjøre noe med pedofili politisk sett, og nedla organisasjonen.

Nettsiden gjennomgår kort de homofiles kamp om rettigheter, og beskriver dem som flinke til å organisere seg. *”De homofile hadde en egeninteresse av å kjempe for sine rettigheter. I dag vet vi at de egentlig kjempet for oss alle, fordi de lærte oss å akseptere forskjellighet, minske intoleranse og gjøre samfunnet mer anstendig.”* Videre blir rettighetskampen for homofile og pedofile på 70-tallet beskrevet som lik, da mange pedofile også definerte seg som homofile og alle var seksuelle minoriteter. *”Det fantes et fellesskap basert på det faktum at vi alle kjempet mot samfunnets fordommer.”* Den felles kampen forsvant på 80-tallet både internasjonalt og i Norge, og nettsidens forklaring på dette er at International Lesbian and Gay Association ekskluderte de pedofile gruppene i 1994 fordi de mistet sin plass i FNs økonomiske og sosiale råd. Homofobe mener gutter som er blitt seksuelt misbruk kan lede til homofili, og derfor knyttes homofobi og pedofobi sammen. *”De som elsker gutter har måttet kjempe imot to fordommer: den mot pedofili og den mot homofili.”* De homofobe brukte pedofili for å agitere mot de homofile, og det homofile miljøet ble livredd for de pedofile. *”Homofili og pedofili kobles sammen i et forsøk på å bruke antipatien mot pedofili til å rettferdiggjøre antipatien mot homofili. Selv dette nettstedet har blitt brukt til å argumentere mot homofilt ekteskap.”* Pedofili.info mener det er feil av de homofile å vende pedofile ryggen, fordi dette undergraver budskapet om toleranse for alle seksuelle legninger.

Slutten på dialogen ble starten på frykten. *”Det er vår tragedie, de pedofiles tragedie såvel som de unges tragedie, men også hele samfunnets tragedie. Frykten vil være i blant oss til vi har fått nok av den.”* Nettsiden mener endringen til det åpne samfunnet kom i 80-årene, der Meg-samfunnet gjorde seksualiteten selvopptatt, narsissistisk, funksjonell og kald. Det ble også større fokus på pornografiproblematikk og misbruk i samfunnet. Pedofile sluttet så å engasjere seg i eget land, og usynliggjorde seg selv og sin legning, utvekslet barneporno i all

hemmelighet og reiste til andre land for å finne toleranse. ”Og mens pedofile tok turer til Thailand og Filippinene, forandret lovene seg omkring dem. De ble hardere og hardere.” Mange pedofile mente også på 70-tallet at politisk aktivisme kunne ødelegge for deres turer til utlandet, barneporno, eller hemmelige forhold til barn, og ville ikke tiltrekke seg uønsket oppmerksomhet. Blant pedofile oppsto det et stigende frykt for å bli avslørt. ”Å identifisere seg som pedofil er derfor en politisk handling. Det er bevisstgjøring. Det er å definere seg selv som tilhørende en gruppe som står utenfor samfunnet og dets seksualitet.” Nettsiden mener det nå er et lavt politisk engasjement, og lurer på hvor de 10 000 eksklusivt pedofile og de flere hundretusen som delvis er tiltrukket barn eller sympatiserer med pedofile, er. Det kommer ikke fram hvor disse tallene kommer fra. ”Pedofil Arbeidsgruppe var et produkt av sin tid, et resultat av en omveltning i samfunnet. Det var et opprør mot autoritetene. Det var et tegn på politisk engasjement og en tro på fremtiden som synes totalt å mangle i dag.” Nettsiden uttrykker at samfunnet gjør feil når de ikke gjør det lettere for pedofile å være seg selv, da pedofile som lever i skjul og ikke aksepterer seg selv er mye farligere for barn.

”Barnesexregistrene virker til å hindre selvforståelsen hos pedofile. Hvis det å stå frem som pedofil betyr at man støtes ut av samfunnet, vil ikke det ha som eneste konsekvens at ingen står frem? Men hvis alle pedofile lever i skjul og ikke aksepterer sine følelser, hvordan kan det på noen som helst måte gjøre barn tryggere?”

Pedofili.info kan fortelle at den 25. april hvert år er den internasjonale pedofilidagen, kalt Alice-dagen. Dagen er oppkalt etter eventyret Alice som var inspirasjonen til Alice i Eventyrland, og hva hun betydde for forfatteren. Det er også en ”tidløs påminnelse om kjærligheten mellom barn og voksne, og hva denne kjærligheten kan utrette.” Det er tre ting nettsiden mener pedofile ønsker å oppnå med å feire denne dagen. Barn skal kunne føle seg som en del av samfunnet og være frie, voksne skal ta seg tid til barn og vise omsorg og respekt, og det er også en dag for å markere solidaritet og være stolt over å være pedofil. ”Vi bruker dagen til å arbeide for større toleranse i samfunnet, til å markere at også vi er en del av samfunnet, at vår seksualitet ikke er en trussel mot noen men inngår i vår felles menneskelighet.”

4.5.3 Pedofile kjemper også for barns frigjøring og for et bedre samfunn.

Nettsiden inkluderer også kampen for barns rettigheter i sin egen kamp, fordi de mener barn ikke kan kjempe denne kampen selv. Det anerkjennes at pedofile grupper har egeninteresse i kampen for seksuelle rettigheter for barn, men mener voksne er nødt til å føre kampen for

barn. ”Barn kan ikke på samme måte organisere seg, uttrykke behov og fremsette krav. Derfor er de prisgitt voksenverdenens oppfatning av hvem de er og hvilke behov de har.” Nåtiden blir beskrevet som i endring, der de gamle verdiene ikke lenger gjelder. Dette gjelder særlig opphør av det gamle barnebegrepet og at svake grupper får mer rettigheter, noe som nettsiden mener gir håp til at barn i framtiden får sine rettigheter. ”Alt dette gir håp om at barn en dag fritt kan få uttrykke sin vilje og sin seksualitet i et trygt og kjærlig miljø.” Nettsiden skriver at det er mange som ikke ønsker å undertrykke barns seksualitet i samfunnet, og bruker et utdrag fra Radikal.net som hevder at 81% av kvinnene i en spørreundersøkelse mente barns seksualitet ikke burde undertrykkes. Noen av årsakene var at undertrykkelse er skadelig og seksualitet gir glede. Nettsiden hevder at det er få voksne i samfunnet som tørr å stå opp for barn på dette område. ”Kritiske røster er få - og de har problemer med å formulere et argument uten å bli beskyldt for å forsvare overgrep.” Barn er i opposisjon til samfunnet, noe nettsiden mener kan sees gjennom behovet barn har for å skape identitet, markering og eksistens gjennom graffiti. Også innenfor prostitusjon og barneporno, viser barn at de vil være seksuelle.

”I fremtiden er det barn selv som vil stå for produksjonen og distribusjonen av barnepornografi ved hjelp av mobile kameratelefoner. De vil gjøre dette som en protest mot formynderiet og voksenverdenens nedlatende holdning til dem. Jo flere som defineres som barn i vårt samfunn, jo sterkere vil denne protesten bli.”

Gjennom nakenbilder og sexting mener nettsiden at barn får uttrykt sin seksualitet, og vise samfunnets hykleri gjennom å både være sexforbryter og sexoffer på samme tid. Når barn ikke får lov til å være seksuelle, vil de prøve å bryte ut av tøylene. I tillegg mener nettsiden at pedofile kan lære samfunnet hvordan både vold og misbruk kan stoppes, gjennom den virkelighetsoppfatningen som blir presentert. ”Det er når samfunnet lærer at barn og seksualitet hører naturlig sammen at vi skal bli kvitt volden, utnyttelsene og overgrepene.” Dette synet kommer klarest fram i innlegget til en pedofil kvinne, som mener pedofiles misjon i samfunnet er å sette et godt eksempel for å lære å ikke hate andre mennesker.” *Michael Jackson var f.eks. en inkarnert engel. Han kom for å spre kjærlighet, spontanitet og glede. Men han ble misforstått av mennesker og hadde vanskelig for å tilpasse seg livet blant folk med en så begrenset mentalitet.*”

4.6 Oppsummering av resultat. Resultatene viser at Pedofili.info framstiller pedofile som snille, friske mennesker, som samfunnet har misforstått og ekskludert. Det legges vekt på at pedofile må bygge opp selvtillit. Nettsiden forteller at pedofile kan være samfunnsnyttige, og bidra til barns velferd. Det bygges opp et bilde av et maktsykt samfunn, som har et fordreid syn på hva seksualitet er, og som skaper- og er de virkelige overgriperne på barn. Samfunnsborgere som er imot pedofile lider av pedofobi og moralsk panikk, og samfunnet forfølger pedofile, og gjør pedofile til syndebukker for samfunnets egne problemer. Derfor mener nettsiden at problemet samfunnet har med pedofile, er skapt av samfunnet. Nettsiden oppfordrer pedofile til å organisere seg og jobbe for å forandre samfunnets holdninger for å kunne frigjøre både seg selv og barn fra samfunnets maktovergrep og diskriminering, og samtidig skape et bedre samfunn.

5. Diskusjon

5.1 Pedofilt syn på seksualitet, barn og pedofili. At barn blir sett som seksuelle vesen kan settes i sammenheng med Ward og Keenan (1999) sin implisitte teori "Barn som seksuelle vesener" og Lambert og O'Halloran (2008) kognitive forvrengning "Barnet som forfører". At barn er villige deltakere i seksuelle handlinger passer med det implisitte teorien "Skadens natur" (Ward & Keenan, 1999) og de Young (1988) og Durkin og Bryant (1999) sin nøytraliseringssteknikk kalt "Fornektelse av skade". Ved å framstille seksualiteten som formbar, mene barn har seksuelle behov som må dekkes av voksne og at pedofili er en legning, normaliserer Pedofili.info pedofili og pedofile handlinger. Denne argumentasjonen finnes også i annen forskning på pedofile og innenfor pedofile nettsider i vesten (van Dam, 2001; Holt et al., 2010; Nambla.org, udatert; Pedofil.se, udatert; Martijn.org, udatert). Nettsiden argumenterer videre for at alle kan være tiltrukket barn, og at pedofil seksualitet har vunnet. Dette er mindre synlig i litteraturen rundt pedofile, men er også med på å normalisere pedofili ved å gjøre pedofili til noe som er felles for alle.

Nettsiden påberoper seg retten til å fortelle samfunnet hva barn egentlig har behov for, gjennom en uttrykt oppfatning av å forstå barn bedre. Selv om det til en viss grad eksisterer romantisering av barn, slik det også er funnet hos Malesky og Ennis (2004), gjør nettsiden et poeng utav å mene pedofile har et mer realistisk syn på barn enn samfunnet. Det er først og fremst romantiseringen av det å være pedofil og forholdet mellom voksne og barn som står i fokus. Dette vises gjennom å beskrive en helt spesiell type kjærighet og empati som pedofile kan tilby barn, og hvordan barn og voksne utfyller hverandre på en spesiell og god måte. Ved å beskrive et seksuelt forhold mellom barn og voksne som et kjærighetsforhold, legitimeres overgrepshandlingen.

Det er viktig å merke seg at oppfatningen av et overgrep er forstått ulikt hos samfunnet og i Pedofili.info. I nettsiden framstilles overgrep som voldtekt ved bruk av makt, mens det seksuelle forholdet en pedofil ønsker med et barn blir framstilt som et kjærighetsforhold som gagnar begge parter. Holt et al. (2010) har funnet en klar marginalisering hos pedofile som bruker diskusjonsforum på nettet, der de tar avstand fra misbrukere og voldtektsmenn for å bli kvitt stigmatiseringen. Halvparten av voksne som forgriper seg på barn, er pedofile (Seto, 2008), og det er mindre sannsynlig at pedofile bedriver seksuell penetrering (Holmes & Holmes, 2002). Dette viser at samfunnet må lære å skille mellom opportunistiske voldtektsmenn og pedofile, da pedofile ofte ikke kjenner seg igjen i beskrivelser av voldelige handlinger mot barn. Samtidig må pedofile lære å oppfatte det de mener er et seksuelt

kjærlighetsforhold til barn, som overgrep med alvorlige konsekvenser for barnet. Pedofiles ønske om et kjærlighetsforhold med barn er godt dokumentert i forskningen (Goode, 2010; de Young, 1988; Durkin & Bryant, 1999; O'Halloran & Quayle, 2010; Holt et al., 2010). Ved å inneha det synet Pedofili.info beskriver om seksuelle forhold til barn, samt synet på seksualitet og barn generelt, kan dette føre til at den pedofile overgriperen unngår dårlig samvittighet og opprettholder et godt selvbilde (de Young, 1988; O'Halloran & Quayle, 2010; Durkin & Bryant, 1999). Denne oppfatningen av virkeligheten kan også gi overgriperen lov til å fortsette overgrepssatferden (Lambert & O'Halloran, 2008)

Et viktig aspekt ved det uttrykte gapet mellom pedofile og samfunnet, er nettsidens beskrivelse av at pedofile føler seg som alminnelige mennesker som ikke kjenner seg igjen i samfunnets framstilling av dem. Goode (2010) skriver også om disse følelsene blant pedofile. Å se pedofile som annerledes er en forenkling av synet på pedofile (Goode, 2010) fordi det ikke finnes noe enkel profil som er felles for pedofile (Salter, 1995). Dette vil heller kunne føre til misledning for foreldre som ønsker å beskytte sine barn (Holmes & Holmes, 2002; Elliot et al., 1995), og videre fremmedgjøring av pedofile. Et mer realistisk syn på pedofile bør være et klart mål for å kunne beskytte barn mer effektivt, samt å åpne for at pedofile føler de kan søke hjelp og terapi.

Resultatene viser at det eksisterer et ønske om at pedofile skal bli sett som gode mennesker, som vil ha en naturlig plass i samfunnet. For å sette pedofili i et bedre lys, har nettsiden satt Edward Munch, Michael Jackson og Lewis Carroll i sammenheng med pedofili. Dette kaller Durkin og Bryant (1999), O'Halloran og Quayle (2010) og Malesky og Ennis (2004) for BIRGing, og ble også funnet på andre nettsted for pedofile. Både Pedofili.info og Goode (2010) skriver at pedofile opplever mange vanskelige følelser og nettsiden uttrykker derfor behovet for å godta seg selv og opprettholde et positivt selvbilde. Det kan tenkes at det er flere i befolkningen som opplever seksuelle følelser rettet mot barn enn vi tror, særlig når vi hører resultatet til Becker-Blease et al. (2006) som fant at 18% av sitt utvalg fantaserte om seksuelle misbruk av barn. Å oppleve seksuelle følelser rettet mot barn blir i nettsiden beskrevet som forvirrende og vanskelig å leve med. Det virker som pedofile går igjennom en prosess før de oppfatter seg som pedofile, og at denne prosessen kan skje tidlig i ungdommen. Dette rapporterer også Malt et al. (2003) og Goode (2010).

På grunn av at mennesker søker etter å finne mening til sine følelser og erfaringer (Rosenmann & Safir, 2008), kan en nettside for pedofile være et trygt valg. Pedofile føler et behov for å beskytte selvbildet sitt grunnet samfunnets syn på dem, og dette kan igjen resultere i kognitive forvrengninger (Hall & Hall, 2007; Blackman, 2004; Kline, 2004;

Schimel et al., 2003; Lewis, 1990). Pedofili.info og pedofile i Goode (2010) beskriver pedofile som gode mennesker, og nettsiden presenterer en virkelighetsoppfatning som kan styrke selvbilde hos pedofile. Pedofile som ikke begår overgrep eller direkte og indirekte skader barn, skal ikke føle seg som kriminelle eller dårlige mennesker grunnet sine tanker. Problemet rundt opprettholdelse av et godt selvbilde oppstår når overgrep på barn blir sett som en god handling, og overgripere føler at de ikke har gjort noe galt. Dette synet presenteres i Pedofili.info. Pedofile som ønsker å ha et seksuelt forhold til barn og samtidig vil føle seg som gode mennesker, kan da ha behov for å tro på den virkeligheten som Pedofili.info presenterer. Ward et al. (2006) mener at den ønskede virkelighetsoppfatningen hos mennesker blir selvoppfyllende ved at de leter etter bekreftelser. Vi kan tenke oss at mennesker som ønsker et seksuelt forhold til barn, aktivt søker opp nettsider som Pedofili.info for å få de bekreftelsene de ønsker. Ward (2000) viser at pedofile bruker mer tid enn andre overgripere på å bygge opp kognitive forvrengninger. Dette hentyder at pedofile kan ha behov for den virkelighetsoppfatningen Pedofili.info presenterer, for å begå eller fortsette overgrepssatferd. Pedofili.info er også bevis på at en virkelighetsoppfatning som kan gagne pedofile, er godt bearbeidet.

Nettsiden uttrykker at mennesker som velger en pedofil identitet, velger å stå utenfor samfunnet og mener at prosessen mot en pedofil identitet gjerne kan oppnås gjennom fellesskap med andre pedofile. Wold (2011) skriver at outsiders kan forsvare seg ved å uttrykke at man har valgt å stå utenfor samfunnet fordi de er bedre på en eller annen måte. Pedofili.info kommuniserer gjennom hele nettsiden at den virkelighetsoppfatningen som presenterer der, er den rette. Grunnet vanskeligheten med å opprettholde et godt selvbilde grunnet samfunnets syn på pedofile (O'Halloran & Quayle, 2010), tyr mange pedofile til internett for å oppnå sosial støtte, tilhørighet og et positivt syn på seg selv (Goode, 2010; Holt et al., 2010). Pedofili.info uttrykker at nettsiden skal fungere som støtte. Etterspørselen etter nettsider for pedofile er stor (Goode, 2010; Durkin et al., 2006), og dette kan blant annet være fordi avvisning og ekskludering av samfunnet er vondt (Goode, 2010), og mangel på- og behovet for sosial støtte fører til at pedofile søker dette hos likesinnede på internett (Goode, 2010; Rosenmann & Safir, 2006; Lambert & O'Halloran, 2008; Durkin, 2001; 2004). Det er forståelig at pedofile tyr til andre pedofile som støtte, når pedofile føler de ikke kan fortelle om sine seksuelle følelser til andre i samfunnet i frykt for avvisning (Goode, 2010). Samfunnet må derfor, som forebyggende tiltak, være villige til å møte mennesker med slike tanker og følelser, for å snakke åpent om temaet og for å kunne tilby hjelp.

5.2 Pedofiles samfunnsbidrag. Pedofili.info kommuniserer klart et budskap om at barn ikke tar skade av sex med voksne, og legger skylden for at barn blir skadet over på voldsutøvere og samfunnets reaksjoner på seksuelle forhold mellom barn og voksne. Denne forklaringen på barns skader finnes også hos van Dam (2001), Kincaid (1998), innenfor den implisitte teorien ”Skadens natur” (Ward & Keenan, 1999), den kognitiv forvrengningen ”Fornektelse av skade, inkludert at barnet gagnes” (Durkin & Bryant, 1999; O’Halloran & Quayle, 2010), og nøytraliseringsteknikken ”Fornektelse av skade” (de Young, 1988). En versjon av dette fant også Lambert og O’Halloran (2008), der kvinnelige pedofile mente at det er mindre skadelig for barn å ha et seksuelt forhold med kvinner, enn med menn. Denne virkelighetsforståelsen kan gjøre overgrep mer akseptert (Ward & Keenan, 1999). Misbruk av barn blir også bagatellisert ved å mene at kulturen gjør offerstatusen populær, og at samfunnet overdriver antallet misbrukte. Slik mener nettsiden at pedofile ikke er skyldig i å skade barn. Goode (2010) skriver også at seksuelle overgrep er sett på som galt fordi det er skadelig for barnet, det er ikke skadelig fordi overgrepet skjer i en kontekst der dette blir sett som galt. Dette er et viktig skille. Annen forskning viser også til at barn er forskjellige når det kommer til skader fra misbruk, og dette blir betegnet som resiliens (Hall & Hall, 2007; Yancey & Hansen, 2010). Det er altså heller et spørsmål om hvorfor noen barn, til tross for opplevelsene, ikke skades, og ikke et bevis på at det ikke er skadelig.

Istedenfor å skade barn, mener nettsiden at pedofile kan spille en positiv rolle ved å lære barn om seksualiteten og tilfredsstillende barns seksuelle behov. At barn gagnes av å ha et seksuelt forhold til voksne, ser vi også i den implisitte teorien ”Skadens natur” (Ward & Keenan, 1999), de kognitive forvrengningene ”Fornektelse av skade, inkludert at barnet gagnes” (Durkin & Bryant, 1999), ”Fornektelse av skade” med underkategori for gagnlighet for barn (de Young, 1988) og ”Hevde fordelsaktighet” (O’Halloran & Quayle, 2010). Det ble også funnet i temaet ”Seksuell kontakt med kvinner er positivt” (Lambert & O’Halloran, 2008), og Malesky og Ennis (2004) kalte dette for moralsk rettferdiggjøring. Lambert og O’Halloran (2008) mener dette er en måte å rettferdiggjøre overgrep, og de Young (1988) mener dette er en normalisering som hjelper den pedofile til å delta i seksuell aktivitet med barn. Nettsidens historier fra virkeligheten der både barn og voksne forteller om positive erfaringer kan bidra ytterligere til synet på gagnlighet for barn. Denne strategien brukes også av Nambla (Nambla.org, udatert).

Pedofiles positive bidrag til samfunnet mener nettsiden er å bedrive seksuell sosialisering av barn. Ved å fungere som seksuelle forbilder, kan pedofile hindre barn fra å bli seksuelle egoister, som nettsiden mener er samfunnets egentlige problem. Videre kan pedofile

fungere som farsfigurer og støtte til barn som har det vanskelig, ta over for en ikke-fungerende seksualopplæring, forebygge sykdom, og hindre at barn opplever virkelige overgrep. På denne måte tegner nettsiden et bilde av pedofile som nyttige for samfunnet og for barns velferd. Nettsidens syn på viktigheten av å sosialisere barn for å lære de opp til en sunn seksualitet, finnes også i temaet fra et diskusjonsforum for pedofile ”Behov for å utdanne barnet” (Lambert & O’Halloran, 2008). Å føle seg berettiget til å tilfredsstille seg selv gjennom bruken av barn, og forvente at dette gagnar barnet, slik som å kalle det seksualundervisning, kaller Ward og Keenan (1999) ”Berettigelse”. Ward og Keenan (1999) mener derimot denne implisitte teorien inneholder en mening om at den pedofiles tilfredsstillelse kommer før barnets tilfredsstillelse. Pedofili.info understreker at pedofile bryr seg mer om barnas tilfredsstillelse enn om egen, og det kan derfor være viktig å anerkjenne at pedofile kan føle de setter barnet foran seg selv under overgrep. Dette kan være med på å få den pedofile overgriperen til å føle seg bedre med seg selv og med handlingen. At pedofile føler seg samfunnsnyttig, kan være med på å styrke selvbildet.

Forskere er klare i sin mening om hvorfor seksuelle forhold mellom voksne og barn ikke er riktig, i tillegg til de fysiske og psykiske skadene slike forhold medfører (se Bendixen et al., 1994). Barn og voksnes seksualitet er ikke lik (Gagnon & Simon, 1973), barn følger ikke de samme skriptene og forstår ikke voksnes seksuelle meninger (Gagnon & Simon, 1973) og de handler ikke på samme nivå som voksne og kan derfor ikke oppnå konsensus (Schmidt, 2002). Barn har heller ikke utviklet grenser som kan beskytte dem, eller konsept og ord for å uttrykke hva de mener, og de mister muligheten til å lære og å utforske egen seksualitet i eget tempo (Goode, 2010). Pedofili.info og andre pedofile sine ytringer står i klar kontrast til disse viktige argumentene (Schmidt, 2002). Det er også urovekkende at nettsidens uttrykte oppfatning av at barn ganges og har behov for å tilfredsstille seksuelt behov fra en voksen, er grunn nok til at voksne ikke behøve barns samtykke. Nettsiden passer heller på å presisere at å stoppe seksuelle handlinger med barn er å undertrykke barnas seksualitet. Slik tilpasser nettsiden kampen for det de mener er barns rettigheter, uten at dette går på bekostning av hva pedofile selv ønsker.

5.3 Samfunnets holdning til seksualitet og barn. Nettsiden har bygd opp et syn på pedofile som snille, empatiske og samfunnsnyttige. Hovedtema tre viser at nettsiden framstiller samfunnet som de virkelige overgriperne på barn, og at de har konstruert seksualiteten til sin fordel for å oppnå makt. O’Halloran og Quayle (2010) bemerker at pedofile som uttrykker slike meninger ikke refererer spesifikt til hvem som representerer samfunnet, noe heller ikke

Pedofili.info gjør. Samtidig som nettsiden kjemper for at samfunnet ikke skal sykeliggjøre pedofile, har nettsiden selv utformet en patologisk lidelse, kalt pedofobi, på de som er imot pedofile verdier. Det er mange likhetstrekk i beskrivelsen av pedofobe og i diagnosebeskrivelsen av pedofile i ICD-10 (World Health Organization, 2006). Pedofili.info viser med dette at det er samfunnet som er problemet. Holt et al. (2010) la merke til at de som ikke støttet forumbrukernes syn på barn og seksualitet i et diskusjonsforum for pedofile, blant annet ble kalt anti-pedofile hatere. Samfunnet får skylden for en lang rekke negative aspekter ved blant annet seksualitet, barn og vold. Samfunnet får tildelt en aktiv og bevisst rolle som undertrykker barn for egen vinning og forkler det som omsorg. Pedofili.info framstiller samfunnets handlinger som verre enn pedofiles overgrep på barn, noe Malesky og Ennis (2004) kaller ”Unnskyldende sammenligninger”. At samfunnet er de virkelige overgriperne på barn, kan sees i sammenheng med temaene kalt ”Fordømmelse av de fordømmende” (de Young, 1988) og ”Fordømmelse av fordømmere” (Durkin & Bryant, 1999; O’Halloran & Quayle, 2010). Pedofili.info og brukere av et diskusjonsforum for pedofile hos Durkin og Bryant (1999) og O’Halloran og Quayle (2010), bruker en strategi der de skifter oppmerksomheten fra pedofili og over på de som dømmer pedofile. Denne strategien er å uttrykke at samfunnet deltar i lik eller verre utnyttende atferd enn det pedofile beskyldes for, for med dette å framstille samfunnets fordømmelser som hyklerske eller irrelevante, og dermed selv bevare et godt selvbilde (de Young, 1988; Durkin & Bryan, 1999; O’Halloran & Quayle, 2010).

Nettsiden uttrykker at all skade på barn fra et seksuelt forhold med en voksen er samfunnets skyld, enten det gjelder voldtekt fra seksuelle egoister og pedofile som har en objektivisert seksualitet, eller de reaksjoner samfunnet møter barn med i etterkant av en seksuell erfaring med en voksen. At samfunnet har skyld i at pedofile voldtar barn, kan sees i sammenheng med Ward og Keenan (1999) sin implisitte teori ”Ukontrollerbarhet”, der den pedofile ikke selv har kontroll over overgrepet. Unntatt dette eksempelet, ble denne implisitte teorien ikke funnet i nettsiden, da det virker som et seksuelt forhold med et barn er noe som utvikles over lengre tid, og er ønsket. Å hevde at det er samfunnets reaksjon i møte med barnet som skaper skaden, dokumenteres også hos Kincaid (1998) og van Dam (2001).

Pedofili.info kritiserer særlig de aspekter ved samfunnet som ødelegger for at pedofile kan ha et seksuelt forhold med barn. Nettsiden mener at samfunnet er for kontrollerende når det kommer til barns seksualitet. Dette kan settes i sammenheng med den kognitiv forvrengningen ”Barneseksualitet er undertrykt i samfunnet” som ble funnet i et pedofilt diskusjonsforum (Lambert & O’Halloran, 2008). Pedofili.info tar dette lengre, og mener at

undertrykkelsen resulterer i at barns uttrykk for seksualitet blir kriminalisert, og at samfunnet derfor har skyld i barneprostitusjon, sexting og publisering av nakenbilder for å bryte ut av undertrykkelsen. Her bygges det opp et behov for at pedofile også skal kjempe for barnas rettigheter (se kap. 5.5, s. 96). Også samfunnets lov om barneporno skader barn, en argumentasjon også Holt et al. (2010) merket seg blant pedofile. Dette kan igjen være en måte å argumentere for egeninteresse, men forkle det som å hjelpe andre. Nettsiden lager et skille mellom samfunnet og pedofile, der de pedofile blir sett som offer, på samme måte som hos O'Halloran og Quayle (2010). Nettsiden foreslår at løsningen på å beskytte barn fra vold, sykdom og voldtekt, er å la barn bli lært opp gjennom seksuell praksis med pedofile (se kap. 5.2, s. 90-91). Nettsiden samler inn informasjon som passer egen sak, og avviser alt som ikke passer inn. Dette kan blant annet sees i bruken av forskning på nettsiden, der all forskning som ikke gagnar nettsidens virkelighetsoppfatning blir avvist og kalt et resultat av samfunnets gale syn på seksualiteten. Forskning som tolkes på den måten at den kan gange nettsidens sak, blir derimot framstilt som sann, slik som Rind-studien, eller tolket på en måte som passer inn i argumentasjonen, som teorier fra Freud.

5.4 Samfunnets diskriminering og forfølgelse av pedofile. Nettsiden har hittil uttrykt at pedofiles syn og handlinger gagnar barn, mens samfunnets syn og handlinger ikke gagnar barn. Nettsiden omtaler samfunnet som motstanderen, noe som kan observeres i blant annet Goode (2010) undersøkelse av det pedofile samfunnet på internett. Framstillingen av samfunnet skifter fra å være aktivt og bruke makt for egen fordel, til å være uvitende om sitt "gale" syn på seksualiteten og hva konsekvensene av dette er. Ved å bruke historien, slik som kristendommens synd, for å forklare utviklingen av det negative synet på pedofile, skaper nettsiden en forklaring på hvorfor pedofile støtes ut av samfunnet uten at denne innebærer skaden de kan påføre barn. Gjennom dette sammenligner nettsiden samfunnets undertrykkelse av pedofile med rasismen, homofili-kampen og jødeforfølgelsen. Slik kan pedofili framstå som en undertrykt minoritetsgruppe som også vil oppleve godkjenning fra samfunnet når samfunnet forstår at de har tatt feil av pedofile. Den viktige forskjellen er at pedofile faktisk skader barn, mens de andre tidligere undertrykte gruppene ikke skader noen med sin praksis. Denne forskjellen blir ikke nevnt i nettsiden, mest sannsynlig fordi nettsiden uttrykker at barn ikke tar skade av sex med voksne. de Young (1988) kaller det å sympatisere med andre undertrykte grupper for å "Appellere til høyere lojaliteter".

Nettsiden ser ut til å være fullt klar over hva samfunnet synes om pedofile, noe også Holt et al. (2010) la merke til i nettforum for pedofile. Den største tilgangen pedofile trolig

har til samfunnets syn på dem er gjennom medias framstilling av pedofile. Da er det forståelig at nettsiden framstiller samfunnets syn på pedofile som hatefullt. Media bidrar til å umenneskeliggjøre pedofile gjennom sin framstilling (Hermansson & Larsson, 2007; Marshall, 1996; Resaland, 2008). Resten av befolkningen lærer også om seksuelle overgrep gjennom media (Howitt, 2006), og denne demoniseringen av pedofile er ikke til hjelp (Goode, 2010). Nettsiden mener pedofile ikke kjenner seg igjen i medias framstilling av pedofile, noe også Brown (2005) og Schmidt (2002) understreker. Nettsiden illustrerer en tilstand av moralsk panikk og hysteri i samfunnet, noe også Langfeldt (2010), Goode (2010) og Angelides (2004) har merket seg. Nettsiden mener at denne panikken gjør at pedofile blir forfulgt og straffet for hardt av samfunnet. Pedofiles følelse av å være offer for heksejakt kan gjøre dem mindre medgjørlig for behandling, og heller fordømme mentale helsearbeidere og rettsvesenet. (Durkin & Bryant, 1999). Samfunnet blir også sett som en aktiv aktør i undertrykkelsen av pedofile, fordi samfunnet har behov for syndebukker for å oppnå ønskede mål. Følelsen av å bli utnyttet og brukt som syndebukk, plasserer pedofile i offerrollen. Pedofili.info forsvarer seg mot det sosiale stigmaet mot pedofile, noe også Holt et al. (2010) skriver om under temaet ”Marginalisering”. Holt et al. (2010) beskriver forumbrukernes delte marginaliserings-følelse som grensen som skiller den pedofile subkulturen fra samfunnet. Internettssamfunn for pedofile blir til gjennom å skape et skille mellom ”dem” og ”oss” (O’Halloran & Quayle, 2010).

Nettsiden mener at hatet fra samfunnet gjør at mange pedofile frykter å bli avslørt. Lambert og O’Halloran (2008) skriver også om denne frykten i et diskusjonsforum for kvinnelige pedofile, og kaller det ”Gjenkjennelse av barrierer”. Synet Pedofili.info har på samfunnet, samsvarer med Ward og Keenan (1999) sin implisitte teori ”Farlig verden”. Her ser personen verden som truende og voksne mennesker som avvisende og egoistiske. Å inneha denne implisitte teorien mener Ward og Keenan (1999) kan gjøre at barn som seksualpartnere blir sett som trygt. Umenneskeliggjøring av pedofile skaper et større gap mellom samfunnet og pedofile, og stigmatisering av pedofile kan øke faren for overgrep på barn. I tillegg vil mennesker som ønsker hjelp med vanskelige seksuelle følelser, kvie seg for å oppsøke hjelp grunnet pedofiles stigma i samfunnet.

Nettsiden avviser meninger og forskning omhandlende pedofili og seksuelle overgrep fra samfunnet som ikke støtter de pedofiles syn. Det kan tenkes at det er lettere for pedofile å avvise samfunnets meninger, når de ikke kjenner seg igjen i framstillingen samfunnet har på pedofile. Goode (2010) noterte seg også at noen av de pedofile respondentene satte spørsmålsteget ved samfunnet fordi de følte seg avvist, og som igjen ledet til å avvise

samfunnets lover og sosiale normer. Et samfunn er avhengig av at alle samfunnsborgere føler seg forpliktet til å følge lover og regler, og da kan utstøting og umenneskeliggjøring av pedofile være kontraproduktivt. Pedofili.info og andre nettsider som Nambla.org (udatert) Martijn.org (udatert) og Pedofil.se (udatert) oppfordrer til å være lovlydig. Dette kan være både for å unngå at nettstedet blir tvunget til å legges ned, eller det kan gjenspeile et genuint ønske om å være en lovlydig borger.

5.5 Pedofiles kamp for rettigheter og anerkjennelse i samfunnet. Nettsiden normaliserer og rettferdiggjør seksuelle forhold mellom voksne og barn, og framstiller samfunnets forbud mot sex med barn som sosialt konstruert, gjennom å argumentere med at slike forhold var akseptert før i historien. Dette synet uttrykkes også på andre nettsider for pedofile, som Pedofil.se (2011) og Nambla.org (udatert). Å referere til gamle kulturer for å støtte pedofil praksis kaller Lambert og O'Halloran (2008) "Rettferdiggjøring av voksen atferd". Nettsiden mener samfunnet nå utvikler seg i negativ retning, og ødelegger for demokratiet, for barneseksualitet og for friheten til pedofile interesseorganisasjoner.

Pedofili.info ønsker å kjempe for å sikre pedofile respekt, likeverd og rettigheter, samt påvirke lover og regler. Dette ønsket illustreres også blant pedofile i Goode (2010). Både infosider som Pedofili.info og Pedofil.se (udatert), og organisasjoner med tilhørende nettsider, som Martijn.org (udatert) og Namla.org (udatert), er alle opptatt av å støtte pedofile og kjempe politisk, juridisk og holdningsmessig for å oppnå aksept for seksuelle forhold mellom barn og voksne. De snakker for det meste om de samme kampsakene, og gir informasjon og linker til andre sider med samme tematikk. Det kan se ut til at Pedofili.info er inspirert av andre nettsteder, som for eksempel Pedofil.se (udatert), Martijn.org (udatert) og Nambla.org (udatert). Særlig kan det være et samarbeid mellom Pedofili.info og Pedofil.se (udatert) grunnet bruk av samme illustrasjoner og det faktum at de reklamerer for hverandre. Men nettsiden uttrykker en mangel på politisk engasjement blant norske pedofile, som nettsiden mener vanskeliggjør eksistensen til en organisasjon for pedofile i Norge. At de homofile vendte de pedofile ryggen, blir tolket av nettsiden som at homofile lyttet til samfunnets ønske om å utestenge pedofile for så å kunne sikre egen sak. Det faktum at homofile fikk innsikt i hvordan pedofile handlinger skader barn, blir ikke nevnt. Dette er en måte å angripe de som er imot pedofile, og vise til at det er "de andre" det er noe galt med. Fordømmelsen av de som er imot pedofile er noe Durkin og Bryant (1999) og O'Halloran og Quayle (2010) kaller "Fordømmelse av fordømmere". O'Halloran og Quayle (2010) har også observert at pedofile angriper opposisjonen gjennom diskusjonsforum.

Samtidig hyller nettsiden homofile organisasjoner for sin dyktighet til å frigjøre seg fra undertrykkelse, og sammenligner dette med de pedofiles kamp og håp om samme resultat. Nambla hevder selv å ha alliert seg med kvinnebevegelsen og homofiles rettigheter (van Dam, 2001). Dette er igjen en måte å assosiere seg med- og sympatisere med grupper som tidligere har vært undertrykt eller fortsatt kjemper mot undertrykkelse. Dette kaller de Young (1988) å ”Appellere til høyere lojaliteter”. Pedofili.info mener pedofile som kjemper for frigjøring, også kjemper for barns frigjørings sak og for et bedre samfunn. Dette er også omtalt av Schmidt (2002). Nettsiden mener vi kan se barns opprør mot samfunnet gjennom barneporno, prostitusjon og graffiti, og at pedofile må kjempe for barn fordi barn har vanskeligheter med å uttrykke behov. Dette motstrider nettsidens argumentering på at barn kan snakke for seg selv og er selvstendig til egne avgjørelser. de Young (1988) bruker ordet ”Appellere til høyere lojaliteter” for å referere til å sette barns seksuelle befrielse i sammenheng med egen kamp. de Young (1988) mener dette er en måte å nøytralisere sitt avvik gjennom lojalitet til et høyere prinsipp. Durkin og Bryant (1999) og O’Halloran og Quayle, (2010) fant også uttrykk for lojalitet til barns rettigheter og frigjøring i diskusjonsforum for pedofile, kalt ”Appellere til lojaliteter”. Å appellere til lojaliteter blir framstilt som en bevisst måte å manipulere andre til å tro på det noen sier, men det er også mulig at dette kommer fra en underliggende, kognitiv forvrengning slik som Lambert og O’Halloran (2008) sin ”Barn har rett til å være seksuell”. Det virker som pedofiles kamp for å frigjøre barn også går igjen i nettsidene Pedofil.se (udatert), Nambla.org (udatert) og Martijn.org (udatert). Nettsiden kommuniserer også at de tror mange i samfunnet egentlig ikke vil undertrykke barns seksualitet, og gir derfor håp mot at samfunnet skal endre seg i de pedofiles retning.

Gjennom å fortelle om merkedagen for pedofile, illustrerer nettiden at pedofile ønsker å være stolte av hvem de er, markere et pedofilt fellesskap, men også at pedofile ønsker å være en del av samfunnet. Diskusjonen rundt pedofiles mulighet til å ytre sin mening i samfunnet er viktig, da det ikke behøver å være gagnlig å stenge pedofile meninger ute. Å ikke la pedofile snakke offentlig om sine meninger stopper ikke problemet, men lar problemet foregå mer i det skjulte. Pedofili.info poengterer at frykten for pedofile ble sterkere i samfunnet da NAFP ble nedlagt og pedofile ikke lenger fikk diskutere i offentligheten. Nettsiden skriver at den eneste konsekvensen pedofile får av å stå fram, er å støtes ut av samfunnet. Dette kan føre til at ingen tørr å stå fram. Det blir da vanskeligere for samfunnet å tilby støtte til de pedofile som ønsker å leve et liv der de ikke forgriper seg på barn, og det blir vanskeligere å utfordre den virkelighetsoppfatningen pedofile blir presentert gjennom internett. Dette kan igjen tenkes å øke risikoen for overgrep (les mer i kap. 5.6, s. 97).

5.6 Påvirkning. To viktige spørsmål rundt Pedofili.info sin påvirkningskraft er særlig relevant for denne oppgaven. Kan Pedofili.info sin uttrykte virkelighetsforståelse påvirke andre pedofiles syn på virkeligheten, og kan denne virkelighetsforståelsen påvirke overgrepssatferd? Flere forskere påpeker at det enda ikke er nok forskning på området til å konstatere at nettaktivitet blant pedofile påvirker overgrepssatferd (O'Halloran & Quayle, 2010; Lambert & O'Halloran, 2008), men mange hentyder likevel at validering og reklamering for pedofile ideologier, slik vi også kan se i Pedofili.info, er svært uheldig (Durkin, 2001; 2004).

Det vi vet er at pedofile ytringer blir mer tilgjengelig gjennom internett (Goode, 2010) og enklere å ytre anonymt (Rosenmann & Safir, 2006). De som søker på tema om pedofili på internett, finner raskt fram til Pedofili.info. Det kan tenkes at de individene som har størst behov for å se seg selv om et gode mennesker til tross for samfunnets syn på pedofile, kan være de mest sårbare for den virkelighetsforståelsen Pedofili.info presenterer (se mer i kap. 5.1, s. 87). Nettsiden kan fungere som en introduksjon til overgrepssøttende holdninger og som en inngangsport til nettsamfunn for pedofile gjennom informasjon og linker. Pedofili.info behøver ikke å gjenspeile virkelighetsoppfatningen til pedofile ute i samfunnet, men undersøkelser av andre nettsider for pedofile har som vist i denne oppgaven, store likhetstrekk med Pedofili.info. På grunn av at Pedofili.info er en informasjonsside, er det ikke mulighet for andre til å respondere, og nettsiden kan derfor kommunisere et syn som aldri blir utfordret. Det vil da være enda lettere for nettsiden å fokusere på noen verdier og ideer, og utelukke andre, noe som kan påvirke hvordan leseren ser verden og tror at andre ser verden (Wold, 2011). Nettsidens funksjon som informasjonskilde for andre pedofile, ser vi igjen i andre nettsider for pedofile (Malesky & Ennis, 2004; Holt et al., 2010; Sheldon & Howitt, 2007; Durkin, 1997; Lambert & O'Halloran, 2008).

Tema 4.1.D.4 (s. 54) viser at nettsiden mener det er viktig å opprettholde et godt selvbilde. Et hjelpemiddel for å føle seg bedre (Hamlin, 1988), beskytte selvbilde og sosial identitet (Durkin & Bryant, 1999; O'Halloran & Quayle, 2010), lindre følelsen av skyld (Durkin & Bryant, 1999), og kan legge til rette for framtidig avvik (Weinstein, 1980; Sheley, 1980), er gjennom å bruke rettferdiggjøring når de redegjør for seksuell omgang med barn. Pedofili.info bruker rettferdiggjøring når de kommuniserer sin virkelighetsoppfatning, men det brukes ikke unnskyldninger, i likhet med Durkin og Bryant (1999) og de Young (1988). Denne måten å nøytralisere meninger rundt overgrep på barn viser at nettsiden forneker konsekvensene av denne handlingen, selv om ansvaret for handlingen er erkjent (Durkin & Bryant, 1999). Forklaringen på mangel på unnskyldninger i andre nettsider dreier seg om at

unnskyldninger er kontraproduktive for de pedofiles sak, og lite nødvendige da de ikke behøver å framstille seg på en bestemt måte ovenfor psykiatrien eller det juridiske systemet (Durkin & Bryant, 1999; O'Halloran & Quayle, 2010). Dette vil naturlig nok også passe for Pedofili.info, som ønsker å fremme en pedofil virkelighetsoppfatning, ikke unnskyldte den.

Det er viktig å se nærmere på pedofiles kilde til støtte med tanke på at denne støtten kan bidra både til å unnskyldte eller bifalle overgrep, eller støtte lovlydige verdier (Goode, 2010). Goode (2010) viser til at nettsider for pedofile er til stor støtte, slik også Pedofili.info ønsker å være, og at disse sidene både kan påvirke på en positiv og negativ måte i forhold til overgrep. Pedofili.info oppfordrer ikke til å bryte loven, og ønsker heller å endre den. Nettsiden nevner likevel svært lite om valget om å ikke forgripe seg på barn. Selv om nettsiden ikke har lov til å oppmuntre til lovbrudd, ser det ut til at fortellinger om pedofile som ikke har et sexliv ikke har valgt dette av etiske grunner.

Forskere på feltet mener at støtte mottatt via nettsider for pedofile kan forsterke og oppmuntre til fordreide kognisjoner, som videre kan øke sannsynligheten for overgrep (Ward & Casey, 2010; Durkin, 2004; 2001; 1997; Durkin et al., 2006; Burke et al., 2002; Holt et al., 2010; Lambert & O'Halloran, 2008; O'Halloran & Quayle, 2010). Her ser vi at kognisjoner kan tenkes å påvirke atferd. For å begå et overgrep behøver ofte overgripere å bearbeide egne tanker (Craven et al., 2006 & van Dam, 2001) og kognitive forvrengninger eksisterer ofte både før, under og etter et overgrep (Ward et al., 2006). Det er viktig å ha fokus på pedofiles bearbeiding av tanker i form av selvgrooming, fordi det er denne prosessen som ofte leder en person til å begå overgrep (Malesky & Ennis, 2004; Ward & Siegert, 2002; Ward et al., 1997; van Dam, 2001; Craven et al., 2006). Pedofili.info kan være et hjelpemiddel eller en inspirasjon til denne selvgroomingsprosessen. Det er liten tvil om at nettsiden framstiller en virkelighetsoppfatning som kan støtte kognitive forvrengninger, og fire av de fem implisitte teorier hos Ward og Siegert (1999) er representert på nettsiden. Kognitive forvrengninger er en god forklaringsmodell på avvikene mellom samfunnets og pedofiles meninger og uttalelser, og forebyggende tiltak vil ha nytte av å fokusere på pedofiles kognisjoner.

I følge "The extended mind" teorien til Ward og Casey (2010) trekker mennesker inn den sosiale og fysiske verden inn i sitt kognitive system, noe som også innebærer å skape kognitive forvrengninger gjennom å bruke pedofile nettsider eller å ha kontakt med andre pedofile. Pedofili.info kan derfor fungere som et eksternt kognitivt redskap, inngå i den pedofiles livsmønster og rutine, samt være inngangsport til et samfunn for pedofile som igjen kan fungere som et sosialt miljø for personen. Dette mener Ward og Casey (2010) kan bidra til å tilføre avvikende ressurser i den pedofiles kognitive system. Men dette betyr også at

tilgangen til nettsider og materiale som gir informasjon fra forskning på området og samfunnets side, samt personer utenfor det pedofile miljøet og terapeuter, kan ha et positiv innvirkning på en persons kognisjon.

Diskusjonen om påvirkning viser at det er en reell mulighet for at Pedofili.info kan ha en negativ innflytelse på noen som opplever seksuell draging mot barn. Hvis det er slik at nettsiden kan påvirke en persons virkelighetsoppfatning, og som igjen påvirker denne personens overgrepssatferd, er dette grunn til bekymring.

5.7 Forslag til tiltak. Kunnskapen om den pedofiles opplevelse av samfunnet som en undertrykker og forfølger kan være en del av forklaringen på hvorfor det er vanskelig å få pedofile til å samarbeide om endring av sitt atferdsmønster, og alle bestrebelser mot å tilby dem behandling kan falle på stengrunn. På grunn av at nettsiden betrakter pedofile som normale og samfunnet som sykt, er det naturlig å heller ønske en endring av samfunnets holdninger, heller enn en endring av eget adferds- og tankemønster. Terapi kan i lys av dette oppleves ulogisk og lite hensiktsmessig for pedofile. I tillegg kan internettaktivitet blant pedofile ødelegge for terapi rettet mot deres kognitive forvrengninger (Holt et al., 2010). Pedofile er ofte ikke motiverte for terapi, og da har heller ikke terapien særlig effekt (Hall & Hall, 2007; Ward et al., 2007). Slik det ser ut i dag har psykiatrien vanskeligheter med å behandle pedofile effektivt (Barlow & Durand, 2012).

Det er behov for mer kunnskap om hvordan vi effektivt skal forhindre seksuelle overgrep på barn, men et viktig, forebyggende fokus ser ut til å være at samfunnet får et mer riktig og nyansert syn på de pedofile (se Goode, 2010). Det er viktig å få et mer nyansert bilde av pedofile, slik at de kan føle seg forstått og ikke demonisert. Særlig gjelder dette for pedofile som aldri har begått noe overgrep på barn eller pedofile som ønsker hjelp for å slutte å begå overgrep. Pedofile som ikke begår overgrep fortjener respekt og ikke forakt, og skal ikke føle seg kriminelle (Schmidt, 2002; Goode, 2010). Det må skilles mellom å forstå hvordan noen tenker, føler og oppfatter seg selv som innehaver av en seksuell preferanse, kontra å vise forståelse for en skadelig, kriminell handling. Det kan gjøre vondt verre å demonisere individer som strever med en seksuell preferanse og leter etter mening og identitet. Ved å skille seksuell preferanse fra handling, slik også Goode (2010) understreker, kan det bli lettere for de med pedofile tanker å søke hjelp før de havner i miljø som fremmer overgrepssøttende holdninger eller begår overgrep. Samfunnets frykt for pedofile gjør det nemlig vanskelig for pedofile å be om profesjonell hjelp (Goode, 2010).

Pedofili.info forteller at seksuell tiltrekning rettet mot barn kan oppstå i ungdomsalderen, noe også forskning bekrefter kan være tilfelle (Murray, 2000; Cohen & Galynker, 2002; Stene, 1998; Malt et al., 2003). Abel og Harlow (2001) skriver at over 40% av pedofile overgripere har forgrepet seg på sitt første barn før de selv var 15 år. Dette viser at behovet for hjelp og åpenhet om vanskelige, seksuelle følelser er tilstede allerede i tenårene. Det kan være en ide å innføre tema om avvikende seksuelle preferanser i seksualoppøringen på skolen, og tilby en arena der ungdom som strever med seksuelle problemer kan få snakke ut om dette uten å bli møtt med fordommer og avsky. Pedofili.info forteller om en prosess pedofile går igjennom før de godtar sin identitet som pedofil, og det kan være hjelpsomt å nå disse individene før de godtar en pedofil- eller en overgrepsidentitet. Dersom enhver kontakt mellom samfunn og pedofile blir brutt, vil det vanskeliggjøre muligheten til å forstå de pedofiles tankemønster og muligheten til å hjelpe pedofile til å opprettholde et lovlydig liv.

Ensomhet og isolasjon grunnet samfunnets marginalisering kan i seg selv være en risikofaktor for å begå overgrep (Beeck et al., 2003), så samfunnet tjener lite på å avvise pedofile fullstendig. Det er viktig å ikke avvise pedofiles virkelighetsoppfatning fordi vi mener den er usann eller syk, men ta den på alvor fordi den kan oppleves som sann for de pedofile. Virkelighetsoppfatningen og de forvrengte kognisjonene hos pedofile kan bli til virkelighet gjennom deres handlinger, altså ved at det skjer et overgrep. Etter min mening vil det ikke være en god løsning å stenge nettsider som Pedofili.info for å forebygge seksuelle overgrep på barn i samfunnet. Verdien som ytres på nettet allerede eksisterer ute i samfunnet (Wold, 2011), og det er positivt at samfunnet har tilgang til dem.

Vi må bruke den kunnskapen vi får fra virkelighetsoppfatningen presentert på Pedofili.info for å effektivisere behandling og forebyggende tiltak. Det forebyggende tiltaket BrydCirklen.dk (udatert) i Danmark, jobber med akkurat denne problemstillingen. Nettsiden BrydCirklen.dk (udatert) tilbyr både anonym rådgiving, tilbud om terapi og informasjon som kan fungere som en motvekt til den virkelighetsoppfatningen som presenteres på Pedofili.info og mange andre nettsider for pedofile. Slik kan mennesker som søker å lese og forstå mer om egne avvikende, seksuelle følelser få tilgang til flere perspektiver. Det eksisterer ingen norsk nettside som kan fungere som en motvekt til Pedofili.info, og ingen norsk anonym rådgivingstelefon for pedofile. Å ha muligheten til å være anonym kan være avgjørende, særlig hvis pedofile har en virkelighetsoppfatning der samfunnet ser dem som monstre.

Ward og Siegert (2002) sin "Pathway modell" understreker at pedofile ikke kun behøver hjelp med å forandre sine kognitive forvrengninger for å stoppe overgrepsatferd, men har også sosiale, seksuelle og emosjonelle utfordringer. Her kan sosial støtte fra ikke-pedofile

og informasjon som fungerer som en motvekt til den overgrepstøttende virkelighetsforståelsen være aktuelt. For å hindre overgrep på barn må det bli et større fokus på at den pedofile skal oppnå et godt liv (Ward et al., 2007), der den pedofile får hjelp til å bygge opp et liv og en identitet som ikke innebærer overgrepssatferd, og at nærmiljøet som tas med i betraktning i terapien (Ward & Sterwart, 2003).

Det er viktig å skape arenaer rettet mot pedofile, som inneholder støtte uten at dette bifaller overgrep. Et interessant funn hos Goode (2010) er at de pedofile som fortalte sin familie og venner om sine seksuelle følelser, og fikk støtte til å leve et lovlydig liv, hadde suksess med dette i større grad enn andre pedofile i studien. Det virker også som støtte fra andre utenfor det pedofile miljøet påvirket verdiene, i form av at disse pedofile var mindre sannsynlig å mene seksuell kontakt med barn er riktig. Goode (2010) mente dette kan tolkes i den retning at personer aksepterer normen i samfunnet gjennom å ha muligheten til å snakke åpent om følelser med andre ikke-pedofile. Når Goode (2010) i tillegg finner at pedofile som ikke mottar støtte utenfor det pedofile miljøet, kom nærmere sine pedofile kontakter og var mer sannsynlig å si seg enig i at seksuell kontakt med barn er riktig, vises det klart hvor viktig det er med åpen kommunikasjon og alternativer til overgrepstøttende nettsider for pedofile i samfunnet for å forebygge overgrep på barn.

5.8 Konklusjon. Pedofili.info kommuniserer en virkelighetsoppfatning som normaliserer pedofili og voksnes seksuelle forhold til barn. Forholdet mellom pedofile og samfunnet blir beskrevet som anstrengt. Nettsiden framstiller pedofile som innehavere av sannheten og som vil barns beste, mens samfunnet er maktsyke undertrykkere som skader barn. For å forbedre terapi og forebygge seksuelle overgrep, må vi ta pedofiles virkelighetsoppfatning på alvor, få en mer nyansert holdning til pedofile, og lære hvordan vi som samfunn kan bidra med støtte for at de pedofile kan leve et overgrepsfritt liv, der de ikke tilegner seg et overgrepstøttende virkelighetsoppfatning.

5.9 Videre forskning. Det er behov for å forske mer på hva pedofili er og hvordan det utvikles. Et eksempel er å se videre på de ulike typene pedofile. Den klare, aldersspesifikke preferansen for tiltrekning hos de pedofile er godt dokumentert i både Pedofili.info og i forskning (Barlow & Durand, 2012; Holmes & Holmes, 2002; Hall & Hall, 2007). De pedofile kategoriene i Pedofili.info, nepiofil, pedofil og hebefil, blir også dokumentert blant pedofile i Goode (2010) sin forskning, men har enda ikke kommet inn i diagnosemanualene.

Forskning på avvikende atferd slik det uttrykkes på internett, kan være en effektiv

måte å samle inn data om grupper i samfunnet som ellers er vanskelige å komme i kontakt med (se Durkin & Bryant, 1999). Det er behov for å forske videre på hvilke budskap som eksisterer på nettsamfunn og nettsider for pedofile, og hvordan de blir kommunisert.

Eksempel på dette kan være å undersøke de stadig skiftende måtene mennesker kommuniserer via media på, som sosiale medier eller blogg. Men enda viktigere er mer forskning på hvilken betydning virkelighetsoppfatningen som kommuniseres på slike nettsteder, har i pedofiles liv, og hvilken påvirkning de har på overgrepssatferd.

Det er behov for å utvikle effektive, forebyggende tiltak, som kan hjelper pedofile å leve gode liv uten å misbruke barn. Da er det behov for å forske mer på hva som gjør at noen pedofile velger å ikke begå overgrep, noe det hittil finnes svært lite forskning på (Howitt & Sheldon, 2007). Gruppen med pedofilie som ikke er overgripere er av interesse for forskere i fagfeltet (Goode, 2010; Holt et al., 2010; Howitt & Sheldon, 2007; Douglas & Olshaker, 1997), men vanskelig å finne fordi få av dem vil stå fram grunnet samfunnets tabu (Goode, 2010). Effekten av tiltak som anonym rådgivingstelefon, nettsider som BrydCirklen.dk (udatert) og tiltak i den pedofiles sosiale miljø slik som støtte fra familie og ikke-pedofile venner, må utforskes videre. Det er også behov for å forske på hvordan forebygging i samfunnet, slik som prosjektet BrydCirklen.dk (udatert) eller fokus på avvikende seksualitet i seksualopplæringen i skolen, kan utvikles og forbedres, samt spre informasjon om dette slik at flere land (slik som Norge) kan lære av, og bevilge penger til lignende tiltak.

Referanser

- Abel, G. G., Becker, J. V., Cunningham-Rathner, J., Mittelman, M., & Rouleau, J. L. (1988). Multiple paraphilic diagnoses among sex offenders. *Bulletin of the American Academy of Psychiatry and Law*, 16, 153-168.
- Abel, G. G., & Harlow, N. (2001). The Abel and Harlow child molestation prevention Study. Utdrag fra: *The Stop Child Molestation Book*. Philadelphia, Pa: Xlibris. Hentet fra <http://www.childmolestationprevention.org/pdfs/study.pdf>
- Andenæs, A. (2000). Generalisering: Om ringvirkninger og gjenbruk av resultater fra en kvalitativ undersøkelse. I H. Haavind (Red.), *Kjønn og fortolkende metode: Metodiske muligheter i kvalitativ forskning* (s. 287-320). Oslo: Gyldendal Akademisk.
- Anderson, B. (2006). *Imagined communities: Reflections on the origin and spread of nationalism*. London, UK: Verso.
- Anderson, C. A., Anderson, K. B., & Deuser, W. E. (1996). Examining an affective aggression framework: Weapon and temperature effects on aggressive thoughts, affect, and attitudes. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 22, 366-376.
- Angelides, S. (2004). Historicizing affect, psychoanalyzing history: Pedophilia and the discourse of child sexuality. *Journal of Homosexuality*, 46, 79-109.
doi:10.1300/J082v46n01_02
- Anstorp, T., Benum, K., & Jakobsen, M. (2006). *Dissosiasjon og relasjonstraumer: Integrering av det splittede jeg*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Barbour, R. (2008). *Introducing qualitative research: A student guide to the craft of doing qualitative research*. London, UK: Sage.
- Barlow, D. H., & Durand, V. M. (2012). *Abnormal psychology; An integrative approach*. Belmont, CA: Wadsworth, Cengage Learning.
- Baron, J. (2000). *Thinking and deciding*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.

- Baumeister, R. F., & Heatherton, T. F. (1996). Self-regulation failure: An overview. *Psychological Inquiry, 7*, 1-15.
- Becker-Blease, K., Friend, D., & Freyd, J. J. (2006). Child Sex Abuse Perpetrators Among Male University Students. Poster presentert på den 22. årlige møtet for The International Society for Traumatic Stress Studies, Hollywood, CA. Abstract er hentet fra <http://pages.uoregon.edu/dynamic/jjf/istss06issd06/bbffISTSS06.pdf>
- Beech, A. R., Fisher, D., & Thornton, D. (2003). Risk assessment of sex offenders. *Professional Psychology: Research and Practice, 34*, 339-352. doi:10.1037/0735-7028.34.4.339
- Beech, A. R., Parrett, N., Ward, T. & Fisher, D. (2009). Assessing female sexual offenders' motivations and cognitions: An exploratory study. *Psychology, Crime & Law, 15*, 201-216. doi:10.1080/10683160802190921
- Bendixen, M., Muus, K. M., & Schei, B. (1994). The impact of child sexual abuse: A study of a random sample Norwegian student. *Child Abuse & Neglect, 18*, 847-847. doi:10.1016/0145-2134(94)90063-9
- Blackman, J. S. (2004). *101 defenses: How the mind shields itself*. New York, NY: Brunner-Routledge.
- Boyatzis, R. E. (1998). *Transforming qualitative information: Thematic analysis and code development*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology, 3*, 77-101. doi:10.1191/1478088706qp063oa
- Briere, J. N. (1992). *Child abuse trauma: Theory and treatment of the lasting effects*. Newbury Park, CA: Sage Press.
- Briere, J. & Elliott, D. (1994). Immediate and long-term impacts of child sexual abuse. *The future of children, 4*, 54-69.
- Briggs, F., & Hawkins, R. (1996). A comparison of the childhood experiences of convicted male child molesters and men who were sexually abused in childhood and claimed to be nonoffenders. *Child abuse & Neglect, 20*, 221-233. doi:10.1016/S0145-2134(95)00145-X

- Brown, S. (2005). *Treating sex offenders: An introduction to sex offender treatment programmes*. Portland OR: Willian.
- Brown, A. S., Gray, N. S., & Snowden, R. J. (2009). Implicit measurement of sexual associations in child sex abusers: Role of victim type and denial. *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment*, *21*, 166-180. doi:10.1177/1079063209332234
- BrydCirklen.dk. (udatert). Lastet ned 15.01.2012, fra <http://www.brydcirklen.dk>.
- Burke, A., Sowerbutts, S., Blundell, B., & Sherry, M. (2002). Child pornography and the internet: Policing and treatment issues. *Psychiatry, Psychology, and Law*, *9*, 79-84. doi:10.1375/pplt.2002.9.1.79
- Canter, D., Hughes, D., & Kirby, S. (1998). Paedophilia: Pathology, criminality or both? The development of a multivariate model of offence behavior in child sexual abuse. *Journal of Forensic Psychiatry*, *9*, 532-555. doi:10.1080/09585189808405372
- Clandinin, D. J., & Connelly, F. M. (2000). *Narrative inquiry: Experience and story in qualitative research*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Cohen L. J., & Galynker, I. I. (2002). Clinical features of pedophilia and implications for treatment. *Journal of Psychiatric Practice*, *8*, 276-289.
- Cohen, L. J., Gans, S. W., McGeoch, P. G., Posnansky, O., Itskovich, Y., Murphy, S., ... & Galynker, I. I. (2002). Impulsive personality traits in male pedophiles versus healthy controls: Is pedophilia an impulsive-aggressive disorder? *Comprehensive Psychiatry*, *43*, 127-134. doi:10.1053/comp.2002.30796
- Cohen, L. J., McGeoch, P. G., Gans, S. W., Nikiforov, K., Cullen, K., Galynker, I. I. (2002). Childhood sexual history of 20 male pedophiles vs. 24 male healthy control subjects. *Journal of Nervous & Mental Disease*, *190*, 757-766.
- Cohen, L. J., Nikiforov, K., Gans, S., & Galynker, I. (2002). Heterosexual male perpetrators of childhood sexual abuse: A preliminary neuropsychiatric model. *Psychiatric Quarterly*, *73*, 313-336.
- Cramer, P. (2006). *Protecting the self. Defense mechanisms in action*. New York, NY: The Guilford Press.

- Craven, S., Brown, S., & Gilchrist, E. (2006). Sexual grooming of children: Review of literature and theoretical considerations. *Journal of Sexual Aggression, 13*, 287- 299. doi:10.1080/13552600601069414
- Crossley, M. L. (2000). *Introducing narrative psychology. Self, trauma and the construction of meaning*. Buckingham, UK: Open University Press.
- Czarniawska, B. (2004). *Narratives in social science research: Introducing qualitative methods*. London, UK: Sage.
- Dawson, D. L., Barnes-Holmes, D., Gresswell, D. M., Hart, A. J., & Gore, N. J. (2009). Assessing the implicit beliefs of sexual offenders using the implicit relational assessment procedure: A first study. *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment, 21*, 57-75. doi:10.1177/1079063208326928
- de Young, M. (1988). The indignant page: Techniques of neutralization in the publications of pedophilia organizations. *Child Abuse & Neglect, 12*, 583-591. doi:10.1016/0145-2134(88)90076-2
- de Young, M. (1989). The world according to NAMBLA: Accounting for deviance. *Journal of Sociology and Social Welfare, 16*, 111–126.
- Dewhurst, A. M., & Nielsen, K. M. (1999). A resiliency-based approach to working with sexual offenders. *Sexual Addiction & Compulsivity, 6*, 271-279. doi:10.1080/10720169908400197
- Douglas, J. & Olshaker, M. (1997). *Journey into darkness*. New York, NY: Mindhunters.
- Durkin, K. F. (1997). Misuse of the internet by paedophiles: Implications for law enforcement and probation practice. *Federal Probation, 61*, 14-18.
- Durkin, K. (2001). Cyberporn and computer sex. In D. C. Bryant (Ed.), *Encyclopedia of criminology and deviant behavior vol. 111: Sexual deviance* (pp. 62-66). Philadelphia, PA: Brunner-Routledge.
- Durkin, K. (2004). The internet as a milieu for the management of a stigmatized sexual identity In D. Waskul (Ed.), *Net.seXXX: Sex, pornography, and the internet* (pp. 124-139). New York, NY: Peter Lang.

- Durkin, K. F., & Bryant, C. D. (1999). Propagandizing pederasty: A thematic analysis of the on-line exculpatory accounts of unrepentant pedophiles. *Deviant Behavior: An Interdisciplinary Journal*, 20, 103-127.
- Durkin, K., Forsyth, C. J., & Quinn, J. F. (2006). Pathological Internet communities: A new direction for sexual deviance research in a post modern era. *Sociological Spectrum*, 26, 595-606.
- Egidius, H. (2008). *Psykologisk leksikon*. Oslo: Aschehoug.
- Elliot, M., Brown, K., & Kilcoyne, J. (1995). Child sexual abuse prevention; What offenders tell us. *Child Abuse & Neglect*, 19, 579-594.
- Elliott, I. A., Beech, A. R., Mandeville-Norden, R., & Hayes, E. (2009). Psychological profiles of internet sexual offenders: Comparisons with contact sexual offenders. *Sexual Abuse*, 21, 76-92. doi:10.1177/1079063208326929
- Fagan, P. J., Wise, T. N., Schmidt, C. W., & Berlin, M. D. (2002). Pedophilia. *Journal of the American Medical Association*, 288, 2458-2465. doi:10.1001/jama.288.19.2458.
- Finkelhor, D. (1994). The international epidemiology of child sexual abuse. *Child Abuse & Neglect*, 18, 409-417. doi:10.1016/0145-2134(94)90026-4
- Fisher, D., Beech, A., & Browne, K. (1999). Comparison of sexoffenders to nonoffenders on selected psychological measures. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology*, 43, 473-491. doi:10.1177/0306624X99434006
- Flick, U. (2004). Constructivism. In U. Flick, E. Von Kardoff, & I. Steinke (Ed.), *A Companion to qualitative research* (pp. 88-94). London, UK: Sage.
- Flick, U. (2007). *Designing qualitative research. The Sage qualitative research kit*. London: UK: Sage.
- Flick, U. (2009). *An introduction to qualitative research*. London, UK: Sage.
- Gannon, T. A. (2009). Current cognitive distortion theory and research: An internalist approach to cognition. *Journal of Sexual Aggression*, 15, 225-246. doi:10.1080/13552600903263079

- Gannon, T. A., & Polaschek, D. L. L. (2006). Cognitive distortions in child molesters: A re-examination of key theories and research. *Clinical Psychology Review, 28*, 1000-2019. doi:10.1016/j.cpr.2005.11.010
- Gagnon, J. H., & Simon, W. (1973). *Sexual conduct: The social sources of human sexuality*. Chicago, IL: Aldine.
- Gannon, T. A., & Ward, T. (2009). Cognitive distortions “debate”: Introductory note. *Journal of Sexual Aggression: An International, Interdisciplinary Forum for Research, Theory and Practice, 15*, 223-224. doi:10.1080/13552600903263020
- Gannon, T. A., Ward, T., & Collie, R. (2007). Cognitive distortions in child molesters: Theoretical and research developments over the past two decades. *Aggression and Violent Behavior, 12*, 402-416. doi:10.1016/j.avb.2006.09.005
- Gannon, T. A., Wright, D. B., Beech, A. R., & Williams, S. (2006). Do child molesters hold distorted beliefs? What does their memory recall tell us? *Journal of Sexual Aggression, 12*, 5-18. doi:10.1080/13552600500451655
- Gilgun, J. F. (1994). Avengers, conquerors, playmates, and lovers: Roles played by child sexual abuse perpetrators. *Families in Society: The Journal of Contemporary Human Services, 45*, 467-480.
- Goffman, E. (1963). *Stigma: Notes on the Management of Spoiled Identity*. Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall.
- Goode, S. D. (2010). *Understanding and addressing adult sexual attraction to children. A study of paedophiles in contemporary society*. Abingdon, UK: Routledge.
- Gray, N. S., Brown, A. S., MacCulloch, M. J., Smith, J., & Snowden, R. J. (2005). An implicit test of the association between children and sex in pedophiles. *Journal of Abnormal Psychology, 114*, 304-308. doi:10.1037/0021-843X.114.2.304
- Hagen, I. (2008/1998). *Medias publikum. Frå mottakar til brukar?* (6. opplag). Oslo: Gyldendal Akademisk.
- Hall, S. (2006). Encoding/decoding. In M. G. Durham & D. M. Kellner (Eds.). *Media and cultural studies: Key works* (pp. 163-173). Malden, MA: Blackwell.

- Hall, R. C. W., & Hall, R. C. W. (2007). A profile of pedophilia: Definition, characteristics of offenders, recidivism, treatment outcomes, and forensic issues. *Mayo Clinic Proceedings*, 82, 457-471.
- Hamlin, J. E. (1988). The misplaced role of rational choice in neutralization theory. *Criminology*, 26, 425-438.
- Hanson, R. K., Gizzarelli, R., & Scott, H. (1994). The attitudes of incest offenders: Sexual entitlement and acceptance of sex with children. *Criminal Justice and Behaviour*, 21, 187-202. doi:10.1177/0093854894021002001
- Hermansson, C. & Larsson, D. (2007). *Fem bilder av pedofili; En diskursanalys av hur pedofili konstrueras i media och forskning*. (Hovedoppgave, Göteborgs Universitet). Hentet fra <https://gupea.ub.gu.se/handle/2077/4474>
- Hjemmen, A., Dalgard, O. S., & Graff-Iversen, S. (2002). Volden som rammer kvinner og volden som rammer menn: To ulike verdener? *Norsk Epidemiologi*, 2, 275-280.
- Holmes, R.M., & Holmes, S. T. (1994). *Murder in america*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Holmes, S. T., & Holmes, R. M. (2002). *Sex crimes; Patterns and behavior*. Thousand Oakes, CA: Sage.
- Holst, I. M., & Norum, L. (2013). *Å være homo var jo helt utenkelig: En kvalitativ undersøkelse om oppveksten til menn som har forgrepet seg på gutter og som senere har utviklet en homofil identitet gjennom terapi* (Hovedoppgave, Universitetet i Oslo). Hentet fra <https://www.duo.uio.no/bitstream/handle/10852/37021/holst-norum-hovedoppgave.pdf?sequence=1>
- Holt, T. J., Blevins, K. R., & Burkert, N. (2010). Considering the pedophile subculture online. *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment*, 22, 3-24. doi:10.1177/1079063209344979
- Howitt, D. (2006). *Introduction to forensic and criminal psychology*. Harlow, UK: Pearson Education Limited.

- Howitt, D., & Sheldon, K. (2007). The role of cognitive distortion in paedophilic offending: Internet and contact offenders compared. *Psychology, Crime & Law, 13*, 469-486. doi:10.1080/10683160601060564
- Hudson, S. M., & Ward, T. (2000). Interpersonal competency in sex offenders. *Behavior Modification, 24*, 494-527. doi:10.1177/0145445500244002
- Kincaid, J. R. (1998). *Erotic innocence: The culture of child molesting*. Durham, NC: Duke University Press.
- Kline, P. (2004). A critical perspective of defense mechanisms. I V. Hentschel, G. Smith, J. G. Draguns, & W. Ehlers (Red.), *Defense mechanisms: Theoretical, research and clinical perspectives* (s. 43-54). Amsterdam, Nederland: Elsevier.
- Kopala, M., & Suzuki, L. A. (1999). *Using qualitative research methods in psychology*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Krohn, M. D., Lanza-Kaduce, L., & Akers, L. A. (1984). Community context and theory of deviant behavior: An examination of social learning and social bond theories. *Sociological Quarterly 25*, 353-371. doi:10.1111/j.1533-8525.1984.tb00196.x
- Kunda, Z. (1999). *Social cognition: Making sense of people*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Lambert, S., & O'Halloran, E. (2008). Deductive thematic analysis of a female paedophilia website. *Psychiatry, Psychology and Law, 15*, 284-300.
- Langdridge, D. (2006). *Psykologisk forskningsmetode*. Trondheim: Tapir Akademiske.
- Langfeldt, T. (2010). Is "pedophilia" a useful or a confusing concept? An empirical study on sexual abuse of children, sexual orientation and typology: Implication for therapy. *Sexual offender treatment, 5*(1). Hentet fra http://www.sexual-offender-treatment.org/2-2010_04.html
- Lanktree, C., Briere, J., & Zaidi, L. (1991). Incidence and impact of sexual abuse in a child outpatient sample: The role of direct inquiry. *Child Abuse & Neglect, 15*, 447-453.
- Laws, D. R., & O'Donohue, W. T. (2008). Introduction. I D. R. Laws & W. T. O'Donohue (Red.), *Sexual deviance: Theory, assessment, and treatment* (s. 1-20). New York, NY: Guilford Press.

- Lewis, H. B. (1990). Shame, repression, fielddependence, and psychopathology. I J. L. Singer (Red.), *Repression and dissociation: Implication for personality theory, psychopathology, and health* (s. 233-257). Chicago, IL: The University of Chicagio Press.
- Maletzky, B. M., & Steinhauser, C. A. (2002). A 25-year follow-up of cognitive/behavioral therapy with 7,275 sexual offenders. *Behavior Modification*, *26*, 123-147.
doi:10.1177/0145445502262001
- Malesky, L. A., & Ennis, L. (2004). Supportive distortions: An analysis of posts on a pedophile internet message board. *Journal of Addictions & Offender Counseling*, *24*, 92-100. doi:10.1002/j.2161-1874.2004.tb00185.x
- Malt, U. F., Retterstøl, N., & Dahl, A. A. (2003). *Lærebok i psykiatri*. Oslo: Gyldendal Akademiske.
- Marshall, W. L. (1996). The sexual offender: Monster, victim, or everyman? *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment*, *8*, 317-335. doi:10.1177/107906329600800406
- Martijn.org. (udatert). Lastet ned 15.01.2012, fra <http://www.Martijn.org>.
- Maruna, S., & Mann, R. E. (2006). A fundamental attribution error? Rethinking cognitive distortions. *Legal and Criminological Psychology*, *11*, 155-177.
doi:10.1348/135532506x114608
- Marziano, V., Ward, T., Beech, A. R., & Pattison, P. (2006). Identification of five fundamental implicit theories underlying cognitive distortions in child abusers: A preliminary study. *Psychology, Crime & Law*, *12*, 97-105.
doi:10.1080/10683160500056887
- Maxwell, J. A. (2005). *Qualitative research design: An interactive approach*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Menary, R. (2006). Attacking the bounds of cognition. *Philosophical Psychology*, *19*, 329-344. doi:10.1080/09515080600690557
- Mihailides, S., Devilly, G. J., & Ward, T. (2004). Implicit cognitive distortions and sexual offending. *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment*, *16*, 333-350.
doi:10.1177/107906320401600406

- Miller, R. L. & Brewer, J. D. (2003). *The A-Z of Social Research*. London, UK: Sage.
- Morley, D. (1992). *Television, audiences & cultural studies*. London, UK: Routledge.
- Morley, D. (1993). Active Audience Theory: Pendulums and Pitfalls. *Journal of Communication*, 43, 13-19. doi:10.1111/j.1460-2466.1993.tb01299.x
- Murphy, W. D. (1990). Assessment and modification of cognitive distortions in sex offenders. I W. L. Marshall, D. R. Laws, & H. E. Barbaree (Red.), *Handbook of sexual assault: Issues, theories, and treatment of the offender* (s. 331-342). New York, NY: Plenum Press.
- Murray, M. (1999). The storied nature of health and illness. I M. Murray & K. Chamberlain (Red.), *Qualitative health psychology: Theories & methods* (s. 47-63). London, UK: Sage.
- Murray, M. (2000). Psychological profile of pedophiles and child molesters. *The Journal of Psychology*, 134, 211-224
- Murray, M. (2003). Narrative psychology. I J. A. Smith (Red.) *Qualitative psychology: A practical guide to research methods* (s. 111-131). London, UK: Sage
- Nambla.org. (udatert). Lastet ned 15.01.2012, fra <http://www.nambla.org>.
- NKVTS. (2007). Seksjon barn og unge. Hentet fra http://www.nkvts.no/tema/Sider/BarnogUnge_Definisjonerogomfang-seksuelleovergrep.aspx
- Nunes, K. L., Firestone, P., & Baldwin, M. W. (2007). Indirect assessment of cognitions of child sexual abusers with the implicit association test. *Criminal Justice and Behavior*, 34, 454-475. doi:10.1177/0093854806291703
- O'Halloran, E., & Quayle, E. (2010). A content analysis of a "boy love" support forum: Revisiting Durkin and Bryant. *Journal of Sexual Aggression*, 16, 71-85. doi:10.1080/13552600903395319
- Paolucci, E. O., Genuis, M. L., & Violato, C. (2001). A meta-analysis of the published research on the effects of child sexual abuse. *The Journal of Psychology*, 135, 17-36.

- Patton, M. Q. (2002). *Qualitative research and evaluation methods*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Pedofil.se. (udatert). Lastet ned 15.01.2012, fra <http://www.pedofil.se>.
- Polaschek, D. L. L., & Gannon, T. A. (2004). The implicit theories of rapists: What convicted offenders tell us. *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment*, *16*, 299-314. doi:10.1023/B:SEBU.0000043325.94302.40
- Polaschek, D. L. L., & Ward, T. (2002). The implicit theories of potential rapists: What our questionnaires tells us. *Aggression and Violent Behavior*, *7*, 385-406.
- Quayle, E., & Taylor, M. (2003). Model of problematic internet use in people with a sexual interest in children. *CyberPsychology and Behavior*, *6*, 93-106.
- Raymond, N. C., Coleman, E., Ohlerking, F., Christenson, G. A., & Miner, M. (1999). Psychiatric comorbidity in pedophilic sex offenders. *The American Journal of Psychiatry*, *156*, 786-788.
- Seksuelle overgreb. (2011). Lastet ned 25.10.2011, fra <http://www.redbarnet.dk/Seksuelle-overgreb.aspx?ID=137>
- Vold og overgrep. (udatert). Lastet ned 25.10.2011, fra <http://www.reddbarna.no/forstyr>
- Regeringen. (2011). *Handling Bag Ord. Samlet strategi til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn*. København: DK: Rosendahls-Schultz Distribution.
- Resaland, K. H. (2008). *Menneske eller monster? Pedofili i den faglige og offentlige diskurs* (Hovedoppgave, Universitetet i Oslo). Hentet fra <https://www.duo.uio.no/bitstream/handle/10852/18458/KirstenxResalandxhovedoppgave.pdf?sequence=1>
- Rosenmann, A., & Safir, M. P. (2006). Forced online: Pushed factors of internet sexuality: A preliminary study of paraphilic empowerment. *Journal of Homosexuality*, *51*, 71-92. doi:10.1300/J082v51n03_05
- Rosenthal, G., & Fischer-Rosenthal, W. (2004). The analysis of narrative-biographical interviews. I Flick, E., Von Kardoff, & Steinke (Red.), *A companion to qualitative research* (s. 257-265). London, UK: Sage.

- Saarni, C. (1999). *The development of emotional competence*. New York, NY: Guilford Press.
- Salter, A. C. (1995). *Transforming trauma: a guide to understanding and treating adult survivors of child sexual abuse*. Newbury Park, CA: Sage.
- Schimmel, J., Greenberg, J., & Martens, A. (2003). Evidence that projection of a feared trait can serve a defensive function. *Personality and Social Psychology Bulletin*, *29*, 969-979. doi:10.1177/0146167203252969
- Schlenker, B. R., Pontari, B. A., & Christopher, A. N. (2001). Excuses and character: Personal and social implications of excuses. *Personality and Social Psychology Review*, *5*, 15-32. doi:10.1207/S15327957PSPR0501_2
- Schmidt, G. D. (2002). The dilemma of the male pedophile. *Archives of Sexual Behavior*, *31*, 473-477.
- Schober, J. M., Kuhn, P. J., Kovacs, P. G., Earle, J. H., Byrne, P. M., & Fries, R. A. (2005). Leuprolide acetate suppresses pedophilic urges and arousability. *Archives of Sexual Behavior*, *34*, 691-705. doi: 10.1007/s10508-005-7929-2
- Scott, M. B., & Lyman, S. M. (1968). Accounts. *American Sociological Review*, *31*, 46-62.
- Sheldon, K. & Howitt, D. (2007). *Sex offenders and the internet*. West Sussex, UK: John Wiley & sons.
- Sheley, J. F. (1980). Is neutralization necessary for criminal behavior? *Deviant Behavior*, *2*, 49-72. doi:10.1080/01639625.1980.9967542
- Seto, M. C. (2004). Pedophilia and sexual offenses against children. *Annual Review of Sex Research*, *15*, 321-361. doi:10.1080/10532528.2004.10559823
- Seto, M. C. (2008). *Pedophilia and sexual Offending Against Children; Theory, Assessment, and Intervention*. Washington, D.C.: American Psychological Association.
- Seto, M. C., Cantor, J., & Blanchard, R. (2006). Child pornography offenses are a valid diagnostic indicator of pedophilia. *Journal of Abnormal Psychology*, *115*, 610-615.
- Silverman, D. (2006). *Interpreting qualitative data*. Los Angeles, CA: Sage.
- Smith, J. A., Larkin, M., & Flowers, P. (2009). *Interpretative phenomenological analysis:*

- Theory, method and research*. Los Angeles, CA: Sage.
- Smith, J., & Osborn, M. (2008). Interpretative phenomenological analysis. I J. Smith (Red.), *Qualitative psychology – A practical guide to research methods* (s. 53-80). London, UK: Sage.
- Sosial-og helsedirektoratet. (2003). Seksuelle overgrep mot barn: En veileder for hjelpeapparatet. Oslo: Sosial-og helsedirektoratet. Hentet fra <http://helsedirektoratet.no/publikasjoner/seksuelle-overgrep-mot-barn-en-veileder-for-hjelpeapparatet/Publikasjoner/seksuelle-overgrep-mot-barn.pdf>
- Stene, H. M. (1998). *Hvordan opplever ti ulike menn å ha sex med barn? Hvordan kan disse mennene og deres handlinger forstås?* (Upublisert hovedoppgave, Universitetet i Oslo).
- Stermac, L., Segal, Z., & Gillis, R. (1990). Social and cultural factors in sexual assault. I W. Marshall, D. Laws, & H. Barbaree (Red.) *Handbook of sexual assault: Issues, theories and treatment of the offender* (s. 143-156). New York, NY: Plenum Press.
- Sørensen, K. (2011). Prosjektbeskrivelse. Oplysningskampagne i forhold til brydcirklen.dk. (Upublisert. Kontakt ks@redbarnet.dk for eksemplar). København, Danmark.
- Tennfjord, O. S. (2006). Prediction of attitudes towards child sexual abuse among three different Norwegian samples. *Journal of Sexual Aggression*, 12, 245-263.
doi:10.1080/13552600601090196
- Thomas, W. I., & Thomas, D. S. (1928). *The child in America: Behavior problems and programs*. New York, NY: Knopf.
- Thompson, R. A. (1994). Emotional regulation: A theme in search of definition. I N. A. Fox (Red.), *The development of emotion regulation: Biological and behavioral consideration* (s. 25-52). Monographs of the society of research in child development 59(2/3). Hentet fra <http://psychology.ucdavis.edu/labs/Thompson/pubs/article/Thompson1994.pdf>
- van Dam, C. (2001). *Identifying child molesters: Preventing child sexual abuse by recognizing the patterns of the offenders*. Binghamton: NY: The Haworth Press inc.
- Vandiver D. M., & Kercher G. (2004). Offender and victim characteristics of registered

female sexual offenders in Texas: A proposed typology of female sexual offenders. *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment*, 16, 121-137.

- Vignoles, V. L., Schwartz, S. J. & Luyckx, K. (2011). Introduction: Toward an integrative view of identity. I S. J. Schwartz, K. Luyckx & V. L. Vignoles (Red.), *Handbook of identity theory and research: Structures and processes* (s. 1-30). New York, NY: Springer.
- Walsh, A. (1994). Homosexual and heterosexual child molestation: Case characteristics and sentencing differentials. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology*, 38, 339-353. doi:10.1177/0306624X9403800406
- Ward, T. (2000). Sexual offenders' cognitive distortions as implicit theories. *Journal of Aggression and Violent Behavior*, 5, 491-507. doi:10.1016/s1359-1789(98)00036-6
- Ward, T. (2001). Hall and Hirschmans quadripartite model of child sexual abuse: A critique. *Psychology, Crime & Law*, 7, 291-307.
- Ward, T. (2002). Marshall and Barbarees integrated theory of child sexual abuse. A critique. *Psychology, Crime & Law*, 8, 209-228.
- Ward, T. (2009). The extended mind theory of cognitive distortions in sex offenders. *Journal of Sexual Aggression*, 15, 247-259. doi:10.1080/13552600903263087
- Ward, T., & Beech, A. R. (2006). An integrated theory of sexual offending. *Aggression and Violent Behavior*, 11, 44-63. doi:10.1016/j.avb.2005.05.002
- Ward, T., & Casey, A. (2010). Extending the mind into the world: A new theory of cognitive distortions in sex offenders. *Aggression and Violent Behavior*, 15, 49-58. doi:10.1016/j.avb.2009.08.002
- Ward, T., Gannon, T. A., & Keown, K. (2006). Beliefs, values, and action: The judgement model of cognitive distortions in sexual offenders. *Aggression and Violent Behavior*, 11, 323-340. doi:10.1016/j.avb.2005.10.003
- Ward, T., & Hudson, S. M. (2001). A critique of Finkelhor's precondition model of child sexual abuse. *Psychology, Crime & Law*, 7, 333-350.

- Ward, T., Hudson, S. M., Johnson, L., & Marshall, W. L. (1997). Cognitive distortions in sex offenders: An integrative review. *Clinical Psychology Review* 17, 479-507.
doi:10.1016/S0272-7358(97)81034-3
- Ward, T., & Keenan, T. (1999). Child molesters' implicit theories. *Journal of Interpersonal Violence*, 14, 821-838. doi:10.1177/088626099014008003
- Ward, T., Mann, R. E., & Gannon, T. A. (2007). The good lives model of offender rehabilitation: Clinical implications. *Aggression and Violent Behavior*, 12, 87-107.
doi:10.1016/j.avb.2006.03.004
- Ward, T., & Marshall, B. (2007). Narrative identity and offender rehabilitation. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology*, 51, 279-297.
doi:10.1177/0306624X06291461
- Ward, T. Polaschek, D. L. L., & Beech, A. R. (2006). *Theories of sexual offending*.
Chichester, UK: John Wiley & Sons.
- Ward, T., & Siegert, R. J. (2002). Toward a comprehensive theory of child sexual abuse; A theory knitting perspective. *Psychology, Crime & Law*, 8, 319-351.
doi:10.1080/10683160208401823
- Ward, T., & Stewart, C. A. (2003). Criminogenic needs or human needs: A theoretical critique. *Psychological, Crime, and Law*, 9, 125-143.
doi:10.1080/1068316031000116247
- Weinstein, R. M. (1980). Vocabularies of motive for illicit drug use: An application of the accounts framework. *The Sociological Quarterly* 21, 577-593.
- Wiggins, S., & Potter, J. (2008). Discursive Psychology. In C. Willig & W. Stainton-Rogers (Red.), *The Sage Handbook of Qualitative Research in Psychology* (pp. 73-90).
Thousand Oaks, CA: Sage.
- Willig, C. (2008). *Introducing qualitative research in psychology: Adventures in theory and method*. Buckingham, UK: Mc Graw Hill.

- Wold, T. (2011). Them or us: A reception analysis of pro-anorexia websites. I M. V. C. Duràn, M. J. Morales & M. F. S Hermàndez (Red.), *Media and body cult* (s. 165-180). Mexico: Person Education.
- World Health Organization. (2006). ICD-10. Den internasjonale statistiske klassifikasjonen av sykdommer og beslektede helseproblemer. Oslo: Fagbokforlaget.
- Yancey, C. T., & Hansen, D. J. (2010). Relationship of personal, familial, and abuse-specific factors with outcome followeing childhood sexual abuse. *Aggression and Violent Behavior, 15*, 410-421.

Vedlegg

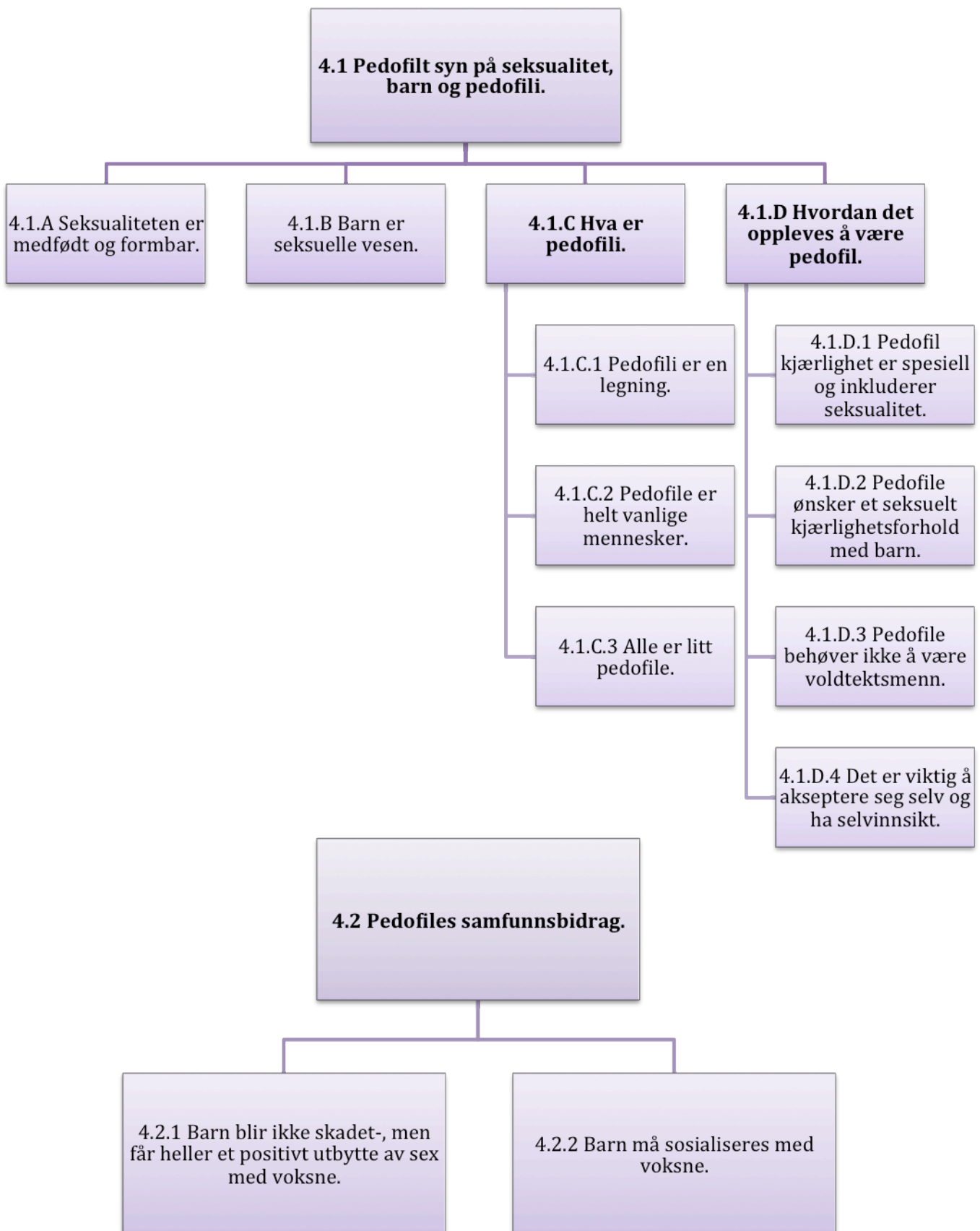
Vedlegg 1: Oversikt over kapitlene på www.pedofili.info.

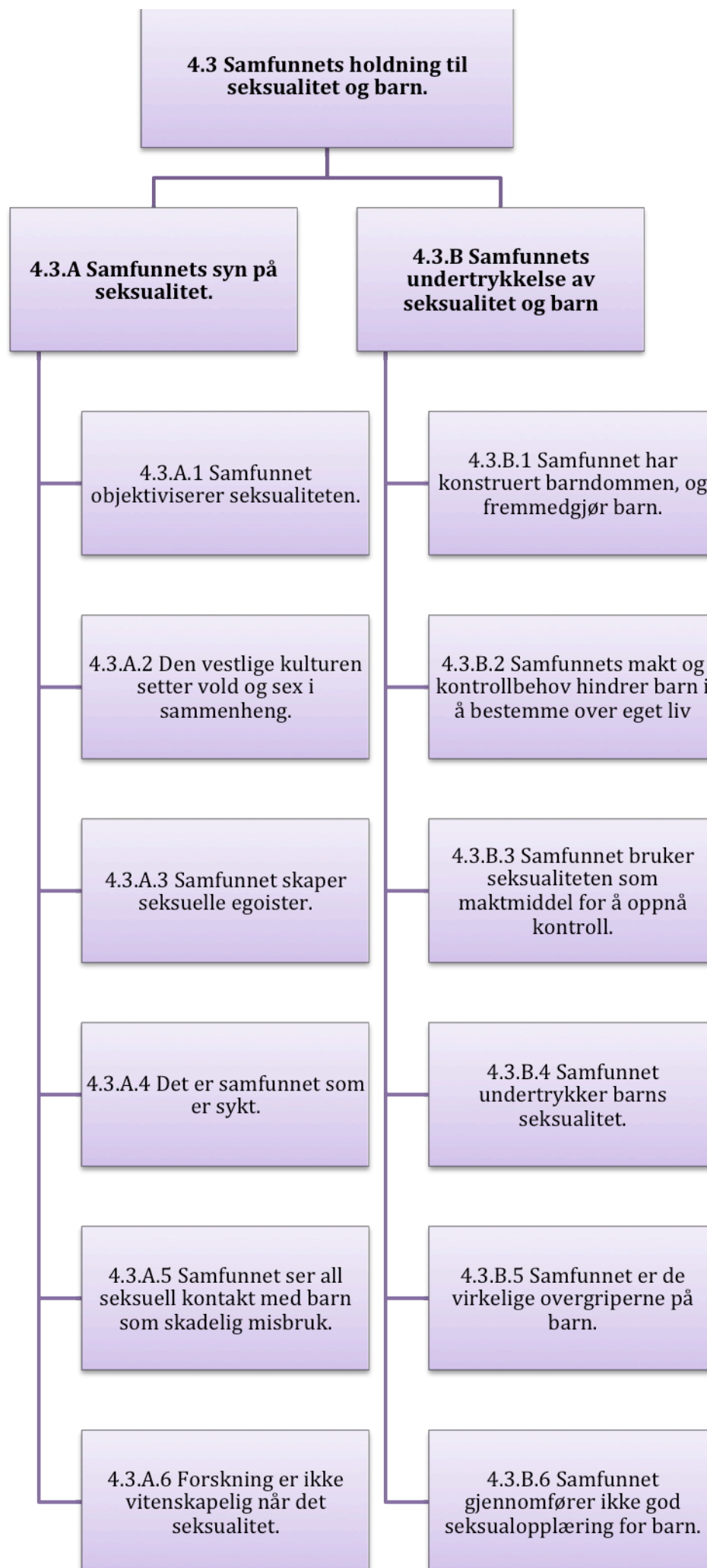
Introduksjon
2. 5 myter om pedofili
3. Tror du at du er pedofil?
4. Barns seksualitet
5. Forhold mellom barn og voksne
6. De unges ve og vel
7. Regnbuen <ul style="list-style-type: none">• 7.A. Historien om NAFF• 7.B. NAFF - bulletin• 7.C. En pedofil kvinne forteller
8. Barnesyn <ul style="list-style-type: none">• 8.A. Den seksuelle lavalderen• 8.B. Den kriminelle lavalderen• 8.C. Fysisk avstraffelse av barn• 8.D. Myndighetsalderen• 8.E. Skolegang og barnearbeid• 8.F. Seksualkunnskap og prevensjon• 8.G. Aldershomogenitet• 8.H. Fremveksten av barndommen• 8.I. Hvem er barn? Hvor er de? Hva trenger de?
9. Fenomenet i Bjugn
10. Om barneporno
11. Om seksuelt misbruk av barn
12. Pedofobi
13. Alice - dagen <ul style="list-style-type: none">• 13.A. Alice i eventyrland• 13.B. Lewis Carroll• 13.C. Alice Liddell• 13.D. Om Alice - dagen
14. Kjærlighetsfolket
15. Pubertet
16. Lenker
17. Om pedofili.info

Vedlegg 2: Analyseeksempel.

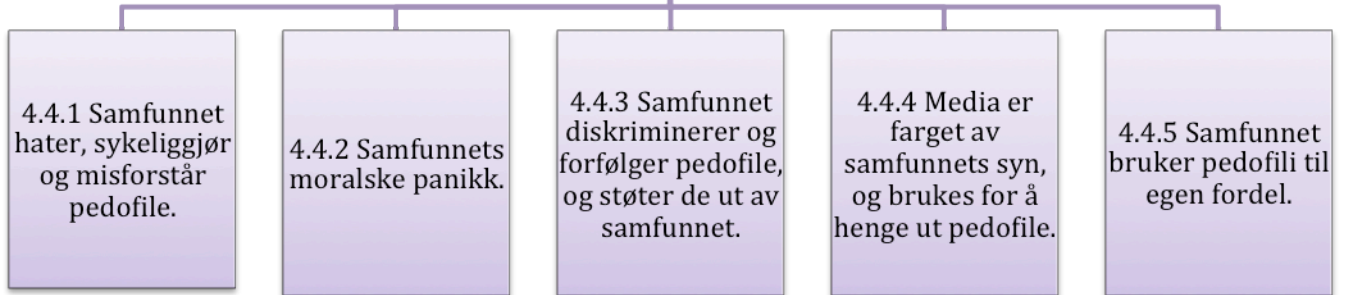
Utdrag fra Pedofili.info	Linje for linje-koding	Undertema	Hovedtema	Egne notater
<p>Barn har alltid hatt en seksualitet.</p> <p>Vi er alle født med en felles menneskelig seksualitet, som egentlig aldri forandrer seg.</p> <p>Det som forandrer seg er hvordan voksne oppfatter denne seksualiteten.</p>	<p>Barn er seksuelle</p> <p>Menneskers felles seksualitet er uforanderlig</p> <p>Voksnes oppfatning av seksualiteten forandrer seg</p>	<p>Barns seksualitet</p> <p>Menneskelig seksualitet</p> <p>Samfunnets syn på seksualiteten</p>	<p>Seksualitet</p> <p>Seksualitet</p> <p>Samfunns-kritikk</p>	<p>-Barn er seksuelle vesen.</p> <p>-Nettsiden representerer ”sannheten” om seksualiteten,</p> <p>-Samfunnet har konstruert vårt syn på seksualitet. Den kan da også forandres.</p>
<p>Pedofili usynliggjøres. Pedofili skal ikke finnes.</p> <p>Straffeloven har stemplet utøvelsen av pedofile handlinger som grove forbrytelser. Selv det å se på bilder av slike handlinger er straffbart.</p> <p>Barn skal ikke seksualiseres, sier samfunnet.</p> <p>Samfunnet har ekskludert selve eksistensen av pedofili og seksuell tiltrekning mellom barn og voksne.</p> <p>Barn skal ikke ha noen seksualitet. Derfor forskrekkelsen når hendelser inntreffer som motsier dette.</p> <p>Men pedofile er til. Vi finnes. Det du trenger er en positiv identitet. Du trenger å føle at du er en del av det hele, og at det du føler er normalt og verdifullt.</p>	<p>Samfunnet usynliggjør pedofili</p> <p>Pedofile handlinger er kriminalisert av samfunnet</p> <p>Samfunnet vil ikke at barn skal seksualiseres</p> <p>Samfunnet ekskluderer eksistensen av pedofili og pedofile forhold</p> <p>Samfunnet mener barn ikke har seksualitet. Når barn viser sin seksualitet blir samfunnet forskrekket</p> <p>Pedofile trenger en positiv identitet, føle seg en del av noe, normal og verdifull.</p>	<p>Samfunnets syn på pedofili</p> <p>Samfunnets syn på pedofili</p> <p>Samfunnets syn på barns seksualitet</p> <p>Samfunnets syn på pedofili</p> <p>Samfunnets syn på barns seksualitet</p> <p>Hvordan det føles å være pedofil.</p>	<p>Samfunns-kritikk</p> <p>Samfunns-kritikk</p> <p>Samfunns-kritikk</p> <p>Samfunns-kritikk</p> <p>Pedofili</p>	<p>- Det virker som pedofile føler seg urettferdig behandlet, kriminalisert og usynliggjort.</p> <p>-Kan komme under samfunnets undertrykkelse av pedofile.</p> <p>-Undertrykkelse av barns seksualitet.</p> <p>- Undertrykkelse av barn og pedofile blir samlet under samme avsnitt.</p> <p>-Normaliserer pedofili</p> <p>-Pedofile ønsker å være en del av samfunnet, bli sett og bli anerkjent.</p>

Vedlegg 3: Temaoversikt (3 sider).

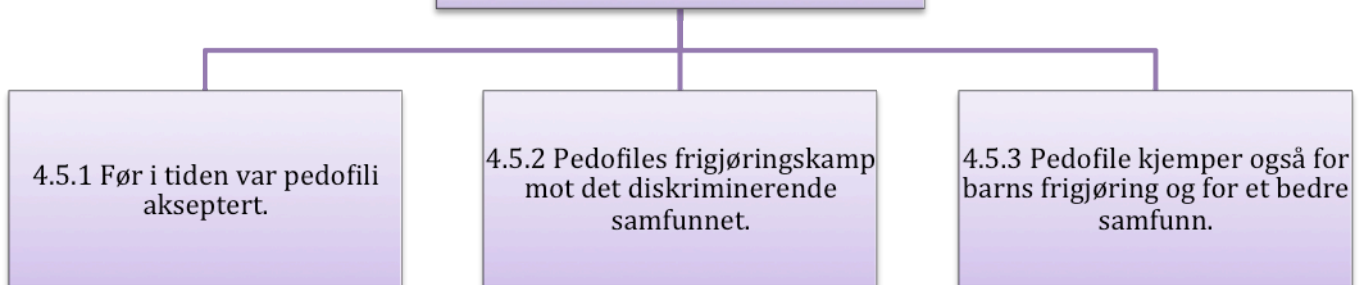

4.4 Samfunnets diskriminering og forfølgelse av pedofile.

4.5 Pedofiles kamp for rettigheter og anerkjennelse i samfunnet.

Vedlegg 4: Bilder fra www.pedofili.info (4 sider).

4.A Hentet fra: <http://www.pedofili.info/Pedofobi.htm#Leseren>.

4.B hentet fra: <http://www.pedofili.info/Regnbuen.htm>

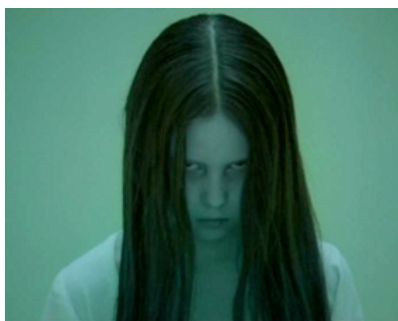
4.C Hentet fra: <http://www.pedofili.info/Pedofobi.htm#Leseren>. Originalkilde:
<http://www.dagbladet.no/2011/03/22/nyheter/utenriks/usa/afghanistan/drap/15904034/>

4.D Hentet fra: <http://www.pedofili.info/Skolegang.htm>

4.E Hentet fra: <http://www.pedofili.info/Pedofobi.htm#Leseren>

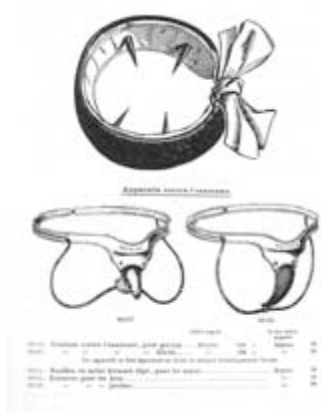

The Ring 2002

The Exorcist 1973

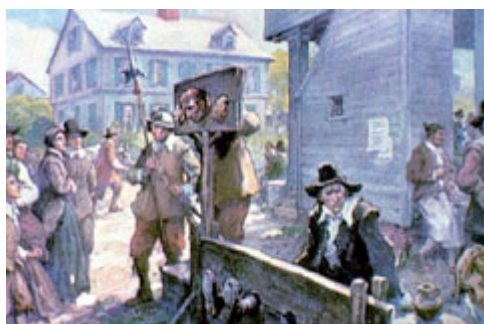
4.F Hentet fra: <http://www.pedofili.info/Seksualitet.htm>

4.G Hentet fra: <http://www.pedofili.info/Pedofobi.htm#Leseren>

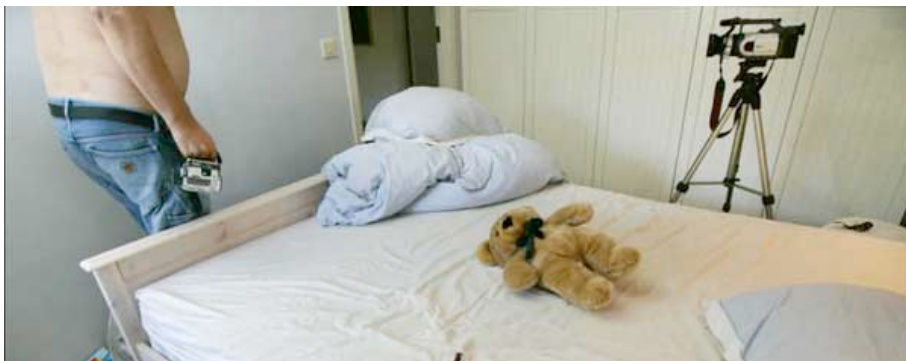
4.H Hentet fra: <http://www.pedofili.info/Pedofobi.htm#Leseren>

4.I Hentet fra: <http://www.pedofili.info/Pedofobi.htm#Leseren>. Originalkilde:
http://en.wikipedia.org/wiki/Sex_offender_registry

4.J Hentet fra: <http://www.pedofili.info/Pedofobi.htm#Leseren>. Originalkilde:
<http://www.nettavisen.no/utenriks/article2605679.ece>

4.K Hentet fra: <http://www.pedofili.info/Pedofobi.htm#Leseren>. Originalkilde:
<http://www.aftenposten.no/nyheter/iriks/article2120370.ece>

